ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
ὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-534 22-711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΩΤΕΡΙΚΟΥ
α Δρ. 720
νος » 360
ος » 180
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία £ 2-0-0
Ἑξάμηνος » 1-5-0
Ἀμερικῆς $ 12

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΒ'- ΑΡ 12-107

ΤΕΤΑΡΤΗ
17
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.15'—Δύσις 6.4'
Θεοδώρου Τήρωνος, Μαρκιανοῦ

ΜΙΑ ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΩΤΑΤΗ

μεν, ὅτι δὲν πρέπει
λθῃ ἄνευ τῆς πρεπού-
ρσεως ἡ προχθεσινὴ
τοῦ κ. Προέδρου τῆς
σεως, κατὰ τὸ γεύ-
ποῖον παρετέθη πρὸς
ν μελῶν τοῦ Συμβου-
Βαλκανικῆς Συνεν-
Εἰς τοιαύτας περι-
αἱ προπόσεις ἀποτε-
άξεις πολιτικάς. Καὶ
ις πολιτικὴ σημαν-
σαφὴς καὶ ἰσορρο-
πὸ πάσης ἀπόψεως
ἡ πρόποσις τοῦ κ.
τῆς Κυβερνήσεως.
ώτοις, ἐχαρακτήρι-
ριβῶς τὴν γενεσι-
τίαν τῆς συνάψεως
κανικοῦ Συμφώνου,
ις, μετὰ λακωνικῆς
ότητος, ὅτι τοῦτο ὑ-
εἰς τὴν πόλιν, «τῆς
ολιοῦχος εἶνε ἡ θεὰ
κροῦ λόγου». Καὶ
Βαλκανικὴ Συνεννό-
εν ἐξ ἀρχῆς ὡς κρη-
λόνητον τὴν διαυγῆ
ἡ ὁποία ἐπρυτάνευ-
ὰς ἀντιλήψεις τῶν
ῶν της, εἰς τὴν ἀντί-
ν τεσσάρων Βαλκα-
ατῶν.
εν, ἔπειτα, ὁ κ. Πρω-
ς, τὴν ὑψηλὴν ση-
ῆς Συνεννοήσεως ὡς
εἰρήνης. Ἡ βαθεῖα
σις—εἶπε—τῶν τεσ-
ρατῶν, τὰ ὁποῖα ὑ-
ν τὸ Σύμφωνον, εἶνε
δεσμὸς ἑνῶν αὐτὰ
ολογεῖ τὴν συμφω-
Διεκήρυξεν, ὅτι ἡ
αὐτὴ συνεζητήθη
ύχθη ἐν πλήρει ἰσό-
ἐξέφρασε τὴν πεποί-
, ὅτι οἱ Βαλκανικοὶ
δὲν θὰ εὑρεθοῦν πο-
ν ἀνάγκην νὰ ἐφαρ-
ην συμφωνίαν των —
οῦν, δηλαδή, ἐναν-
ων ἐπιβουλευομένων
νὸν Βαλκανικὸν κα-
λύτη δὲ ἀκριβῶς εἶ-
άλη ἀξία τῶν τοιαύ-
ως συμφωνιῶν, ὅταν
ν στερεότητα τῆς
ης: ἀποτρέπουν εἰς
ὲς τὴν περίπτωσιν
νου τῆς εἰρήνης καὶ
στῶτος, εἰς τῶν ὁ-
ν ἀποτελεσματικὴν
σιν ἀποβλέπουν.
ὁ κ. Πρόεδρος τῆς
σεως ἔθιξε, μετὰ πολ-
εἰλικρινείας καὶ ἐν
τὸν ζήτημα. Ἐξέ-
ν εὐχήν, ὅπως καὶ
ῶραι θελήσουν νὰ
τὴν συμβολήν των
ιρηνιστικὸν ἔργον,
ἀπομένει νὰ συμ-
ν τὰ τέσσαρα Βαλ-
ράτη. Καὶ ὡμίλησε
συμφώνου φιλίας,
ραφέντος εἰς τὸ Βελιγράδιον τὴν 24ην Ἰανουαρίου μεταξὺ Νοτιοσλαυΐας καὶ Βουλγαρίας, χαρακτηρίσας αὐτὸ ἐμφαντικῶς ὡς πρόαγγελον ἑνὸς καλυτέρου μέλλοντος ὄχι μόνον διὰ τὰς δύο χώρας, αἱ ὁποῖαι τὸ ὑπέγραψαν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅλας τὰς χώρας τῆς Χερσονήσου. Ὁμιλῶν ὡς ὑπεύθυνος ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, ἐξέφρασε τὴν γνώμην, ὅτι τὸ σύμφωνον τοῦ Βελιγραδίου σημειώνει τὴν ἀπαρχὴν τῆς ὁλοκληρώσεως μιᾶς πλήρους Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὴν ὁποίαν, ἐτόνισεν, ὅτι οἱ τέσσαρες Βαλκανικοὶ ἑταῖροι ἐπιζητοῦν ἐν πάσῃ εἰλικρινείᾳ, θεωροῦντες αὐτὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν τόσον δοκιμασθέντων Βαλκανικῶν λαῶν.

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἡρμήνευσεν ἀσφαλῶς μίαν πανελλήνιον σκέψιν, ὅταν προσέθετεν, ὅτι, ἐλπίζοντες ὅτι ἡ καλὴ πίστις ἐμπνέει ὅλους τοὺς Βαλκανικοὺς «ἡ μεγαλυτέρα μας φιλοδοξία εἶνε νὰ συμβάλωμεν δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων εἰς τὴν δημιουργίαν μιᾶς ἐμπίστου συνεργασίας μεταξὺ ὅλων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλισθῇ, παγιωθῇ καὶ διατηρηθῇ μία εἰρήνη, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἰσότητος ὅλων καὶ ἐπὶ τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, ἅτινα καὶ μόνον δύνανται νὰ ἐγγυηθοῦν τὴν ἀληθῆ εὐημερίαν τῶν λαῶν μας».

Οἱ ἐπίσημοι αὐτοὶ λόγοι, ἀκουσθέντες κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τῶν Ἀθηνῶν, θ' ἀπηχήσουν ἀσφαλῶς εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν ἔξω τῶν συνόρων τῆς Χώρας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξηνέχθησαν, ἀκόμη καὶ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Βαλκανικῆς. Εἶνε λόγοι θαρραλέοι, λόγοι διανοίας διαυγοῦς, κραδαινόμενοι ἀπὸ πίστιν καὶ θεληματικότητα. Ὑπῆρχον, ἴσως, οἱ καχύποπτοι ξένοι κριτικοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔρρεπον νὰ παραστήσουν τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν ὡς ἔχουσαν αἰχμὴν ἐναντίον τῶν μὴ μετεχόντων αὐτῆς Βαλκανικῶν. Οἱ λόγοι τοῦ Ἕλληνος πρωθυπουργοῦ παρέχουν μίαν ἔμμεσον, ἀλλ' ἐπισημοτάτην καὶ κατηγορηματικὴν ἀπάντησιν: ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ὄργανον εἰρήνης καὶ προόδου, ἐπιζητεῖ εἰλικρινῶς τὴν ὁλοκλήρωσίν της, μακρὰν οἱασδήποτε στενοκάρδου καὶ ἀλόγου ἀποκλειστικότητος, ἀπαδούσης πρὸς τὸν θεμελιώδη χαρακτῆρα της.

Διὰ τὴν ἄμυναν τῆς Αὐτοκρατορίας

Ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῆς Μεγ. Βρεταννίας κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα

Ἄρθρον τοῦ Ἄγγλου στρατηγοῦ
κ. A. TEMPERLEY

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Παγκοσμίου πολέμου, αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις, αἱ ὁποῖαι διεδέχθησαν ἀλλήλας ἐν Ἀγγλίᾳ, περιώρισαν προοδευτικῶς τοὺς ἐξοπλισμούς των ἐν συνεννοήσει μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ διάφορα ἄλλα κράτη, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπηκολούθει γενικὴ μείωσις τῶν ἐξοπλισμῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Υἱοθετοῦσα τὴν πολιτικὴν ταύτην ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπεδίωκε μόνον μίαν γενικὴν καθησύχασιν, ἀλλ' ἤθελε ν' ἀνακουφίσῃ καὶ τὰ δημόσια οἰκονομικά, τῶν ὁποίων αἱ δυσχέρειαι ἀπετέλουν τὸν πρωταρχικὸν παράγοντα τῶν μεταπολεμικῶν οἰκονομικῶν διαταραχῶν. Ἡ ναυτικὴ συμφωνία τῆς Οὐάσιγκτων, ἡ ὁποία ὑπεγραφη τὸ 1922, εἶχε σταθεροποιήσει τοὺς ἐξοπλισμοὺς τῶν μεγάλων ναυτικῶν Δυνάμεων καὶ εἶχεν ἐπιτρέψει εἰς τὴν Μ. Βρεταννίαν νὰ πραγματοποιηση σημαντικὰς οἰκονομίας εἰς τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Ἐπίσης ἡ ἀεροπορία της, ἡ ὁποία μὲ τὰ 3.300 ἀεροπλάνα ἦτο κατὰ τὰ τέλη τοῦ πολέμου ἡ δευτέρα τοῦ κόσμου, ἔγινε ταχέως ἕκτη κατὰ σειράν. Ὁ ἐπαγγελματικὸς στρατός της, ὁ ὁποῖος ἦτο πάντοτε μέτριος, περιωρίσθη εἰς 24 τάγματα πεζικοῦ, 9 συντάγματα ἱππικοῦ καὶ 61 πυροβολαρχίας. Οὕτω αἱ συνολικαὶ στρατιωτικαὶ δαπάναι, αἱ ὁποῖαι τὸ 1925 ἔφθαναν τὰ 110 ἑκατομμύρια λιρῶν, τὸ 1932 κατῆλθον εἰς 89 ἑκατομμύρια.

Ἀπὸ τὸ 1922 ἡ ἀεροπορικὴ δύναμις τῆς Ἀγγλίας εἶχεν αὐξήσει ἐλαφρῶς, ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα ἐπεκτάσεως, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν ἦτο πολὺ σημαντικόν, ἀνεβάλλετο διαρκῶς. Τὸ 1930 μία νέα ναυτικὴ συνδιάσκεψις, συγκληθεῖσα ἐν Λονδίνῳ, ἐπεξέτεινε τοὺς περιορισμοὺς τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν εἰς τὰ καταδρομικά, τὰ ἀντιτορπιλλικὰ καὶ τὰ ὑποβρύχια, διότι ἡ συνθήκη τῆς Οὐασιγκτῶνος ἀφεώρα μόνον τὰ θωρηκτὰ καὶ τὰ ἀεροπλανοφόρα.

Ἀμέσως ὅμως κατόπιν ἤρχισε νὰ ἐπικρατῇ ἕνα αἴσθημα δυσφορίας, ὀφειλόμενον κυρίως εἰς τὰς διεθνεῖς πολιτικὰς δυσχερείας. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἀπέφυγε νὰ λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐξοπλισμῶν της, ἴσως διότι ἤλπιζεν ὅτι κατὰ τὴν γενικὴν διάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ἡ ὁποία συνῆλθε τὸ 1932, θὰ ἐπετυγχάνοντο αἰσθητὰ ἀποτελέσματα.

Μόνον τὸ 1934 ἡ Κυβέρνησις ἠναγκάσθη διὰ πρώτην φορὰν νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ ὑπὸ εὐρεῖαν κλίμακα, συνεπείᾳ σειρᾶς σοβαρῶν γεγονότων, τὰ ὁποῖα διετάραξαν τὴν διεθνῆ κατάστασιν. Ἡ ἀποτυχία τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν εἰς τὴν Μαντζουρίαν, ἡ ὁποία ἐπέφερε τὸ πρῶτον πλῆγμα εἰς τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν, καὶ κατόπιν ἡ ἐπικράτησις τοῦ ἐθνικοσοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος εἰς τὴν Γερμανίαν, τὴν ὁποίαν συνώδευσε μυστικὸς ἐπανεξοπλισμὸς τῆς Δυνάμεως ταύτης, ἐπροκάλεσαν βαθείας ἀνησυχίας.

Τὴν 1ην Μαρτίου τοῦ 1935, δεκαπέντε ἡμέρας προτοῦ ὁ καγκελλάριος Χίτλερ ἀναγγείλῃ τὴν ἀπόφασίν του περὶ δημιουργίας στρατοῦ ἐκ 550.000 ἀνδρῶν διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς θητείας, ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀνεκοίνωσε τὴν πρόθεσίν της ὅπως ἀναλάβῃ τὴν ἄμεσον ἐκτέλεσιν ἑνὸς προγράμματος ἐπανεξοπλισμοῦ, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνισχύετο εἰς σημαντικὸν βαθμὸν τὸ ἐπόμενον ἔτος.

Τὸν Μάρτιον τοῦ 1936 συνεπείᾳ τῆς ἰταλοαιθιοπικῆς κρίσεως καὶ τοῦ ραγδαίου ἐπανεξοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας, ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἐδημοσίευσε δεύτερον πρόγραμμα ἐπανεξοπλισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξέθετεν ὡς ἀκολούθως: «Κατόπιν νέας ἐξετάσεως τῆς καταστάσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους καὶ τοῦ φθινοπώρου, ἡ Κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἶνε ἀναγκαῖον νὰ προβῇ εἰς νέας μεταβολὰς ἐν τῇ βασιλικῇ ἀεροπορίᾳ, νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν λῆψιν τῶν μέτρων

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

1ον

Μία τῶν ἰσχυροτέρων φυσιογνωμιῶν αἱ ὁποῖαι δεσπόζουν τῆς Βαλκανικῆς προσπαθείας, ἥτις, ἐξελισσομένη, θὰ ἐξασφαλίσῃ ὄχι μόνον τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόοδον τῶν λαῶν τῆς ἄκρας ἀνατολικῆς Εὐρώπης, εἶνε ὁ Καμὰλ Ἀτατούρκ.

Ποῖος εἶνε ἄραγε ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ὁ ὁποῖος, μὲ εὐαρίθμους φίλους του, κατώρθωσε, παλαίων ἐναντίον τῶν νικητῶν τοῦ Μεγάλου πολέμου, ν' ἀνασχηματίσῃ τὴν διαμελισθεῖσαν πατρίδα του; Ποία εἶνε ἄραγε ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς τέφρας τῆς ἐξουθενωθείσης αὐτοκρατορίας τῶν Ὀσμανλιδῶν ἀνέστησε τὴν Νέαν Τουρκίαν;

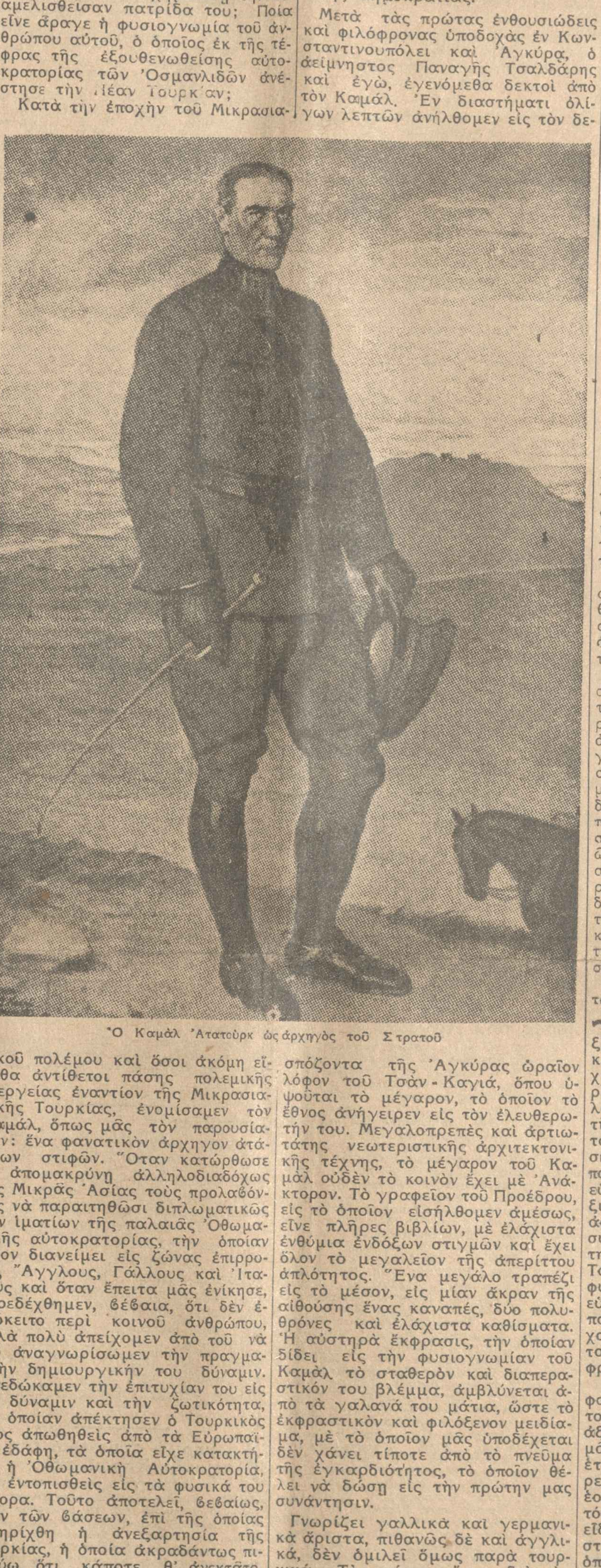

Ὁ Καμὰλ Ἀτατοὺρκ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ Στρατοῦ

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μικρασιατικοῦ πολέμου καὶ ὅσοι ἀκόμη εἴμεθα ἀντίθετοι πάσης πολεμικῆς ἐνεργείας ἐναντίον τῆς Μικρασιατικῆς Τουρκίας, ἐνομίσαμεν τὸν Καμάλ, ὅπως μᾶς τὸν παρουσίασαν: ἕνα φανατικὸν ἀρχηγὸν ἀτάκτων στιφῶν. Ὅταν κατώρθωσε ν' ἀπομακρύνῃ ἀλληλοδιαδόχως τῆς Μικρᾶς Ἀσίας τοὺς προλαβόντας νὰ παραιτηθῶσι διπλωματικῶς τῶν ἱματίων τῆς παλαιᾶς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, τὴν ὁποίαν εἶχον διανείμει εἰς ζώνας ἐπιρροῶν, Ἄγγλους, Γάλλους καὶ Ἰταλοὺς καὶ ὅταν ἔπειτα μᾶς ἐνίκησε, παρεδέχθημεν, βέβαια, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ κοινοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ πολὺ ἀπείχομεν ἀπὸ τοῦ νὰ τοῦ ἀναγνωρίσωμεν τὴν πραγματικὴν δημιουργικήν του δύναμιν. Ἀπεδώκαμεν τὴν ἐπιτυχίαν του εἰς τὴν δύναμιν καὶ τὴν ζωτικότητα, τὴν ὁποίαν ἀπέκτησεν ὁ Τουρκικὸς Λαὸς ἀπωθηθεὶς ἀπὸ τὰ Εὐρωπαϊκὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα εἶχε κατακτήσει ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, καὶ ἐντοπισθεὶς εἰς τὰ φυσικά του σύνορα. Τοῦτο ἀποτελεῖ, βεβαίως, μίαν τῶν βάσεων, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίχθη ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Τουρκίας, ἡ ὁποία ἀκραδάντως πιστεύω, ὅτι κάποτε θ' ἀνεκτᾶτο. Εἶνε ὅμως δύσκολον νὰ πιστεύσῃ κανείς, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ αὕτη πρὸ τῆς παρόδου ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος καὶ ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐκπεσοῦσα Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία εἰς συγχρονισμένον κράτος, ἄνευ τοῦ Καμὰλ καὶ τῶν συνεργατῶν του.

Ὅταν αἱ φιλικαὶ ἤδη σχέσεις μας μετὰ τῆς Τουρκίας ἐπρόκειτο νὰ μεταβληθῶσιν εἰς στενὴν συμμαχίαν, εἰς τὰς παραμονὰς τῆς πρώτης μου μεταβάσεως εἰς Ἄγκυραν, ἐφρόντισα ν' ἀναγνώσω ὅσα εἶχον γραφῆ περὶ Καμάλ. Ἀνέγνωσα πλεῖστα ὅσα βιβλία, τὸ περιεχόμενον τῶν ὁποίων συνεκρούετο εἰς πολλὰ σημεῖα μὲ ἄλλας μου πληροφορίας. Ἔφθασα, κατὰ συνέπειαν εἰς τὴν Ἄγκυραν, χωρὶς νὰ ἔχω σχηματίσει κανὲν θετικὸν συμπέρασμα ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας.

Μετὰ τὰς πρώτας ἐνθουσιώδεις καὶ φιλόφρονας ὑποδοχὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Ἀγκύρᾳ, ὁ ἀείμνηστος Παναγῆς Τσαλδάρης καὶ ἐγώ, ἐγενόμεθα δεκτοὶ ἀπὸ τὸν Καμάλ. Ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν ἀνήλθομεν εἰς τὸν δεσπόζοντα τῆς Ἀγκύρας ὡραῖον λόφον τοῦ Τσὰν-Καγιά, ὅπου ὑψοῦται τὸ μέγαρον, τὸ ὁποῖον τὸ ἔθνος ἀνήγειρεν εἰς τὸν ἐλευθερωτήν του. Μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀρτιωτάτης νεωτεριστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τέχνης, τὸ μέγαρον τοῦ Καμὰλ οὐδὲν τὸ κοινὸν ἔχει μὲ Ἀνάκτορον. Τὸ γραφεῖον τοῦ Προέδρου, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσήλθομεν ἀμέσως, εἶνε πλῆρες βιβλίων, μὲ ἐλάχιστα ἐνθύμια ἐνδόξων στιγμῶν καὶ ἔχει ὅλον τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀπερίττου ἁπλότητος. Ἕνα μεγάλο τραπέζι εἰς τὸ μέσον, εἰς μίαν ἄκραν τῆς αἰθούσης ἕνας καναπές, δύο πολυθρόνες καὶ ἐλάχιστα καθίσματα. Ἡ αὐστηρὰ ἔκφρασις, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Καμὰλ τὸ σταθερὸν καὶ διαπεραστικόν του βλέμμα, ἀμβλύνεται ἀπὸ τὰ γαλανά του μάτια, ὥστε τὸ ἐκφραστικὸν καὶ φιλόξενον μειδίαμα, μὲ τὸ ὁποῖον μᾶς ὑποδέχεται δὲν χάνει τίποτε ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἐγκαρδιότητος, τὸ ὁποῖον θέλει νὰ δώσῃ εἰς τὴν πρώτην μας συνάντησιν.

Γνωρίζει γαλλικὰ καὶ γερμανικὰ ἄριστα, πιθανῶς δὲ καὶ ἀγγλικά, δὲν ὁμιλεῖ ὅμως παρὰ τουρκικά... Τὸ κάμνει, ἴσως, διὰ τὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖ ἀμέσως νὰ δώσῃ, ὅτι εἶνε καὶ θέλει νὰ εἶνε Τοῦρκος. Ἡ συζήτησις εἶνε ἀπολύτως ἐμπιστευτική, κατὰ συνέπειαν μόνον ὁ Ρουσδῆ θὰ διερμηνεύῃ Γαλλιστὶ ὅσα μᾶς λέγει... Εἰσέρχεται ἀμέσως εἰς τὸ θέμα. Κάθε φράσις του εἶνε μετρημένη, χωρίς, ὅμως, διπλωματικὰς περιφράσεις, πρὸς τὰς ὁποίας εἶνε ξένος. Αἰσθάνεται ὅ,τι λέγει. Αἱ κινήσεις τῆς κεφαλῆς του καὶ τῶν χειρῶν του εἶνε ἐκφραστικαί, χωρὶς κανένα θεατρισμόν. Παρακολουθεῖ μὲ ἐντεταμένην προσοχὴν τὴν μετάφρασιν τῶν λεγομένων του καὶ μόλις ἡ ἐλαχίστη ἀπόδοσις τῶν λόγων του δὲν τὸν ἱκανοποιῇ, ἐπεμβαίνει. Καὶ ὁ Ρουσδῆ εὑρίσκει αὐθωρεὶ τὴν ἄλλην λέξιν, ἡ ὁποία θὰ τὸν ἱκανοποιήσῃ ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ συζητήσῃ ἐπὶ μακρὸν χωρὶς χάρτην, χωρὶς μολύβι καὶ χαρτί... Τοῦ φέρουν ἕνα μικρὸν ἄτλαντα, φυλλομετρεῖ χωρὶς νευρικότητα, εὑρίσκει τὴν σχετικὴν σελίδα, τοποθετεῖ πλάγι της τὸ χαρτὶ καὶ χαράσσει σταθερὰ καὶ μὲ ταχύτητα τὰς γραμμάς, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουν τὰ σχέδιά του.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ Καμὰλ φαίνεται ὅτι προτοῦ γίνῃ ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους ὑπῆρξεν ἐπιτελικὸς ἀξιωματικός. Τὴν αὐτὴν ἐντύπωσιν μᾶς ἔδωκεν εἰς μίαν καὶ μόνην ἑτέραν περίπτωσιν: ὅταν ἐπεθεώρει τὸν στρατὸν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῆς ἀνεξαρτησίας. Καὶ τότε, ἀλλὰ μόνον τότε, εἶδα τὸν Καμὰλ νὰ βλέπῃ τοὺς στρατιώτας του ὡς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἐκεῖθεν προῆλθε καὶ πλησίον τους ἐγνώρισεν ἡμέρας ἱκανοποιήσεως καὶ δόξης. Ἐκτὸς τῶν δύο τούτων περιπτώσεων, εἶδα τὸν Καμὰλ πάντοτε ὡς ἀρχηγὸν τοῦ Κράτους χωρὶς οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ μοῦ ἐνθυμίσῃ, ὅτι ὑπῆρξεν ἀξιωματικός.

Ἀλλ' ἡ ὁμιλία μας ἐτελείωνε μετὰ μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν καὶ ἠκολουθήσαμεν τὸν Πρόεδρον εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ὑποδοχῆς, ὅπου μᾶς ἀνέμενον οἱ κεκλημένοι Του.

Τίποτε ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴν αὐτὴν δὲν μᾶς ἐνθυμίζῃ τὸ ἀνιαρὸν τῶν ἐπισήμων δεξιώσεων. Ὁ Καμὰλ ὡς ἁπλοῦς εὐγενὴς οἰκοδεσπότης, ἔχει δι' ὅλους ἕνα καλὸν λόγον. Εὑρίσκεται ἐν διαρκεῖ κινήσει, καπνίζει, συνομιλεῖ καὶ σᾶς δίδει τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι δὲν τὸν εὐχαριστῆτε ὅταν θέλετε νὰ κρατήσητε τὴν ἀπόστασιν, ἡ ὁποία σᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του.

Πολλὰ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν διὰ τὴν ἰδιωτικὴν ζωὴν τοῦ Καμάλ. Δὲν γνωρίζω τί ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ἔχῃ μίαν οἱανδήποτε σχέσιν μὲ τὴν πραγματικότητα. Κάθε ἄνθρωπος ἔχει τὰ ἐλαττώματά του, ἴσως μάλιστα αὐτὸς νὰ ἔχῃ καὶ τὸ μεγάλο ἐλάττωμα νὰ μὴ γνωρίζῃ ἢ νὰ μὴ θέλῃ νὰ τὰ κρύπτῃ ἀπὸ τὸ πολὺ κοινόν. Ἕνα μόνον γνωρίζω, ὅτι ἡ φυσιογνωμία του ἐπιβάλλει, ὅτι διακρίνεται διὰ τὴν φυσικήν του μεγαλοπρέπειαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν οὐδὲν ἀφαιρεῖ ἡ ἁπλότης τοῦ ἤθους του καὶ ὅτι δίδει πάντοτε τὴν πραγματικὴν ἐντύπωσιν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἔθνους τὴν ὁποίαν πολλοὶ παλαιοὶ μονάρχαι θὰ ηὔχοντο νὰ δύνανται ν' ἀποδίδουν πάντοτε.

Ὁ δημιουργὸς τῆς Νέας Τουρκίας κατευθύνει τὰς τύχας τοῦ τόπου του χωρὶς νὰ κάμνῃ πάντοτε ὅ,τι θέλει. Ὁ Καμὰλ δὲν κυβερνᾷ μόνος του· οἱ ὑπουργοί του καὶ οἱ ἀνώτεροι ἀξιωματοῦχοι, ἔχουν βαρύνουσαν γνώμην εἰς τὸν κύκλον τῆς δράσεώς των. Τὸν σέβονται, τὸν ἀγαποῦν ὅλοι, ἀλλὰ δὲν διστάζουν νὰ ἐπιμένουν πολλάκις ἐνεργῶς εἰς τὰς γνώμας των. Ὁ Καμὰλ δὲν ἔχει «κλίκα». Δὲν ἐπηρεάζεται ἀπὸ συγγενικὰς ἐπιρρο-

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα]

Η ΠΡΟΠΟΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΧΘΕΣ ΓΕΥΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΩΝ κ. κ. ΛΟΥΚΟΒΙΤΣ ΚΑΙ ΤΟΡ

Τὴν 10ην μ. μ. χθὲς ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδης παρέθεσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ κ. Νικολούδης ἤγειρε τὴν ἑξῆς πρόποσιν:

Αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν χαρὰν βλέπων ὑμᾶς, Κύριοι, γύρω εἰς τὴν τράπεζαν αὐτήν. Ὄχι μόνον ὡς ὑπουργός, ξενίζων διακεκριμένους ἀντιπροσώπους φίλων καὶ συμμάχων λαῶν, ἀλλὰ καὶ ὡς παλαιὸς συνάδελφος συνεορτάζων μὲ τοὺς πλέον ἐξέχοντας δημοσιογράφους τῆς Ρουμανίας, τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ἔχω ὑπηρεσίαν ἐν τῷ Τύπῳ 20 ἐτῶν. Ἐπιτρέψατε συνεπῶς εἰς ἕνα ἀπόστρατον τοῦ ἐπαγγέλματος νὰ σᾶς κάμῃ ὑπὸ ἐχεμύθειαν μερικὰς ἐκμυστηρεύσεις... Ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι ξεχωρίζομεν ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον. Ἔχομεν ἰδικάς μας ἀντιλήψεις, ἰδικάς μας μεθόδους ἐργασίας, ἰδικόν μας ρυθμόν. Εἴμεθα ἰδιότυποι. Τρομερὰ παιδιὰ γεμᾶτα ἐλαττώματα ἀλλά—μὴ φοβεῖσθε—καὶ ἀρετὰς ἐπίσης! Ἀπόδειξις ὅτι παρ' ὅλα μας τὰ σφάλματα, παρ' ὅλας μας τὰς ὑπερβολάς, ἡμεῖς εἴμεθα ἐκεῖνοι, ποὺ ἀνοίγομεν τοὺς δρόμους τῶν ἰδεῶν, ποὺ διαμορφώνομεν τὴν κοινὴν γνώμην, ποὺ ἑτοιμάζομεν, εἰς μεγάλην κλίμακα, τὴν ἱστορίαν ἡ ὁποία ἔρχεται. Καὶ ποῖος θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τελικῶς οἱ δημοσιογράφοι ἑκάστης χώρας δὲν ὑπηρέτησαν ἀποτελεσματικῶς τὴν ὑπόθεσιν τῆς πατρίδος των καὶ δὲν ἔδωκαν εἰς ὥρας κρισίμους τὴν ψυχήν των, τὸ τάλαντόν των, τὴν εὐτυχίαν των ὑπὲρ γενικωτέρων σκοπῶν;

Οὕτω καὶ εἰς τὰς ἐπισήμους μας ἀποστολὰς ἡμεῖς πάντοτε κινούμεθα ἐλεύθερα. Θὰ ἴδωμεν, θὰ ἀκούσωμεν, θὰ αἰσθανθῶμεν, θὰ σχολιάσωμεν, θὰ γνωρίσωμεν τὰ πράγματα ἁπλᾶ καὶ φυσικά.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου, αἱ ὁποῖαι θὰ ἔχουν ὡραίους καρπούς, πολὺ μεγαλύτερα ἀποτελέσματα θὰ ἔχῃ ἡ μεταξύ μας γνωριμία, ἡ ἐγκαρδιότης τῶν σχέσεων, ἡ φιλία μας. Μετά τινας ἡμέρας ὄχι μόνον ἐργασίας ἀλλὰ καὶ διασκεδάσεως θὰ ἔχετε ἀντιληφθῇ πόσον σᾶς ἀγαπῶμεν, πόσον ἡ προσέγγισις μεταξὺ τῶν τεσσάρων λαῶν μας εἶνε στενή, καὶ θερμή, πόσον ἡ ἀμοιβαία κατανόησις καθημερινῶς προχωρεῖ καὶ εὐρύνεται. Ἰδοὺ διατὶ μετὰ τὴν διπλωματικὴν τράπεζαν καὶ ἡ τράπεζα ἑνὸς ἐγκαρδίου γεύματος ἠμπορεῖ νὰ ἔχῃ τὴν κοινωνικὴν καὶ πολιτικὴν σημασίαν της.

Ἐπιτρέψατέ μου λοιπόν, ἀγαπητοί μου Συνάδελφοι, νὰ ὑψώσω τὸ ποτήριόν μου ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐδαιμονίας τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Καρόλου, τῆς Ρουμανίας, τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Τουρκικοῦ κράτους Καμὰλ Ἀτατοὺρκ, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας Πέτρου Β', τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Ἀντιβασιλέως Παύλου, ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου Γαταρέσκου, τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου Ἰσμὲτ Ἰνονοῦ, τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου Στογιαντίνοβιτς ὡς καὶ ὑπὲρ τῆς ὑμετέρας προσωπικῆς ὑγείας καὶ εὐδαιμονίας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΟΥΚΟΒΙΤΣ

Εἰς τὴν πρόποσιν τοῦ κ. Νικολούδη ἀπήντησε πρῶτον ὁ διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Ἀναστασίου, ὅστις ἐξέφρασε τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῶν συναδέλφων του διὰ τὴν ἐγκάρδιον ὑποδοχήν, τῆς ὁποίας ἔτυχον ἐν Ἑλλάδι καὶ διὰ τοὺς θαυμασίους λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ ἐχαρακτήρισε τὸν δημοσιογράφον καὶ τὸ ἔργον του.

Ὁ κ. Λούκοβιτς, διευθυντὴς τοῦ Κεντρικοῦ Γραφείου Τύπου τοῦ Βελιγραδίου, ὡμίλησεν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ Τύπος τῶν τεσσάρων Βαλκανικῶν χωρῶν προσφέρει ὑπηρεσίας ὑψίστης σημασίας διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων αὐτῶν. Πόσον πολύτιμοι εἶνε αἱ ὑπηρεσίαι αὐταὶ κατεδείχθη περιτράνως ἐσχάτως, ἐξ ἀφορμῆς τῶν πλεκτανῶν, αἱ ὁποῖαι ἐστήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τῆς βαλκανικῆς εἰρήνης ἐναντίον τῶν χωρῶν μας. Ὁ Βαλκανικὸς Τύπος κατώρθωσε ν' ἀντιδράσῃ νικηφόρως ἐναντίον τοῦ ἐχθρικοῦ αὐτοῦ πνεύματος, οἱ σημαντικώτατοι δὲ λόγοι τοῦ Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶ καὶ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς κ. Στογιαντίνοβιτς, ἔδωσαν μίαν ἐπίσης κατάφωρον διάψευσιν εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς ἐναντίον μας στρεφομένας ἐνεργείας. Πρέπει δὲ νὰ ὀφείλωμεν ὅλοι μας χάριτας εἰς τὸν Βαλκανικὸν Τύπον, διότι πρὶν ἐπέλθῃ ἀκόμη ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ὑπῆρξεν ὁ πρωτοπόρος αὐτῆς καὶ ἀπεκάλυψε τοὺς βαθυτέρους φιλικοὺς δεσμούς μας.

»Ἐγὼ ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐπισήμου Κεντρικοῦ Πρακτορείου τοῦ Τύπου ἐν Βελιγραδίῳ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις μου ἐργάζομαι διὰ τὴν κατοχύρωσιν κατὰ παντὸς κινδύνου τῆς ἀδιασείστου αὐτῆς φιλίας μας. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἐνεργειῶν μας τὸ γραφεῖον τοῦ Κεντρικοῦ Τύπου ἔχει ἐγκαταστήσει εἰδικὸν ραδιοφωνικὸν σταθμόν, ὁ ὁποῖος πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἐπίσης τὸν αὐτὸν σκοπόν».

Ἐν τέλει δὲ ὑψώνων τὸ κύπελλον ὁ κ. Λούκοβιτς ηὐχαρίστησε ἐκ μέρους τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς ἀντιπροσωπείας τὸν ὑφυπουργὸν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδην καὶ τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν κ. Παπαδάκην, διὰ τήν, ὡς ἐτόνισεν ἐξαιρετικὴν φιλοξενείαν τῆς ὁποίας ἔτυχον ἐν Ἀθήναις οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Βας Συνδιασκέψεως τοῦ Τύπου.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΟΡ

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐθνικῆς Τουρκικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Διασκέψει τοῦ Τύπου κ. Τόρ, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοί μου συνάδελφοι,

Δὲν γνωρίζω ποία εἶνε ἡ δύναμις, ἡ ὁποία μὲ συγκινεῖ αὐτὴν τὴν στιγμήν. Εἶνε ἡ ὡραιότης τῆς ὑπερόχου Ἀκροπόλεως, ἥτις εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς ὑπῆρξε μία πηγὴ ἀνεξάντλητος ἐμπνεύσεων; Εἶνε ἡ συνεχὴς ἔκφρασις τῆς θερμῆς φιλίας, ποὺ μᾶς περιβάλλει τόσον γενναιοφρόνως; Εἶνε ἡ ἠθικὴ ἱκανοποίησις ὅτι εἴμεθα οἱ ἐνθουσιώδεις καλλιτέχναι ἑνὸς μεγάλου ἔργου, προωρισμένου νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τὴν αἰωνιότητα; Εἶνε ὁ ἐνθουσιασμὸς ἑνὸς καλλιτέχνου, ὅστις αἰσθάνεται ἑαυτὸν ἱκανὸν διὰ τὴν γένεσιν δημιουργημάτων παντοτεινῶν, ὁλονὲν καὶ περισσότερον ὡραιοτέρων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ ἰδανικοῦ του;

Θὰ ἀναζητήσωμεν εἰς μάτην τὸν δεσπόζοντα παράγοντα τῆς συγκινήσεως ταύτης ἥτις μὲ ἐμπνέει, τὴν πραγματικὴν καὶ μυστικὴν αἰτίαν τῆς ψυχικῆς μου καταστάσεως κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην. Ἀλλ' ἀσφαλῶς ἡ ψυχικὴ αὐτὴ κατάστασις δὲν εἶνε παρὰ ἡ σύνθεσις ὅλων τῶν παραγόντων: Ὡραιότητος, φιλίας, ἐνθουσιασμοῦ, δημιουργικῆς δυνάμεως, ὑλικῶν πολιτίμων, ἐκ τῶν ὁποίων ἔχει κτισθῆ τὸ ὑπέροχον οἰκοδόμημα τοῦ Βαλκανικοῦ ἰδεώδους.

Ἔλεγον χθὲς κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν τῆς Διασκέψεως ἡμῶν καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω καὶ σήμερον ὅτι ἔχομεν ἀσφαλῶς τὸ δικαίωμα νὰ εἴμεθα τόσον ὑπερήφανοι διὰ τὸ κοινόν μας ἔργον. Εἰς τὸν χαώδη αὐτὸν κόσμον τὸν συγκλονιζόμενον ὑπὸ τῶν καταστρεπτικῶν θυελλῶν τῶν πολιτικῶν ἀνατροπῶν, εἰς αὐτὴν τὴν γῆν, τὴν μὴ λυτρωθεῖσαν εἰσέτι, ἡ φλογερά μας πίστις κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ μίαν γωνίαν ὅπου ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἀναπνεύσῃ ἐλευθέρως καὶ δύναται μὲ μεγάλην χαρὰν νὰ ἀνακράζῃ εἰς τὸν κόσμον: «Διασώζω καὶ θὰ διασώσω τὴν εἰρήνην, ἐργάζομαι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα».

Ἀγαπητοί μου φίλοι,

Πολὺ ὀλίγα ἔθνη δυστυχῶς ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον, δυνάμενα νὰ ὁμιλήσουν τοιουτοτρόπως. Δὲν εἴμεθα πλατωνικοὶ λάτρεις ἑνὸς ἀφῃρημένου ἰδεώδους τῆς εἰρήνης. Τὴν εἰρήνην αὐτὴν τὴν ἀγαπῶμεν μετὰ πάθους, διότι ἐχύσαμεν τὸ αἷμα μας διὰ νὰ τὴν ἀποκτήσωμεν. Τὴν εἰρήνην αὐτήν, τὴν ὁποίαν ἀπεκτήσαμεν μὲ τόσας θυσίας εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ὑπερασπίσωμεν μὲ θυσίαν τοῦ αἵματός μας.

Οἱ λαοί μας ἀπήλαυσαν ἐπὶ τέλους τὴν γλυκύτητα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας. Δὲν εἴμεθα πλέον ὄργανα μιᾶς ριψοκινδύνου καὶ συμφεροντολόγου πολιτικῆς τῶν ἄλλων δυνάμεων. Ἀπέβημεν δυνατοὶ διὰ τοὺς ἄλλους καὶ δυνατοὶ διὰ τὸν ἑαυτόν μας.

Ζήτω ἡ δημιουργικὴ ἰδέα τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἐπῆλθε, τέλος, συμφωνία εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν μὴ ἐπεμβάσεως διὰ τὴν ἐφαρμογὴν πρακτικῶν μέτρων πρὸς παρεμπόδισιν τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀποστολῆς ἐθελοντῶν καὶ ἐνισχύσεων πρὸς τοὺς ἀντιμαχομένους. Μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἡ Ἐπιτροπὴ παρέμενεν ἀναποφάσιστος, μὲ τάσεις διαιωνίσεως τῶν συζητήσεων. Ἐπενέβη, ὅμως, δραστικῶς ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Κορμπέν, ὁ ὁποῖος, ἀφήσας κατὰ μέρος τὰς διπλωματικὰς ἐπιφυλάξεις, ὑπηνίχθη ἀρκετὰ σαφῶς ὅτι, ἂν ἄλλαι Δυνάμεις ἐξηκολούθουν νὰ ἐπεμβαίνουν εἰς τὰ τῆς Ἰσπανίας, ἡ Γαλλία θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ διατάξῃ τὴν διάβασιν τῶν Πυρηναίων ἐκ μέρους δύο Μεραρχιῶν της, ὁπότε θὰ ἐτερματίζετο ὁ ἰσπανικὸς ἐμφύλιος πόλεμος ἐντὸς δεκαπέντε ἡμερῶν. Ὅπως ἦτο ἑπόμενον, ὁ ὑπαινιγμὸς αὐτὸς ἐπέφερεν ἄμεσον ἀποτέλεσμα. Ἦτο προφανὲς ὅτι ἡ Γαλλία δύναται νὰ ἐπέμβῃ κατασταλτικῶς εἰς τὴν Ἰσπανίαν, καθ' ὃ ἔχουσα χερσαῖα σύνορα μετ' αὐτῆς καὶ τὴν μονομερῆ αὐτὴν ἐπέμβασιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπεδοκίμαζε πιθανῶς μόνη ἡ Ἀγγλία, ἔχουν λόγους νὰ ἀπεύχωνται αἱ λοιπαὶ Δυνάμεις. Οὕτως ἀφέθησαν κατὰ μέρος ὅλαι αἱ μέχρι τοῦδε ἐπιφυλάξεις, καὶ συνεφωνήθη νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἔμπρακτος παρεμπόδισις τῆς μεταβάσεως ἐθελοντῶν εἰς τὴν Ἰσπανίαν ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μέτρου τούτου θὰ καταδειχθοῦν τάχιστα. Οἱ δύο ἀντίπαλοι, ἀφιέμενοι εἰς τὰς δυνάμεις των καὶ χωρὶς τὴν δυνατότητα πλέον τοῦ ἔξωθεν ἀνεφοδιασμοῦ, θὰ ἀναμετρηθοῦν εἰς ἕνα τελικὸν ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος θὰ ἔχῃ σύντομον τὸ τέρμα, ἀπαλλασσομένης τῆς δυστυχοῦς χώρας ἀπὸ τὴν μάστιγα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Οἱ ἐργάται ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας

Ἐργάται εἶχον τὴν ἔμπνευσιν νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸν κ. ὑφυπουργὸν τῆς Ἐργασίας νὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐργασθοῦν μίαν Κυριακὴν διὰ νὰ διαθέσουν τὸ προϊὸν τῆς ἐκτάκτου αὐτῆς ἐργασίας των ὑπὲρ τῆς ἀεροπορίας. Ἡ ἔμπνευσις εἶνε ἀξία κάθε ἐπαίνου. Διὰ τὴν ἀεροπορίαν οἱ δυνάμενοι διαθέτουν ἑκατομμύρια εἰς δωρεάς. Οἱ δῆμοι καὶ αἱ κοινότητες ἁμιλλῶνται νὰ εἰσφέρουν γενναίως. Οἱ ἐργαζόμενοι βιοπαλαισταὶ δὲν θέλουν νὰ ὑστερήσουν. Διαθέτουν τὴν ἐργασίαν μιᾶς ἡμέρας καὶ ἡ ὁμαδικὴ αὐτὴ εἰσφορὰ εἶνε καὶ ἠθικῶς πολύτιμος. Ἀποτελεῖ μίαν πατριωτικὴν ἐκδήλωσιν τάξεως, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶχον στρέψει ὅλας τὰς προσπαθείας των οἱ ἐκμεταλλευταὶ τῆς κοινωνικῆς δυστυχίας.

Περὶ τὸ καπνικόν

Ἐνεργὸν ἐκδηλοῦται τὸν τελευταῖον καιρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ καπνικὸν ζήτημα. Καὶ πολὺ δικαίως, δεδομένου ὅτι ὁ καπνὸς ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον ἐξαγωγικὸν προϊόν μας, κατὰ συνέπειαν δὲ τὴν κυριωτέραν πηγὴν προσπορισμοῦ συναλλάγματος, ἐνῷ συγχρόνως παρέχει τὰ μέσα τῆς ζωῆς εἰς τοὺς κατοίκους μεγάλων περιφερειῶν τῆς χώρας. Ἡ ἐπέκτασις καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος τοῦ μέτρου τοῦ καθορισμοῦ ὁρίων, ἐντὸς τῶν ὁποίων πρέπει νὰ γίνεται ἡ καπνοκαλλιέργεια, ἀπὸ ἀπόψεως ἐκτάσεως, ἦτο μέτρον ἐπιβεβλημένον, ἵνα μὴ ἡ ἀθρόα προσφορὰ δημιουργήσῃ καταστρεπτικὴν πτῶσιν τῶν τιμῶν, πρὸς βλάβην τῆς ὅλης ἐθνικῆς μας οἰκονομίας. Ἄλλως τε, τὴν ὀρθότητα τοῦ μέτρου τούτου ἀποδεικνύει ἐμπράκτως ἡ ἀρίστη κατάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκεται ἡ καπναγορά μας. Κατὰ τὰς δημοσιευθείσας, πράγματι, εἰς τὰς ἐφημερίδας πληροφορίας, εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἐπωλήθησαν σχεδὸν ὅλαι αἱ ὑπάρχουσαι ποσότητες καὶ εἰς τιμὰς λίαν ἱκανοποιητικάς. Ἐπειδὴ δὲ εἶνε δίκαιον τῆς καλῆς αὐτῆς καπνικῆς καταστάσεως νὰ ἐπωφελοῦνται ὅλοι οἱ ὁπωσδήποτε κοπιάζοντες ὑπὲρ τοῦ προϊόντος τούτου, δὲν δυνάμεθα εἰμὴ νὰ συμφωνήσωμεν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως ἐπέμβῃ προλαμβάνον ἐνεργείας αἵτινες ἐνδεχομένως θὰ στερήσουν τῶν ὠφελημάτων τούτων τοὺς μᾶλλον δικαιουμένους, δηλαδὴ τοὺς καπνοπαραγωγούς.

Οἱ καλλιτέχναι μας

Οἱ καλλιτέχναι εἶνε μία τάξις ἀπὸ τὰς μᾶλλον συμπαθεῖς εἰς τὴν κοινωνίαν μας, συγχρόνως δὲ ἀποτελοῦν μίαν ὁμάδα, τῆς ὁποίας ἡ ἐπίδρασις ἐπὶ τοῦ συνόλου ἔχει ἐξαιρετικὴν σπουδαιότητα. Διὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἡ κοινὴ γνώμη ἐπληροφορήθη μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὴν ὀργάνωσιν ἑνιαίας Ἑνώσεως Σωματείων Εἰκαστικῶν Τεχνῶν, περιλαμβανούσης τὰ πέντε ἀνεγνωρισμένα καλλιτεχνικὰ σωματεῖα τῆς πρωτευούσης. Ἐκ τῆς ἑνιαίας ὀργανώσεως καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ συμφέροντα τῶν καλλιτεχνῶν θὰ προαχθοῦν — ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ αὐτῆς ὁμολογουμένως, πρέπει νὰ γίνουν πολλὰ πράγματα — συγχρόνως ὅμως καὶ ἡ Τέχνη θὰ ὠφεληθῇ, δεδομένου μάλιστα ὅτι εἷς τῶν σκοπῶν τῆς Ἑνώσεως εἶνε «ἡ ἀνύψωσις τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐπιπέδου».

Οἱ ἀμυγδαλιὲς

Ἦτο καιρὸς ν' ἀπαγορευθῇ ἡ λεηλασία τῶν ἀνθισμένων κλάδων τῶν ἀμυγδαλιῶν — λεηλασία, ἡ ὁποία προσλαμβάνει διαστάσεις ἀληθινῆς καταστροφῆς. Ὑπάρχουν οἱ ἀντιλέγοντες, ὅτι οἱ μὲν ἔχοντες ἀμυγδαλιὲς εἰς ἰδιόκτητον περιβόλιον ἠμποροῦν νὰ χρησιμοποιήσουν ὅπως θέλουν τὴν ἄνθισίν των, ἀφοῦ δικαιοῦνται καὶ νὰ κόψουν ἐντελῶς τὰ εὐανθῆ αὐτὰ δένδρα, χωρὶς νὰ ὑποχρεοῦνται νὰ λογοδοτήσουν εἰς κανένα. Προσθέτουν δὲ ὅτι ἐὰν ἕνας πτωχὸς γεωργὸς πωλήσῃ τὰ ἄνθη τῶν ἀμυγδαλιῶν του, πάλιν

σεις

ἀπάντησις

ὡμίλησαν καὶ ἀνέπτυξαν
εωρίαν των μὲ τόλμην
θερίαν, ὅπως βέβαια ἁρ-
ην νεότητα. Εἶνε λοιπὸν
α νὰ ὁμιλήσουν καὶ οἱ
», οἱ «προπολεμικοί»,
νοι. Εἶνε σειρά των νὰ
λόγον διότι ἔχουν καὶ
δήποτε τὸ δικαίωμα νὰ
τὰς ἀπόψεις των. Ἐ-
αίωμα ποὺ τοὺς δίδει ἡ
δοῦμε λοιπὸν τώρα τί
λαϊκὸς κύριος» ὁ ὁποῖ-
νὰ ὁμιλήσῃ ἐξ ὀνόμα-
χρόνων του.
κάμνουν κατάχρησιν τῶν
ντασία» καὶ «ὁρμή». Νο-
κόσμος κυβερνᾶται μὲ
ίαν καὶ ὅτι τὰ πάντα δι-
ὁρμή. Ἰσχυρίζονται ὅ-
μιουργοῦν κάθε τόσον
τάσεις, αὐτοὶ παρου-
νέα φαινόμενα μέσα στὴ
θοῦν τὸν κόσμο νὰ προ-
τὰ ἐμπρός.
ονται δηλαδὴ ὅτι αὐτοὶ
μιουργοί» καὶ ὅτι ἡ δη-
ύναμις εἶνε μία ἰδιότης
ἀποκλειστικὰ στὴν νεό-
τὰ κύρια στοιχεῖα αὐ-
μιουργικῆς δυνάμεως εἶ-
ία καὶ ἡ ὁρμή, προσόν-
ὑπάρχουν μέσα στοὺς
παρὰ μόνον ὅταν εἶνε

θέτουν ἀκόμα οἱ νέοι,
ποὺ ἐμφανίζονται ὡς
τῆς νεότητος, ὅτι ἡ
χει ὡς ἀντίρροπον τὴν
ὁρμὴ τὴν λογικήν, ὅτι
ἀποκτοῦν πεῖραν καὶ
ν ὅταν χάσουν τὴν φαν-
ην ὁρμὴν καὶ εἰς τὸ τέ-
ουν εἰς τὸ συμπέρασμα
καὶ ἡ λογικὴ εἶνε δυνά-
μιουργικές.
ε μὲ λίγα λόγια ἡ ἀ-
ῆς κοσμοθεωρίας τῶν
ία, διὰ νὰ εἴμεθα εἰλι-
ουσιάζει ἰσχυρὰν βάσιν,
ἐκ πρώτης ὄψεως.
εἶνε γνωστὸν ἀνέκαθεν
ψις δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ ἐ-
λὰ τὸ ζήτημα. Πρέπει
ξῃ κανεὶς καὶ μιὰ δεύ-
καὶ νὰ τὸ ξανακυττάξῃ
πρὸ πάντων μάλιστα ὅ-
ἐναντί του ἐπικινδύνους
Διότι πρέπει νὰ ὁμολο-
οἱ νέοι εἶνε πάντοτε ἐ-
ντίπαλοι διὰ τοὺς πα-

ν, λοιπόν, οἱ νέοι; Λέ-
μοτέρ» τῆς δημιουργίας
σία καὶ ὅτι ἡ πεῖρα εἶ-
ον» διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν
σαν των, δηλαδὴ τὴν
οῦ μοντερνισμοῦ. Ἀλλ'
ἀλήθεια αὐτὴ ἡ διατύ-
ίνε τόσον κατηγορημα-

Κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ
ίνε μία φαινομενικὴ ἀ-
ὅταν τὴν κυττάζετε ἀ-
λέπετε ὅτι μοιάζει πολὺ
μὲ μεγάλην ψευτιάν.
σᾶς εἶπε, σᾶς παρακαλῶ, ὅτι ἡ φαντασία καὶ ἡ πεῖρα εἶνε δυὸ ἰδιότητες ἀντίθετοι; Ποῦ εὑρήκατε γραμμένον ὅτι ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει πεῖρα δὲν ὑπάρχει φαντασία; Ποιὸς εἶνε ἱκανὸς νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ μία ἀποκλείει τὴν ἄλλην;

»Ἂς μάθουν οἱ τολμηροὶ νέοι, διότι ἦλθε τέλος πάντων ἡ ὥρα νὰ τὸ μάθουν μιὰ καὶ καλή, ὅτι ὁ περίφημος αὐτὸς συλλογισμός, τὸ μέγα αὐτὸ καὶ πανίσχυρον ἐπιχείρημα, τὸ ὁποῖον ἐπισείουν ὡς φάσγανον ὀλέθρου ἐναντίον τῶν παλαιοτέρων, εἶνε κούφιο καὶ ἀνυπόστατον.

»Ἡ φαντασία καὶ ἡ πεῖρα εἶνε δύο δυνάμεις ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τὴν ἴδια οὐσία. Εἶνε δύο διαμορφώσεις ποὺ γίνονται ἀπὸ τὴν ἴδιαν ὕλη. Ξέρετε τί εἶνε πεῖρα; Εἶνε ἡ φαντασία τῆς νεότητος χαλιναγωγημένη ἀπὸ τὴν λογικήν.

»Δὲν εἶνε τίποτε τὸ διαφορετικὸν καὶ τίποτε τὸ ἀντίθετον ἡ φαντασία καὶ ἡ πεῖρα. Εἶνε ἡ ἴδια δύναμις ποὺ ἐκδηλώνεται μονάχα σὲ διαφορετικὸν ρυθμόν, σὲ ἀλλοιώτικο «τέμπο», διὰ νὰ μεταχειρισθοῦμε καὶ πάλι τὴν φρασεολογία τοῦ μοντερνισμοῦ.

»Καὶ ἔχει πολὺ μεγαλύτερην ἀξία ἡ φαντασία ὅταν εἶνε θρεμμένη ἀπὸ τὶς δοκιμασίες τῆς ζωῆς, τὸ μέγα αὐτὸ κριτήριον τῆς κάθε ἀτομικότητος. Διότι ἐκεῖ ξεχωρίζουν καὶ κρίνονται οἱ ἀτομικότητες, στὴ φωτιὰ τῆς δοκιμασίας.

»Ἡ φαντασία μαζὶ μὲ τὴν λογική, ὅταν περάσουν ἀπὸ αὐτὲς τὶς δοκιμασίες, τότε ἀλλάζουν καὶ γίνονται «πεῖρα». Καὶ τότε ἔχουν βαθειὰ καὶ γόνιμη δημιουργικὴ δύναμι. Τότε ἔχουν σταθερὰ ἀξία.

»Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει πεῖρα ξέρει τί θέλει καὶ τί μπορεῖ. Ἐνῷ ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔχει μόνο φαντασία καὶ ὁρμή, πολλὲς φορὲς δὲν ξέρει τί θέλει καὶ πάντοτε δὲν ξέρει τί μπορεῖ. Ποιὸ εἶνε προτιμότερον;

»Αὐτὴ εἶνε, φίλτατε κύριε, ἡ ἀπάντησις τῶν παλαιοτέων πρὸς τοὺς νεωτέρους. Θὰ εἰπῆτε ἴσως ὅτι ἡ ἀπάντησις εἶνε λίγο σκληρά. Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε! Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀπάντησις τῆς πείρας καὶ τῆς λογικῆς. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ εἶνε διαφορετική. Εἴθε νὰ χρησιμεύσῃ ὡς μάθημα.

Γ. ΣΡΣ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Μελβούρνης ὅτι δεκατρεῖς μεταλλωρύχοι ἐτάφησαν ὑπὸ τὰ ἐρείπια μεταλλείου τινὸς εἰς Βόνταγκ συνεπείᾳ ἀναφλέξεως ἀερίων. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἀνεσύρθησαν τρία πτώματα, ὑπάρχουν δὲ φόβοι ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τῶν δεκατριῶν ἐργατῶν εὗρον οἰκτρὸν τέλος.

* * *

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθ. Πρακτ.).— Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Τόκιο ὅτι νέα πολιτικὴ κρίσις φαίνεται ἐπικειμένη ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ἡ κυβέρνησις ἀντιμετωπίζει ἐν τῇ Βουλῇ πλῆθος ἐπερωτήσεων ἐκ τῶν ὁποίων προκαλοῦνται σφοδραὶ συζητήσεις.

* * *

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ὁ κ. Μπλοὺμ θὰ μεταβῇ περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος εἰς Σαὶν Ναζαὶρ καὶ Νάντην, ὅπου θὰ ἐκφωνήσῃ πολιτικοὺς λόγους.

Ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴν Διάσκεψιν

Οἱ τέσσαρες ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς Διασκέψεως: Κατὰ σειρὰν ἐξ ἀριστερῶν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Ρουσδῆ Ἀρᾶς, ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Στογιαντίνοβιτς, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μεταξᾶς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Ἀντωνέσκου.

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 9.30 μ.μ. «Ὁ κατὰ φαντασίαν ἀσθενής».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ὁ Μπαμπᾶς ἐκπαιδεύεται».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. Ἀργεῖ.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (Ὁδὸς Πανεπιστημίου. Θίασος Μ. Κοτοπούλη). «Ἐλισάβετ».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Τὰ σκάνδαλα τοῦ 1937».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Θίασος Πρινέα). «Τὸ καράβι τῆς ἀγάπης».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κυνηγημένη Πεταλοῦδα».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Γκαρσόν» (Β' ἑβδομάς).
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ μυστήρια τοῦ Λονδίνου».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἀντώνιο Ἀντβέρσο».
ΠΑΛΛΑΣ (Μετ.). «Λευκὸν φορτίον».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἕνας μεγάλος ἔρως τοῦ Μπετόβεν».
ΡΕΞ. «Λευκὸς Ἄγγελος».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀνοιξιάτικες ἀγάπες».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μαρία Στοῦαρτ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Τὰ δύο ἁμαρτήματα» καὶ «Μήνυμα στὸ Γκάρσια».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Σύζυγος ἐναντίον δακτυλογράφου».
ΙΡΙΣ. «Γύπες».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Ὁ μικρὸς λόρδος».
ΟΥΦΑ. «Στέλλα Παρίς».
ΑΡΗΣ. «Ἀόρατος κίνδυνος».
ΑΘΞΙΣ. «Σαβόϊ 217».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ ἔγκλημα τοῦ ἰατροῦ».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Βιενέζικα καπρίτσια».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. «Καπιτὰν Μπλοῦντ».
ΜΑΓΕΣΤΙΚ. «τὸ ἀγκάλιασμα τοῦ θανάτου».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.) «Μόσχα—Σαγγάη».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Κορυδαλλός».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΚΑΠΙΤΟΛ. «Νιτσεβό».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἄννα Καρένινα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀλλότρια».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Ἄννε Μαρί».
ΑΚΤΑΙΟΝ (Ν. Φαλ.). «Ὁ κύριος ἀπ' τὴν Ὀξφόρδην».
ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰων.). «Οἱ ἄθλιοι (ὁλόκληρον)».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθ.). «Μόσχα — Σαγγάη».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ (Ν. Φιλαδ.). «Ἀβὲ Μαρία».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαροκ.). «Κάστα Ντίβα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Τάρας Μπούλμπα».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκκ.) «Παστέρ».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκκ.) «Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Τσάρου».
ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Χρυσὲς μποῦκλες».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Μιχαὴλ Στρογκώφ».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μηθύμνης — Μοσχονησίων 19

θὰ ἀπομείνουν καὶ λίγα ἀμύγδαλα καὶ τοιουτοτρόπως θὰ κερδίσῃ ἐν συνόλῳ περισσότερα, παρὰ ἐὰν ἄφηνε ὅλα τὰ ἄνθη νὰ δέσουν καρπόν. Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἔχει οὕτω. Τὰ ἄνθη τῆς ἀμυγδαλιᾶς κόπτονται μὲ ὁλόκληρον τὸν κλάδον καὶ τοιουτοτρόπως τὰ δένδρα δεκατίζονται καὶ παράγουν κάθε ἔτος ὀλιγώτερα—ἄνθη ἢ ἀμύγδαλα. Ἔπειτα, ἡ παραγωγὴ ἀμυγδάλων δὲν συμφέρει νὰ ἐλαττωθῇ χάριν τοῦ στολισμοῦ τῶν σπιτιῶν τῶν πόλεων μὲ κλώνους ἀνθισμένους. Ἐπὶ τέλους ὑπάρχει ἡ ἀγριομυγδαλιὰ ἡ ὁποία δὲν παράγει καρπὸν χρήσιμον καὶ τῆς ὁποίας τὰ ἄνθη, ἐπὶ πλέον, εἶνε ζωηρότερα εἰς χρωματικοὺς τόνους — ἔχουν τριανταφυλλιὰ ἀπόχρωσιν — καὶ ἠμποροῦν κάλλιστα νὰ χρησιμοποιοῦνται διὰ διακόσμησιν, ὅπως καὶ τὰ ὡραιότατα πορφυρὰ ἄνθη τῆς ἀγριοροδακινιᾶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς ἡμετέρας κοινότητος ὡς καὶ οἱ ἔχοντες ἰδιοκτησίαν εἰς αὐτὴν ὅτι ὁ κατάλογος ἐρανικῆς αὐτῶν φορολογίας χρήσεως 1937—38 θὰ εἶνε ἀνηρτημένος εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῆς ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 2ας προσεχοῦς Μαρτίου συμπεριλαμβανομένης.

Ἑλληνικό, 14 Φεβρουαρίου 1937.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Ι. ΧΑΡΙΑΤΗΣ

ΑΙ
ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΘΕΑΤΩΝ
ποὺ ἔκθαμβοι παρηκολούθησαν μέχρι τοῦδε τὴν κολοσσιαίαν κινηματογραφικὴν δημιουργίαν τῆς
WARNER BROS

ΑΝΤΩΝΙΟ
ΑΝΤΒΕΡΣΟ

Εἶνε ἡ πειὸ ζωντανὴ διαφήμισις τοῦ μεγαλουργήματος ποὺ ἀπὸ τὸν παγκόσμιον Τύπον ἐχαρακτηρίσθη ὡς οἱ νεώτεροι «ΑΘΛΙΟΙ»

ΤΟ ΑΝΤΩΝΙΟ ΑΝΤΒΕΡΣΟ
τὸ μεσουράνημα τῆς βασιλίσσης τῶν ὡραιοτήτων, τῆς πρωταγωνιστρίας τοῦ
ΚΑΠΙΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ

ΟΛΙΒΙΑ ΝΤΕ
ΧΑΒΙΛΑΝΤ

καὶ τοῦ γόητος

ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΜΑΡΣ

Εἶνε ἕνα φὶλμ ποὺ ἐξελίσσεται ἀπ' τὰ μαγευτικὰ ἰταλικὰ τοπία ὡς τὴν ἄγρια ἀφρικανικὴ ζούγκλα, κι' ἀπ' τὸν παράδεισο τῆς Ἀβάνας ὡς τ' Ἀνάκτορα τοῦ Κεραμεικοῦ καὶ ποὺ παρουσιάζει στὸν θεατὴ μιὰν ἁρμονικὴ διαδοχὴ εἰκόνων ἀφαντάστου μεγαλείου.

Εἶνε τὸ φὶλμ, γιὰ τὸ γύρισμα τοῦ ὁποίου ἐδαπανήθησαν 4 ἑκατομμύρια δολλάρια καὶ διετέθησαν ὅλα τὰ πανίσχυρα μέσα τῆς Κινηματογραφικῆς Βιομηχανίας.

Εἶνε τὸ ὄγδοον θαῦμα ποὺ προκαλεῖ καθημερινῶς ἀληθινὴν κοσμοχαλασιὰν στὸν μεγάλο κινηματογράφο

ΟΡΦΕΥΣ

2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

«ΙΔΕΑ»

ΑΚΡΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 26
Κουταλοπείρουνα Christofle

Νέον Θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη
Λεωφόρος Πανεπιστημίου 40

ΕΛΙΣΑΒΕΤ

Ἡ ἄφθαστη δημιουργία τῆς Κας
ΜΑΡΙΚΑΣ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ

ΑΥΡΙΟΝ Λαϊκὴ Ἀπογευματινή
Τιμαί: 30—20—10

Τὸ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ τῆς ΑΘΗΝΑΣ
ΥΠΕΡΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΛΙΑΝ ΠΡΟΣΕΧΩΣ;;;

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ-18ον - "Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ

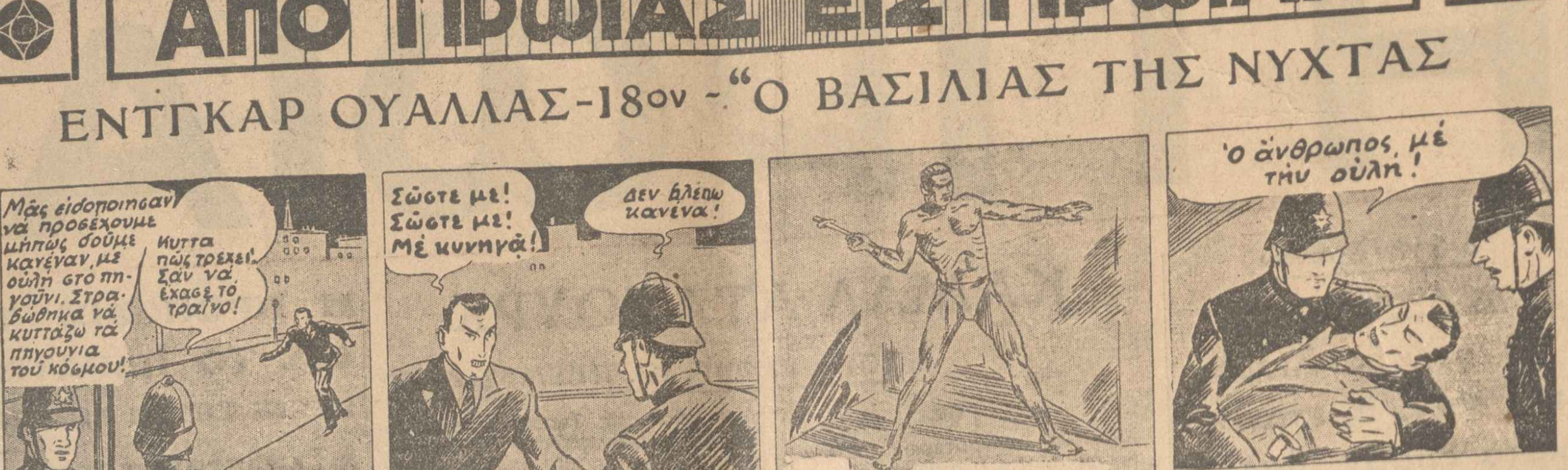
Μᾶς εἰδοποιῆσαν νὰ προσέχουμε μήπως δοῦμε κανέναν μὲ σούβλη στὸ πηγοῦνι. Στραβώθηκα νὰ κυττάζω τὰ πηγούνια τοῦ κόσμου!
Κύττα πῶς τρέχει! Σὰν νὰ ἔχασε τὸ τραῖνο!
Σῶστε με! Σῶστε με! Μὲ κυνηγᾶ!
Δὲν βλέπω κανένα!
Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν σούβλη!

Ἕνας-ἕνας

—Πάει κι' αὐτός!... εἶπε ὁ φίλος, καὶ βγάζοντας τὸ μολυβάκι του, ἔσβησε κάτι ἀπὸ ἕνα μικρὸ σημειωματάριον, ποὺ ἔβγαλε ἐπίσης...

—Τί;... Πέθανε κανένας; τὸν ρώτησα.

—Ὄχι!...Κτύπα ξύλο!... Παντρεύτηκε!...

—Καὶ γιατί τὸν σβήνεις τότε;... Ἢ ὄχι;

—Ναί!... Τὸν σβήνω... Ἐδῶ καὶ καμμιὰ δεκαπενταριὰ χρόνια, ὅταν τέλειωσαν τὰ βάσανα τῶν ἐκστρατειῶν, βρεθήκαμε καμμιὰ εἰκοσαριὰ φίλοι τοῦ σχολείου καὶ τοῦ στρατοῦ κι' ἐκάναμε ἕναν κατάλογο... Κι' ἀπὸ τότε, σημειώνουμε, ἕναν-ἕναν ποὺ φεύγει ἀπὸ τὴν τότε συντροφιά. Παντρεύεται ἢ πεθαίνει...

—Ὄχι, βρὲ ἀδερφέ!... Δὲν εἶνε τὸ ἴδιο πρᾶγμα...

—Ἄχ!... Τὸ ἴδιο εἶνε δυστυχῶς!.. Οὕτως ἢ ἄλλως, χάνονται ἀπὸ τὴν παρέα!... Καὶ δὲν μπορεῖς νὰ φαντασθῇς, πόσο πειὸ πολὺ χάνονται οἱ παντρεμένοι, παρὰ οἱ πεθαμένοι...

Οἱ πεθαμένοι σβήνουν ὅπως τοὺς γνωρίσαμε... Οἱ παντρεμένοι, χάνονται, ἀλλάζουν... Στὸ τέλος, γίνονται τόσο ἀγνώριστοι, ποὺ διερωτᾶται κανείς: «Μά, ἐτοῦτος εἶνε ὁ Κώστας, ἢ κανένας ἄλλος ποὺ τοῦ μοιάζει;»... Καὶ καμμιὰ φορά, οὔτε καὶ δὲν μοιάζουν πειά... Θαρρεῖς μὲ τὸν γάμο, ἀλλάζουν, ἐκτὸς ἀπὸ συνήθειες, ἀρετές, χαρακτῆρες, ἀκόμη καὶ χαρακτηριστικά... Εἶνε μερικοὶ ἄνθρωποι, ποὺ τόσο πολὺ ἀφομοιώνονται, ὅσο δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ...

—Ὄχι, βρὲ ἀδελφέ, τὰ παραλές!

—Διόλου, δυστυχῶς... Ὅλα τὰ πράγματα ἠμποροῦν ν' ἀνθέξουν εἰς τὸν γάμον, ἡ φιλία ποτέ. Διότι ἡ φιλία, ἡ καλῶς ἐννοουμένη ἀνδρικὴ φιλία, εἶνε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον καὶ τὸ ἀντίρροπον τοῦ γάμου. Οἱ γυναῖκες ποὺ παντρεύονται, μποροῦν νὰ ἀνεχθοῦν ὅλες τὶς πρώην, ἀκόμη καὶ τὶς τελευταῖες «μαιτρέσσες» τοῦ συζύγου των, ἀλλὰ σπανιώτατα ἀνέχονται τοὺς φίλους, τὸν «φίλον» ἐκεῖνον ποὺ ὑπῆρξε ὁ σύντροφος ὁ ψυχικὸς τοῦ ἀνδρὸς ποὺ παίρνουν. Βρίσκουν ὅλα τὰ προσχήματα διὰ νὰ τὸν ἀπομακρύνουν καὶ τὸν ἐκτοπίσουν, διὰ νὰ τὸν ἀποξενώσουν, μέχρι καὶ τοῦ μέσου τῆς Κας Πετεφρῆ... τῆς γνωστῆς διαβολῆς. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ γάμος καὶ ὁ πειὸ ἄνετος ἀκόμη, δημιουργεῖ τόσες ὑποχρεώσεις, ποὺ ἡ καϋμένη ἡ φιλία παραγκωνίζεται, παραγκωνίζεται διαρκῶς, — φίλος εἶνε καὶ δὲν μὲ παρεξηγεῖ! — μέχρι πλήρους ἐκτοπισμοῦ. Γι' αὐτό, βλέπεις ἕναν-ἕναν καὶ τὸν διαγράφω. Ἔχω νομίζεις ἄδικον;

Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ τὸ εἰπῇ μὲ θετικότητα;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Χθὲς, σήμερα, αὔριον

Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» παρετέθη γεῦμα τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς κυρίας Ι. Μεταξᾶ πρὸς τιμὴν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Μετὰ ἐπηκολούθησε μεγάλη δεξίωσις, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρέθη τὸ διπλωματικὸν σῶμα ἐν ἀπαρτίᾳ, ὁ μέγας αὐλάρχης καὶ ἡ κυρία Α. Μερκάτη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἡ κυρία Ρεδιάδη, ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ κ. Παπαδήμα, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν καὶ ἡ δ. Παπαβασιλείου, ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας καὶ ἡ δ. Κορίζη, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἡ κ. Μαυρουδῆ, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἡ κ. Νικολούδη καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας κ. Νικολόπουλος.

Εἴδομεν ἐπίσης τὸν τελετάρχην κ. Δ. Λεβίδην, τὸν στρατηγὸν κ. Στρίμπερ, τὸν ναύαρχον καὶ τὴν κ. Σακελλαρίου, τὸν στρατηγὸν καὶ τὴν κ. Παπάγου, τὸν στρατηγὸν καὶ τὴν κ. Ζέππου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Παπαρρηγοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ.Γ. Μαντζούφα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Φωκᾶ, τὸν στρατηγὸν καὶ τὴν κ. Καθενιώτη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Σ. Τρικούπη, τὸν πλοίαρχον καὶ τὴν κ. Μεζεβύρη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ρούφου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ.Χαριτάκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ.Γ.Πεσμαζόγλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κ. Σακελλαροπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Ἀραβαντινοῦ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Ζαρίφη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Καψάλη, τὸν κ. καὶ τὴν Α. Μπενάκη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Ἀφεντούλη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Βλάχου, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Π. Ράλλη, τὸν πλοίαρχον καὶ τὴν κ. Λόβατ κλπ.

Ο ΕΝΗΜΕΡΟΣ

Ὁ Καλλιτεχνικὸς χορὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου

Τὴν Κυριακήν, 28ην Φεβρουαρίου καὶ ὥραν 10ην μ. μ. δίδεται εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ Πάλας» ὁ καλλιτεχνικὸς χορὸς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου. Τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ χοροῦ ἀποτελοῦν αἱ κυρίαι Κ. Κοτζιᾶ, Ζ. Βούρβαχη, Ε. Εὐλαμπίου, Α. Μητσοπούλου, Ε. Πύργου, Γ. Πετσοπούλου, Ν. Πεταλίδα, Σ. Συνάνη, Ε. Τρεπεκλῆ, Ε. Χατζηαργύρη, Σ. Χατζηανδρέου, Γ. Φωκᾶ, Ι. Φὶξ καὶ ἡ δ. Λ. Σταθάκη.

Ὁ χορὸς τῶν Παλμεριστῶν

Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 21ην τρέχοντος καὶ ὥραν 10 μ.μ., δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ντελὶς», ὁδὸς Ἱπποκράτους 7, ὁ ἐτήσιος χορὸς τῶν νυκτερινῶν χορῶν «PALMER, ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Σπουδαστῶν αὐτῶν, ὑπὸ τὴν προστασίαν τιμητικῆς ἐπιτροπῆς ἐπιστημόνων, καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κυριῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας.

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει πλούσια κοτιγιόν, ἀτραξιόν, τραγοῦδι καὶ λαχεῖον μὲ ἐκλεκτὰ δῶρα. Τὰ εἰσιτήρια πρὸς δρχ. 50 πωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς, Καραγεώργη τῆς Σερβίας 9, καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ θεάτρου τὴν Κυριακήν.

Σατυρικὸς στίχος

Ἀντοὺγκ

Εἰς τὸ Ἀντούγκ... Τί γεγονὸς ποὺ
[λύπην διεγείρει!!!
ἐκάει ἕνα θέατρον ἐν παραστάσει
[πλήρει.
Ἡ τρίτη πρᾶξις δηλαδή.... σκηνὴ ἔ-
[ξω φρενῶν,
τοὺς θεατρίνους ἥνωσε μαζὶ μὲ τὸ
[κοινόν...

Καὶ ἠθοποιοὶ καὶ θεαταὶ—γιὰ δῆτε
[παρῳδίαν—
ἔλαβαν μέρος στοῦ Ἀντοὺγκ αὐτὴν
[τὴν τραγῳδίαν,
ἐνῷ ἐμαίνετο τὸ πῦρ, τρικούβερτος
[μπελᾶς,
κι' ἐνίκα ἀδυσώπητον, τὰς Τέχνας
[τὰς Καλάς.

Δὲν ξέρω τί ἐπαίζετο.... Μπᾶς εἶχε
[σόκιν ἔργα
τὸ θέατρον ποὺ τοῦ πυρὸς τὸ κύ-
[κλωσαν ἐκτάσεις;;
Κι' ἀπὸ σεμνότητα τὸ πῦρ, ἐσήκω-
[σε τὴ βέργα
ποὺ ἀληθῶς χρειάζεται σὲ τέ-
[τοιας παραστάσεις;;

ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

Ἡ Ἔκθεσις τῶν Ἐλευθέρων καλλιτεχνῶν

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Δήμου κ. Παπαλεξάνδρου ἐπεσκέφθη τὴν ἔκθεσιν τῆς Ἑνώσεως «Ἐλεύθεροι Καλλιτέχναι» εἰς τὸ Ἀτελιὲ καὶ ἐξέλεξε τὰ ἀγορασθέντα ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἔργα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία ἀνῆλθε συνολικῶς εἰς 410.000 δραχμῶν.

Ὑπὸ τοῦ Δήμου ἠγοράσθησαν τελικῶς ἔργα τῶν κατωτέρω καλλιτεχνῶν: Δ. Γαλάνη, Ἀξιώτη, Ἀργυροῦ, Βαβούρη, Βελισσαρίδη (τέσσαρα ἔργα), Βουτυρᾶ (δύο), Γιαννουκάκη (τρία), Γιολδάση (τέσσαρα), Γκικάδη, Γραφειάδου (τρία), Δάβη (δύο), Δράκου (τρία), Ζέππου, Θετταλοῦ (δύο), Καφῆ, Καχριμάνη (δύο), Κεντάκα, Κεραμίδα (δύο), Κορογιαννάκη (ἕξ), Κωνσταντινίδου (πέντε), Λαγάνα (τρία), Λαμέρα, Λεονταρίτη (δύο), Ματσάκη (τρία), Νάκη, Νικολάου (τρία), Ντάκου (δύο), Οἰκονομίδη, Παπαδημητρίου, Παπαεμανουὴλ (δύο), Πανταζίδη, Παρασκευαΐδου (δύο), Πασχαλίδου, Ζογγολοπούλου (δύο), Περαντίνου, Πλακωτάρη, Σεμερτζίδη (δύο), Στριφτοῦ (δύο), Στυλιανίδη, Συρίγου (τέσσαρα), Φραγκοπούλου, Φερεντίνου, Φέρτη (δύο) καὶ Πασχάλη.

Χορὸς τῶν Ἀργείων

Ἓν ἀπὸ τὰ κοσμικώτερα γεγονότα τῆς χορευτικῆς περιόδου θὰ εἶνε καὶ ἡ χοροεσπερὶς τῆς «Ἑνώσεως τῶν Ἀργείων» Ἀθηνῶν, ἑνὸς λαμπροῦ τῆς πόλεως μας σωματείου, πρόεδρος τοῦ ὁποίου εἶνε ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς καὶ λογοτέχνης κ. Νικ. Σ. Γκινόπουλος. Ἡ ἑσπερὶς θὰ δοθῇ εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ-Παλάς», τὴν 11ην Μαρτίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 μ.μ. Εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν θὰ παραστοῦν ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένοι Ἀργεῖοι, οἱ ὁποῖοι κατέχουν τὰς πρώτας θέσεις εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν λογοτεχνίαν, εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν βιομηχανίαν, ὡς καὶ τὸν ἄνθος τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Τὴν διοργάνωσιν τοῦ χοροῦ ἀνέλαβε δραστηρία ὀργανωτικὴ ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυριῶν: Μαίρης Ἀλεξάκη, Ἰω. Βαβούρη, Σοφ. Βαρκούτα Φλώρας Βελμύρα, Λαμ. Βοριαδάκη, Εὐανθίας Γκινοπούλου, Αἰμιλίας Δάφνη, Μαίρης Π. Δρίτσα, Ἀσπασίας Ζαμπιᾶ, Ἰωάννας Χ. Ζορμπᾶ, Ἑλένης Ζωϊοπούλου, Χρυσάνθης Ι. Θεοφίλου, Ἀριστοτ. Χούζη, Εὐγενίας Κερασιώτη, Ματίνας Κονόρθου, Νίτσας Β. Κωνσταντοπούλου, Σπυρ. Μαύρου, Ἠλ. Μουλοπούλου, Ἀν. Ντρούλια, Ὄλγας Μ. Οἰκονόμου, Μαρίας Παναγιωτοπούλου, Ἀνθούλας Πιπέρου, Τασίας Πετροπούλου, Ρενὲ Ι. Πολυγένη, Ἠλ. Σαραντοπούλου Ἑλένης Σιφναίου, Ἀθηνᾶς Σκουζὲ ἐκ τῶν δεσποινίδων Μαρίας Βαβούρη, Νότας Α. Θεοφίλου, Παν. Ντούλια, Ἁγνῆς Σιμιτζοπούλου, Κων. Σκουτεροπούλου, Βασ. Σμυρναίου ἐκ τῶν κυρίων: Θάνου Ζωγράφου, Χαρ. Ζεγγίνη, Π. Καλμούχου, Ἠλ. Κολινιάτη, Χρ. Μπόμπου, Εὐάγ. Παραβάντη, Ἀγγ. Πετροπούλου, Γ. Πιπέρου καὶ Παν. Τρισπαγώνα. Χορωδία τοῦ κ. Ι. Φραγκοπούλου, τραγούδια ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν, ἀπαγγελίαι, ἀτραξιόν, πλούσιον κοτιγιὸν καὶ πλουσιώτερον λαχεῖον μὲ ἐκλεκτὰ ἀντικείμενα, τὰ ὁποῖα προσέφερον οἱ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένοι Ἀργεῖοι ἔμποροι καὶ βιομήχανοι. Εἰσιτήρια εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Ἑνώσεως», Χαρ. Τρικούπη 20 α' καὶ εἰς τοῦ κ. Σ. Παναγιωτοπούλου, Ἑρμοῦ 43.

Ἡ Συναυλία Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου

Αὔριον, 18ην Φεβρουαρίου, καὶ ὥραν 6.30 ἀκριβῶς, θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, τῇ συμπράξει τῆς Ἑλληνικῆς Χορωδίας, μεγάλη Συμφωνικὴ Συναυλία, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κ. Ἀχιλλέως Παπαδημητρίου.

Ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων θὰ ἐκτελεσθοῦν ἡ «Εὐρυάνθη» (εἰσαγωγὴ) τοῦ Βέμπερ, τὸ «Ἱσπανικὸν Καπρίτσιο» τοῦ Ρίμσκυ-Κορσακὼφ «Ἀντάντε» (ἀπὸ τὴν Συμφωνίαν Νο 5) τοῦ Μπετόβεν καὶ ὁ «Χορὸς τῶν Νεκρῶν» τοῦ Σαὶν-Σάνς.

Ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Χορωδίας, συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς, θὰ ἐκτελεσθοῦν «ὁ Ὕμνος τῆς Χορωδίας» τοῦ κ. Π. Γλυκοφρίδη, ἡ «Ἀγρύπνια» τοῦ Ν. Κοκκίνου, τὸ «Ταξίδι» τοῦ Δ. Ροΐδου, τὸ «Κλαῖς» τοῦ Β. Σιδέρη, ὁ «Τζαβέλλας» καὶ ἡ «Λαρέλα», δημοτικὰ τραγούδια διασκευασθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Π. Γλυκοφρίδη, καὶ τὸ «Ἐμπρὸς» (ἐμβατήριον τῆς Νεολαίας) τοῦ κ. Ἀχιλλέως Παπαδημητρίου.

«Παλλάδιος Χορωδία» Μπάχ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικώτερα μουσικὰ γεγονότα τῶν τελευταίων ἐτῶν θὰ εἶνε ἡ ἀναμενομένη ἐκτέλεσις ἐκ τῶν μεγαλυτέρων χορῳδιακῶν ἔργων τῆς παγκοσμίου μουσικῆς φιλολογίας τοῦ «Ὀρατορίου τῶν Χριστουγέννων» τοῦ μεγάλου διδασκάλου Μπάχ, τὸ ὁποῖον ἐκτελεῖ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι ἡ «Παλλάδιος Χορωδία» τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν καὶ ὥραν 6¼ μ.μ. εἰς τὸ νέον θέατρον «Μαρίκας Κοτοπούλη» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀλέκου Κόντη. Συμμετέχουν μεγάλη συμφωνικὴ ὀρχήστρα, μικτὴ χορωδία καὶ ὡς σολίστ λαμβάνουν μέρος αἱ κ.κ. Μ. Φλερὺ (σοπράνο), Νουν. Σπηλιοπούλου-Φραγγιᾶ (μέτζο-σοπράνο) καὶ οἱ κ.κ. Ἀντ. Δελένδας, (τενόρος), Ἀλκ. Παπακωνσταντίνου (βαρύτονος).

Ὁ παιδικὸς χορὸς

Μὲ μεγάλην ἀνυπομονησίαν ἀναμένεται ὁ παιδικὸς χορὸς τοῦ «Θεάτρου τοῦ Παιδιοῦ» ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τῆς κ. Ἀντιγόνης Μεταξᾶ, ὁ ὁποῖος θὰ δοθῇ τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα, ὥραν 4 μ.μ., εἰς τὸ θέατρον Ἀργυροπούλου (αἴθουσα Ντελίς). Πρόκειται περὶ τοῦ μοναδικοῦ αὐστηρῶς παιδικοῦ χοροῦ τῆς ἀποκρηάτικης περιόδου, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἐκτελεσθοῦν ὡραιότατα χορευτικαὶ ἀτραξιόν, θὰ βραβευθοῦν αἱ δεκαπέντε καλύτεραι ἀμφιέσεις καὶ θὰ διανεμηθοῦν εἰς ὅλους τοὺς μικροὺς χορευτὰς ἐξαιρετικὰ κοτιγιὸν καὶ παιχνίδια. Τὸ θέατρον θερμαίνεται.

Μπρὶτζ

Περίπλοκος συλλογισμὸς

Ἕνα ὡραιότατο παιγνίδι δημοσιεύει τὸ ἀμερικανικὸν «Bridge World» ἀναφέρον ἕνα συλλογισμὸν τοῦ ἐκτελοῦντος, ὅστις μολονότι πλησιάζει τὰ ὅρια μαντείας, στηρίζεται, ἐν τούτοις, ἐπὶ λογικωτάτων βάσεων.

Νότος ἀναγκάζεται μὲ τὰ ἀκόλουθα χαρτιά, νὰ παίξῃ τὴν ὑπερβολικῶς ὑψηλὴν ἀγορὰν τῶν «4 Πικῶν»:

Βορρᾶς: Πίκα Φ. 9. 7. 5. 3. Κοῦπα 10. 5. 4. Καρὸ Ρ. 6. 3. Σπαθὶ 8. 5.

Νότος: Πίκα Α. Ν. 10. 6. 4. Κοῦπα 8. 3. 2. Καρὸ Φ. 5. Σπαθὶ Α. Ρ. 4.

Ἡ Δύσις δηλώσασα Κοῦπες δύο φοράς, ἐκοντράρισε καὶ ἐπιτίθεται μὲ τὴν Ν Σπαθί. Ὁ Νότος παίρνει τὴν Λεβὲ ταύτην, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Ἀνατολὴ ἔδωσε τὸ 2 Σπαθί, μὲ τὸν Ρήγα καὶ παίζει τὸν Φάντην Καρό. Ἡ Δύσις παίρνει τοῦτον μὲ τὸν Ἄσσον, παίζουσα τὸ 3 Σπαθί!

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, ἄρχεται ἡ σειρὰ τῶν σκέψεων ἐκ μέρους τοῦ Νότου. Ἡ Δύσις παίζουσα τὸ ἄνευ ἐλπίδος 3 Σπαθί, προσπαθεῖ ἀναμφιβόλως νὰ κόψῃ Σπαθί. Ἐπιδιώκει τοῦτο, ἂν καὶ εἰς τὸν βωβὸν δὲν ὑπάρχουν πλέον τῶν 2 Σπαθιῶν, ἑπομένως πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα μεγαλύτερον Ἀτοὺ ἀπὸ τὰ τοῦ βωβοῦ. Τοῦτο δὲν εἶνε παρὰ ὁ Ρήγας.

Διὰ νὰ ἐπιδιώκῃ ἡ Δύσις παντὶ τρόπῳ νὰ κάμῃ τὸν Ρήγα, κόπτουσα Σπαθί, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ παρὰ ἕνα λόγον καὶ μόνον. Πρέπει νὰ ἔχει τὸν Ρήγα σέκον, εἰδεμὴ ἡ προσπάθειά της νὰ κόψῃ θὰ ἦτο παράλογος, ἐφ' ὅσον ὁ Ρήγας δίφυλλος θὰ ἔκαμε πάντοτε τὴν Λεβέ του.

Τώρα συνεχίζει ὁ Νότος τὴν ἀνάλυσιν τῆς διανομῆς τῶν χαρτιῶν τῆς Δύσεως. Ἡ Δύσις εἶχε πιθανῶς δύο Σπαθιὰ καὶ μίαν Πίκαν. Ὑπολείπονται λοιπὸν δέκα ἄλλα κόκκινα χαρτιά. Ποία ἦτο ἡ διανομὴ τούτων; 5:5; Θὰ ἦτο πολὺ ἀπίθανον διότι ἄλλως θὰ εἶχε δηλώσει ἀναμφιβόλως καὶ τὰ καρά. Ὥστε ἡ διανομὴ τούτων ἐφαίνετο νὰ εἶνε 6 Κοῦπες καὶ 4 Καρά. Νὰ εἶχε ὅλας τὰς ὑπολοίπους Κοῦπας (7 τὸν ἀριθμόν, μὲ τὰ 4 honneurs); Ἀπίθανον ἐπίσης, διότι ὡρισμένως θὰ ἐξηκολούθῃ αὕτη ἀγοράζουσα. Ἡ Δύσις εἶχε λοιπὸν πιθανῶς 6 Κοῦπες καὶ τέσσαρα Καρά.

Ποία Κοῦπα ἔλειπεν εἰς τὰ χαρτιὰ τῆς Δύσεως. Ἐὰν αὕτη εἶχε καὶ τὸν Ἄσσον καὶ τὸν Ρήγα, τότε ἡ ἐπίθεσίς της θὰ ἦτο μᾶλλον ὁ Ρήγας Κοῦπα. Διὰ νὰ προτιμήσῃ, λοιπόν, ἡ Δύσις τὴν ἐπίθεσιν μὲ σπαθὶ θὰ εἶχε πιθανώτατα «fourchette» εἰς κοῦπαν (δηλαδή, Ἄσσο Ντάμα). Ἑπομένως ὁ Ρ Κούπα εὑρίσκετο εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἡ ὡς ἄνω ἀνάλυσις δεικνύει ὅτι αὐτὸς ἔπρεπε νὰ εἶνε σέκος!

Μετὰ τὸν ἀξιοθαύμαστον αὐτὸν συλλογισμὸν ὁ Νότος ἀντελήφθη ὅτι ὑπῆρχε τρόπος πραγματοποιήσεως. Ἀφοῦ ἐπῆρε λοιπὸν τὴν 3ην Λεβὲ μὲ τὸν Ἄσσον Σπαθί, ἐκατέβη εἰς τὸν βωβὸν μὲ τὸν Ρ Καρό, παίζων τὸν Φάντην Πίκα — μὴ τυχὸν καὶ εὑρέθῃ παρ' ὅλα ταῦτα ὁ Ρήγας εἰς τὴν Ἀνατολὴν — ὅταν ὅμως αὕτη ἔδωσεν ἕνα Χ Πίκα ἐπῆρε ὁ Νότος μὲ τὸν Ἄσσον καὶ ὁ Ρήγας ἔπεσεν. Ἀκολουθεῖ ἕνα Ἀτοῦ, ἕνα Σπαθὶ κομμένο, ἕνα καρὸ κομμένο. Τοιουτοτρόπως καὶ ὁ Βορρᾶς καὶ ὁ Νότος εἶνε ἀπηλλαγμένοι Καρῶν καὶ Σπαθιῶν. Τώρα παίζει ὁ Νότος λιμὸ Κοῦπα ἀπὸ τὸ χέρι. Ἡ Δύσις δίδει (προφυλακτικῶς) τὸν Φάντην — καὶ τὸ ἀναμενόμενον κακὸν συντελέσθη! Ἡ Ἀνατολὴ παίρνει ἀναγκαστικῶς μὲ τὸν Ρ. καὶ μὴ ἔχουσα παρὰ Καρὰ καὶ Σπαθιὰ εἰς χεῖρας ἀναγκάζεται νὰ παίξῃ εἰς τὴν διπλῆν «σικάν». Τοιουτοτρόπως δύναται ὁ Νότος ν' ἀπορρίψῃ ἕνα Χ Κοῦπα καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐκ πρώτης ὄψεως ἀπραγματοποίητον ἐκτέλεσιν τῆς ἀγορᾶς.

Ἀξιοθαύμαστος, τῷ ὄντι, συλλογισμός, ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἀλλὰ λογικωτάτη παράστασις τῆς διανομῆς τοῦ φύλλου τῶν ἀντιπάλων!!

Ι. Χ.

Συναυλίαι

Αὔριον, ὥραν 7ην μ. μ., δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν «Παρνασσοῦ» ἡ μαθητικὴ ἐπίδειξις τῆς κυρίας Ἰσμήνης Δημακοπούλου, καθηγητρίας τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει μονῳδίας καὶ διῳδίας τῶν Μπετόβεν, Χερουμπίνι, Στραντέλλα, Μόζαρτ, Σοῦμπερτ, Βέρντι, Μάγιεμπερ, Πουτσίνι, Βέμπερ, Ὀμπέρ, Φλοτόου, Σερπαντιέ, Καλομοίρη, Ψαρούδα, Πετρίδη, Στράους καὶ Χούμπερντικ καὶ ἐκτελεῖται ἀπὸ μαθητὰς καὶ μαθητρίας τῆς ἀνωτέρας σχολῆς καὶ δεξιοτεχνίας, τῆς τάξεως τῆς κ. Ἰσμήνης Δημακοπούλου.

Ἡ σημερινὴ συναυλία τῆς Ἑλληνικῆς Χορωδίας

Τὸ Ι Ἀνδρικὸν Τμῆμα τῆς Ἑλληνικῆς Χορωδίας, ἡ μόνη χορωδία τῆς πόλεώς μας, ἡ ὁποία εἰδικεύθη εἰς τὸ δύσκολον εἶδος τῆς ἀ καπέλλα χορῳδιακῆς μουσικῆς, ἀπαιτούσης, ὡς γνωστόν, καλλιφώνους καὶ μουσικῶς μορφωμένους ἐκτελεστάς, καὶ τὸ ὁποῖον δικαίως ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ τὴν κριτικὴν ἐν γένει καὶ ἀπὸ τὸ Κοινὸν ὡς ἐφάμιλλον μὲ τὰς εὐρωπαϊκὰς χορωδίας, ἐμφανίζεται δι' 68ην φορὰν ἀπόψε στὰς 10 εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Π. Γλυκοφρίδη, μὲ ἐκλεκτὰ τραγούδια Σοῦμπερτ, Μπετόβεν, Σοῦμαν, Γκουνώ, Γκρήγκ, λαϊκὰ ρωσικά, ἑλληνικὰ καὶ δημοτικά, εἰς τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὁμὰς τῆς Χορωδίας, μιμουμένη τὴν ὀρχήστραν, συνοδεύει τὴν ἄλλην ἢ τὰ σόλα, κατὰ τὸν πλέον εὐχάριστον καὶ πρωτότυπον συνάμα τρόπον, μὲ τὸν ὁποῖον ἐμφανίζονται πλέον ὅλαι αἱ χορωδίαι τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὰ σόλα τὰ μέλη τῆς Χορωδίας τενόροι κ.κ. Γ. Παπαοικονόμου, Β. Δημητρόπουλος, Ν. Βελισσαρόπουλος καὶ ὁ βαρύτονος κ. Ε. Τερζῆς.

Ἔκθεσις Ζωγραφικῆς

Σήμερον τὴν 6ην μ.μ. γίνονται εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τοῦ ζωγράφου κ. Ἀλεξ. Φριλίγγου, ὁ ὁποῖος διὰ πρώτην φορὰν ἐμφανίζει τὰ ἔργα του ἐνώπιον τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Ὁ κ. Φριλίγγος ἐκθέτει 75 ζωγραφικοὺς πίνακας, οἱ ὁποῖοι φαίνεται, ὅτι θὰ προκαλέσουν ζωηρότατον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλοτέχνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΧΟΡΩΔΙΑ
ΣΗΜΕΡΟΝ 10 Μ.Μ.
Ι ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
à capella
Εἰς τὸ πρόγραμμα Schubert, Beethoven, Schumann, Gounod, Grieg, λαϊκὰ Ρωσικά, Ἑλληνικὰ καὶ Δημοτικὰ τραγούδια.
Διεύθυνσις
Π. ΓΛΥΚΟΦΡΙΔΗ
Εἰς τὰ Σόλα τὰ μέλη τῆς Χορωδίας κ. κ. Γ. Παπαοικονόμου, Β. Δημητρόπουλος, Ν. Βελισσαρόπουλος, Ἐλ Τερζῆς.
Τιμαὶ εἰσιτηρίων 75, 50, 30, 20.

Μουσική

Ἡ συμφωνικὴ συναυλία εἰς τὸ νέον θέατρον Μ. Κοτοπούλη

Δύο πράγματα κεντοῦσαν προχθὲς περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον εἰς τὴν ἔκτακτον συναυλίαν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία μὲ τὴν σύμπραξιν τῆς Χορωδίας Ἀθηνῶν ἐδόθη ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Φ. Οἰκονομίδου εἰς τὸ νέον θέατρον Μαρίκας Κοτοπούλη: ἡ Συμφωνία Ψαλμῶν τοῦ Στραβίνσκυ καί..... ἡ ἀκουστικὴ τοῦ θεάτρου. Τὰ «Ὀλύμπια», τὰ γηραιὰ «Ὀλύμπια» ἐπὶ χρόνια τώρα φιλοξενοῦν τὴν Τέχνην τῶν ἤχων μὲ τὰ κουραστικὰ καθίσματά των, μέσα εἰς περιβάλλον ἀπὸ ἀπόψεως διακοσμήσεως καὶ ἐμφανίσεως ἐν γένει, κάθε ἄλλο παρὰ ἀνάλογον μὲ τὴν λατρευομένην Τέχνην, χωρὶς νὰ ἔχουν ληφθῆ ὑπ' ὄψιν στοιχειώδεις ἀπαιτήσεις πολιτισμοῦ, εἶχαν κερδίσει μολοντοῦτο κάτι ἀπὸ τὴν συμπάθειάν μας μὲ τὰς ὡραίας στιγμὰς ποὺ περάσαμε κάτω ἀπὸ τὴν στέγην των, τὰς ἀναμνήσεις καὶ τὴν καλήν των ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευρὰν ἀκουστικήν· διότι μολονότι πρόκειται περὶ θεάτρου, περὶ χώρου δηλ. ἀκαταλλήλου διὰ συμφωνικὰς συναυλίας, εἶνε ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως, ὅτι ἡ ἀκουστικὴ τῶν «Ὀλυμπίων», παρ' ὅλην τὴν ἀναγκαστικὴν τοποθέτησιν τῆς ὀρχήστρας ἐντὸς τῆς σκηνῆς, εἶνε καλή. Πρᾶγμα, ποὺ δὲν συμβαίνει βρίσκω ἀπολύτως μὲ τὸ Νέον Θέατρον Μ. Κοτοπούλη.

Δὲν ξέρω ἂν ἔπταισε ἐδῶ προχθὲς τὸ μέγα ὕψος τῆς σκηνῆς καὶ ὁ κενὸς ἐκεῖνος χῶρος ἐπάνω ἀπὸ τὴν ὀρχήστραν, τὸν ὁποῖον δὲν ἐφρόντισαν νὰ κλείσουν· τὸ βέβαιον πάντως εἶνε, ὅτι ἡ ὀρχήστρα δὲν ἤχησεν, ὅπως εἰς τὰ «Ὀλύμπια». Καλύτερα πάντως ἠκούετο ἀπὸ τὸ ἀμφιθέατρον καὶ τὸν ἐξώστην παρὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖαν· αἱ σειραὶ μάλιστα τῶν καθισμάτων τῆς τελευταίας, αἱ εὑρισκόμεναι κάτωθεν τῆς προεκτάσεως τοῦ ἀμφιθεάτρου, ἦσαν εἰς ἀκόμη μειονεκτικωτέραν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς θέσιν ἀπὸ τὰς ἄλλας, τὰς πλησιεστέρας πρὸς τὴν σκηνήν· ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸ ἀκόμη τὸ ἀμφιθέατρον τὸ σύνολον ἠκούετο κάπως «σκεπασμένον», κάπως «ὁμιχλῶδες» καὶ πνιγμένον· ἔλειπεν ἡ «ζωντάνια» τοῦ ἤχου, ἔλειπε τὸ ἀνάγλυφον τῶν φράσεων, τῶν ἁρμονιῶν. Νὰ ὀφείλεται τοῦτο, ὅπως ἀνέφερα, εἰς τὸ ὅτι ἠμέλησαν νὰ σκεπάσουν ἀπὸ ἐπάνω τὴν σκηνήν; Νὰ πταίῃ ἴσως τὸ ἀμφιθέατρον, τὸ ὁποῖον πλησιάζει ἀρκετὰ εἰς τὴν σκηνήν;

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα καὶ μ' ὅλο τὸ ὡραῖον καὶ πολιτισμένον περιβάλλον, ἀτομικῶς ἐγὼ εἶμαι ὀλίγον ἀπαισιόδοξος ἐπὶ τοῦ οὐσιωδεστάτου τούτου ζητήματος τῆς ἀκουστικῆς προκειμένου περὶ συμφωνικῶν συναυλιῶν εἰς τὸ θέατρον τοῦτο.

«Οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν ἀπὸ τὴν μουσικὴν κάτι ἄλλο ἀπ' ὅ,τι πράγματι αὐτὴ εἶνε. Τὸ κύριον δι' αὐτοὺς εἶνε νὰ μάθουν τί ἐκφράζει καὶ τί εἶχε ὑπ' ὄψιν του ὁ μουσουργός, ὅταν τὴν συνέθετε. Οἱ περισσότεροι ἀγαποῦν τὴν μουσικήν, διότι νομίζουν πὼς θ' ἀνακαλύψουν συγκινήσεις, ὅπως ἡ λύπη, ἡ μελαγχολία, ἡ χαρά, ἢ μίαν ἐπίκλησιν στὴ φύσι, ἕνα θέμα ὀνείρου... Ἡ μουσικὴ δὲν θὰ ἤξιζε καὶ τόσο ἐὰν αὐτὸς ἦτο ὁ προορισμός της. Ὅταν οἱ ἄνθρωποι μάθουν νὰ ἀγαποῦν τὴν μουσικὴν διὰ τὴν μουσικήν, ἡ εὐχαρίστησίς των θὰ εἶνε πολὺ ἀνωτέρα καὶ πραγματική.»

Αὐτὰ μεταξὺ ἄλλων γράφει ὁ Ἰγκὸρ Στραβίνσκυ εἰς τὸ περίφημόν του «Χρονικὰ τῆς ζωῆς μου», ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Συμφωνίας Ψαλμῶν. Ἀλλ' εὐθὺς ἀμέσως ἔρχεται τὸ ἔργον νὰ διαψεύσῃ μὲ τὸν πανηγυρικώτερον τρόπον τὰς περιέργους αὐτὰς γραμμὰς τοῦ δημιουργοῦ του. Διότι εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Συμφωνία Ψαλμῶν δὲν ἀποτελεῖ ἁπλῶς «μουσικὴν διὰ τὴν μουσικήν», ἀλλὰ κάτι τὸ πραγματικὰ βαθὺ ἀπὸ ἀπόψεως οὐσίας, περιεχομένου, συλλήψεως. Ἔργον, τὸ ὁποῖον φέρει ἀνάγλυφον τὴν σφραγῖδα τῆς τέχνης τοῦ διασήμου συγχρόνου Ρώσου μουσουργοῦ, μὲ τὰ πρωτόγονα στοιχεῖα, πραγματικῆς λαϊκῆς μουσικῆς, μὲ τὰς «βαρβαρότητάς του» ἤχων καὶ ρυθμῶν, μὲ τὴν λεπτοτάτην χρησιμοποίησιν τῶν τέμπρων τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς ὀρχήστρας καὶ τῶν ἀνθρωπίνων φωνῶν, μὲ τὸ σοφὸν ἐκεῖνο «δέσιμον» τοῦ συνόλου. Ὁλόκληρος ὁ «καλὸς» καὶ ὁ «κακὸς» Στραβίνσκυ, ὁ ὁποῖος ἐν τέλει ἐπιβάλλεται μὲ τὴν δύναμιν τῆς ἐμπνεύσεως καὶ τὸ ἀρχιτεκτονικόν του δημιούργημα, ποὺ παρουσιάζει.

Πραγματικὸν θρησκευτικὸν αἴσθημα, κάποιος βαθύτερος πόνος, μερικαὶ ἀνησυχίαι, ὑποταγὴ ὄχι χωρὶς κάποιαν βουβὴν διαμαρτυρίαν εἰς τὰ ἀνώτερα καὶ τὰ ἀνεξέλεγκτα τῆς μοίρας μας, αὐτὰ κυριαρχοῦν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, αὐτὰ βλέπομεν καὶ αἰσθανόμεθα μέσα εἰς τοὺς Αἴνους καὶ τὰ Ἀλληλούϊα μιᾶς μάζας ἀνθρώπων, ἡ ὁποία μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι καὶ βαρεῖς τοὺς ὤμους δοξολογεῖ.... Τί ἀντίθεσις μὲ τὰ ὀρατόρια τοῦ Μπάχ, τοῦ Χαίντελ καὶ τῶν ἄλλων, ἀλλὰ καὶ τί δυνατὴ εἰκὼν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, τοῦ κουρασμένου ψυχικῶς, ποὺ ποθεῖ, ναί! ποθεῖ τὸ φῶς τὸ οὐράνιο, τὸ παρήγορο, τὸ αἰώνιο!

Καὶ τὰ τρία μέρη τῆς Συμφωνίας Ψαλμῶν περικλείουν θαυμάσια πράγματι μέρη. Εἰδικώτερον τὸ Expectans καὶ τὸ Landate κάμνουν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν.

Ὁ κ. Οἰκονομίδης, ὁ ὁποῖος ἐγύμνασε καὶ προητοίμασε μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν τὴν Χορωδίαν, διηύθυνε τὸ δυσχερέστατον τοῦτο ἔργον μὲ ἀκρίβειαν καὶ κατανόησιν.

Ἐξετελέσθησαν ἐπίσης ἀπὸ τὴν χορωδίαν καὶ ὀρχήστραν κατὰ τὴν συναυλίαν αὐτὴν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Μεσσίαν» τοῦ Χαίντελ, καθὼς καὶ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας μόνης ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ μελόδραμα «Alcina» τοῦ Χαίντελ καὶ ἡ «Ἡμιτελὴς» τοῦ Σοῦμπερτ.

Τὸ κοινὸν ἐχειροκρότησε θερμῶς τὰς ὡραίας ἐκτελέσεις τῶν ἔργων τούτων.

ΔΗΜ. Α ΧΑΜΟΥΔΟΠΟΥΛΟΣ

Λογοτεχνία

Σήμερον Τετάρτην καὶ ὥραν 6—8 θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Ι. Συκουτρῆς εἰς τὴν Σχολὴν Ἀνωτέρας Λογοτεχνικῆς Μορφώσεως τοῦ «Ἀσκραίου», ὁδὸς Δραγατσανίου 6.

Η
ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ
ΜΠΕΤΟΒΕΝ
Ἕνας χείμαρρος ἀπὸ θεῖες, οὐράνιες ἁρμονίες
ΜΠΕΤΟΒΕΝ
τὸ μεσουράνημα τοῦ
ΧΑΡΡΥ ΜΠΩΡ
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΣΑΙΖΟΝ
Κοσμοκατακλυσμὸς κάθε ἡμέρα στὸ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Ἀλκ. Τριανταφύλλου
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

ΜΕΓΑΛΟΙ
ΚΑΙ ΜΙΚΡΟΙ
ΘΑΥΜΑΖΟΥΝ
τὴν τέχνην
ΤΗΣ
ΚΑΙΗ ΦΡΑΝΣΙΣ
καὶ ἀπολαμβάνουν
τὸ παίξιμο τῆς
ΠΑΙΔΟΥΛΑΣ
ΣΥΜΠΙΛ ΤΖΕΗΣΟΝ
στὰ δύο ἔργα τοῦ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΚΥΒΕΛΗΣ ΟΥΦΑ

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑ
ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ
Λαϊκαὶ ἀπογευματιναί: ΤΡΙΤΗΝ — ΠΕΜ ΒΑΤΟΝ — ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ὥραν 5
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ
Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΜΟΛΙΕΡΟΥ
Ο ΚΑΤΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΝ Α
ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ
Μετάφρασις: Ι. ΠΟΛΕΜΗ
Σκηνοθεσία: Δ. ΡΟΝΤΗΡΗ
Σκηνογραφίαι: ΚΛ. ΚΛΩΝΗ
Ἐνδυμασίαι: ΑΝΤ. ΦΩΚΑ
Χορογραφίαι: ΑΓΓ. ΓΡΙΜΑΝΗ
ΗΘΟΠΟΙΟΙ:
Αἰμ. Βεάκης — Ἑλένη Παπαδάκη — Μιράντα Μυρατ.? — Κυβέλη Θεοχάρη — Νῖκος Δενδραμῆς — Ε. Κατσ. — Εὐθυμίου — Τ. Λεπενιώτης — Γ. Ταλάνος.
Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Βασιλικοῦ δι' ὅλας τὰς παραστάσεις ἀπὸ 9—1 μ. μ. καὶ εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» Γεωργίου Α') μόνον διὰ τὰς ἑσπερινὰς παρ.

Κοινω
Ἀρραβῶνες
Ὁ κ. Γεώργιος
ναστασία Νικολαΐδ
πόσχεσιν γάμου.
Γάμοι
Βασίλειος Σαγ
λεσαν τοὺς γάμους
—Βασίλειος Γ.
τρικῆς — Melle
τοὺς γάμους των.
Εὐχαρ
Εὐχαριστοῦμεν
σχόντας εἰς τὸ
γένειαν πένθος
τοῦ ἡμῶν συζύγου
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Αἱ οἰκογένειαι:
Γεωργίου Ι.
Ἰωάννου Τσώ
Φώτιος Κοτσοβ
Αἱ οἰκογένειαι
ρίση Παυλάκη,
νου Λυμπεροπούλου
νου Κορολόγου
μόλις συνελθοῦσαι
θους των ἐπὶ τῷ
των συζύγου
ΠΟΛΥΧΡ
θεωροῦν ὑποχρέω
θερμῶς πάντας
σχόντας τοῦ πένθους

ἀρχηγοὶ τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν μετέβησαν χθὲς καὶ κατέθεσαν στεφάνους εἰς τὸν ἄγνωστον στρατιώτην. 1) Ὁ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς τῆς Τουρκίας, 2) ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς τῆς Γιουγκοσλαΐας, 3) ὁ κ. Ἀντωνέσκου τῆς Ρουμανίας. 4) Ὁ κ. Στογιαντίνοβιτς ὑπογράφων εἰς τὸ βιβλίον.

ΣΥΝΤΑΓΗ
1
ΟΥΔΙΓΚΑ
ΣΤΑΦΙΔΕΣ
ΔΟΣΕΙΣ
ὀκᾶ γάλα, 150 δράμια ψωμὶ ξερό, 150 δράμια ίδα, 4 αὐγά, ὁ φλοιὸς λεμονιοῦ καὶ ὀλίγα
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ
Βράζετε μισὴ ὀκᾶ γάλα καὶ εἰς αὐτὸ ρίπτετε 150 δράμια ψωμὶ ξερὸ καὶ τὸ ἀφίνετε ἐπὶ μίαν ὥραν. Ἀφοῦ σκεῦσῃ καλὰ τὸ ψωμί, τὸ ζυμώνετε μὲ τὸ γάλα ρίπτοντες δράμια σταφίδα. Ἐξακολουθεῖτε νὰ τὸ ζυμώνετε καλὰ ρίπτετε 4 κροκοὺς αὐγῶν καλὰ κτυπημένους καὶ τὸν ἑνὸς λεμονιοῦ τριμμένον. Ἅμα ζυμώσετε καλὰ τὸ ρίπτετε καὶ τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν, τὰ ὁποῖα κτυπρότερον νὰ γίνουν μαρέγκα σφικτή. Τὸ μῖγμα αὐτὸ τὸ ετε σὲ φόρμα καλὰ βουτυρωμένη. Ἐὰν θέλετε ρίπτετε, ἐνῷ νετε τὸ μῖγμα, καὶ ὀλίγα ἀμύγδαλα χονδροκοπανισμένα.
Η ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΔΑ ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΛΙΑΝΙΚΩΣ ΔΡ. 9 Η ΟΚΑ ΚΑΙ ΧΟΝΔΡΙΚΩΣ 7.20
ΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ Α.Σ.Ο
ΑΔΕΛΦΟΙ Α. & Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΚΟΝΩΝΟΣ 21 ... ΑΘΗΝΑΙΣ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ
ΜΗΝΥΤΩΡ

Διάβασέ με
ΑΥΤΟΤΕΛΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ἡ εὐθηνοτέρα καὶ ὡραιοτέρα Ἀπόλαυσις
5 ΔΡΑΧΜΑΙ
ΣΕΛΙΔΕΣ 132-150 ΔΡΑΧ.
Κυκλοφόρησε...
τὸ 97ον τεῦχος μὲ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ τὸ αἰσθηματικὸν ἀριστούργημα τῆς διασήμου συγγραφέως Μ. ΣΕΡΑΟ
ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ
καὶ μὲ ἄλλην ἐκλεκτὴν ποικίλην ὕλην.
ΣΗΜ.— Προηγούμενα τεύχη τοῦ περιοδικοῦ «Διάβασέ με» ωλοῦνται εἰς τὰ γραφεῖα του: ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 8, Ἀθῆναι.

ΑΘΕΤΕ ΞΕΝΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ
ἐλάχιστον χρόνον μὲ τὸ Σύστημα
LINGUAPHONE
ΛΙΚΑ ἢ Ἀγγλικὰ ἢ Γερμανικὰ ἢ Ἰταλικὰ ἢ οἱποτε ἄλλην ξένην γλῶσσαν — ἔχετε ἐπὶ τέλους τὸ ἄριστον μέσον διὰ νὰ τὴν μάθετε. Καὶ τὸ αὐτὸ εἶνε τὸ θαυμάσιον Σύστημα LINGUAPHONE. Ἐντὸς τριῶν ἕως ἓξ μηνῶν τὸ πολύ, δυνάμεθα βαιώσωμεν ὅτι θὰ κατέχετε τὴν ξένην γλῶσσαν σας καὶ ὅτι θὰ τὴν ὁμιλῆτε μὲ τὴν ὡραιοτέραν, πρᾶγμα εἰς τὸ ὁποῖον ὀφείλεται ἡ καταπληκτυχία καὶ ἡ τεραστία διάδοσις τοῦ Συστήματος PHONE εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Ἀκόμη καὶ ἂν ποτέ σας δὲν ἐπροφέρατε ἔστω καὶ μίαν λέξιν ἀπὸ τὴν γλῶσσαν ποὺ θέλετε νὰ μάθετε, ἀκόμη καὶ ἂν νομίζετε ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν προδιάθεσιν διὰ τὰς ξένας γλώσσας, θ' ἀρχίσετε ἀμέσως νὰ ὁμιλῆτε μὲ τὴν ὡραιοτέραν προφοράν

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΠΟΣΟΝ ΕΥΚΟΛΟΝ ΕΙΝΕ
Καθισμένος ἀναπαυτικὰ στὴν πολυθρόνα σας, ἀκοῦτε ἀπὸ τὸ γραμμόφωνο σας νὰ σᾶς διδάσκουν διὰ τῶν Δίσκων τοῦ Συστήματος LINGUAPHONE, οἱ διαπρεπέστεροι καθηγηταὶ τοῦ κόσμου. Ἐνῷ ἀκοῦτε, παρακολουθεῖτε συγχρόνως τὰς ἐκφωνουμένας λέξεις εἰς τὸ εἰκονογραφημένον βιβλίον. Τὸ αὐτί σας ἐξοικειώνεται ταχύτατα εἰς τοὺς ξένους ἤχους καὶ ἐντὸς ὀλίγου ἀρχίζετε νὰ ὁμιλῆτε, νὰ γράφετε καὶ νὰ διαβάζετε εὐχερέστατα. Ἔστω καὶ ἂν νομίζετε ὅτι δὲν ἔχετε καμμίαν προδιάθεσιν διὰ τὰς ξένας γλώσσας θὰ ἐκπλαγῆτε βλέποντες τὰ ἀποτελέσματα ποὺ θὰ ἐπιτύχετε εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα.
ΚΙΜΗ ΔΩΡΕΑΝ
εἰς τὰ Γραφεῖα μας νὰ σετε αὐτοπροσώπως τὴν λεσματικήν τοῦ LINGUA καὶ νὰ λάβετε, ἐὰν θέλε πλήρη Σειρὰν (δίσκους λία) διὰ δοκιμαστικὴν με 8 ἡμέρας.
Μένετε μακρὰν τῶν Ἀθη τὰς Ἐπαρχίας, ζητήσα διὰ τοῦ παραπλεύρως δελ σᾶς ἀποστείλωμεν λεπτο ἀναλυτικὸν τεῦχος εἰς τὸ θὰ ἰδῆτε καὶ πῶς δύνασθε σιάσετε τὸ LINGUAPHONE ἐ σας στὸ σπίτι σας.
(Πρωΐα 17—2—1937)
ΠΡΟΣ ΤΟ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ LINGUAPHONE
ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 6, ΑΘΗΝΑΣ
Παρακαλῶ ὅπως μοὶ ἀποστείλητε τὸ λεπτομερὲς ἀναλυτικὸν τεῦχος σας διὰ τὸ Σύστημα LINGUAPHONE, εἰς τὸ ὁποῖον περιέχεται καὶ ἡ προσφορά σας διὰ τὴν δοκιμὴν ἐπὶ 8 ἡμέρας.
Μ' ἐνδιαφέρει ἡ .... γλῶσσα
Ὄνομα ....
Ἐπάγγελμα ....
Διεύθυνσις ....

ΕΝΩ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Ο ΣΚΛΗΡΟΣ ΑΓΩΝ
ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟΝ ΧΑΡΑΜΑ
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΩΣ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΑΓΓΛΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡ. ΦΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Φεβρουάριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ παρὰ τὸν ποταμὸν Χαράμα, νοτιοανατολικῶς τῆς Μαδρίτης μάχαι, αἱ ὁποῖαι ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς ἐθνικόφρονας ν' ἀποκόψουν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν Βαλένθιαν, ὑπῆρξαν ὄχι μόνον πεισματώδεις, ἀλλὰ καὶ σημαντικώτεραι τοῦ Ἱσπανικοῦ ἐμφυλίου πολέμου. Αὐτὸ τοὐλάχιστον βεβαιοῖ ὁ παρακολουθήσας τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν ἐθνικοφρόνων πολεμικὸς ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» κ. Π. Στήφενς εἰς μακρὰν ἐκ Τολέδου ἀνταπόκρισίν του.

Οἱ ἐθνικόφρονες —γράφει— διέβησαν τὸν ποταμὸν καὶ κατέλαβον τὰ ὑψώματα τῆς ἀπέναντι ὄχθης.

Κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῆς ἐπιθέσεως αἱ ὁδοὶ ὄπισθεν τοῦ μετώπου τῶν ἐθνικοφρόνων κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ, ἦσαν τὴν νύκτα τῆς παραμονῆς πλήρεις στρατευμάτων. Παρηκολούθησα —συνεχίζει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτής— τρία συντάγματα ἱππικοῦ, ἀποτελούμενα ἀπὸ Μαροκινοὺς καὶ Ἱσπανούς. Τὰ ἅρματα μάχης ἦσαν κρυμμένα πίσω ἀπὸ τὰς ἀγροικίας. Τὸ πυροβολικὸν εἶχε τοποθετηθῆ ὄπισθεν τῆς λοφοσειρᾶς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν μίαν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Ἡ ἡμέρα ἐξημέρωσεν ὡραία καὶ ἡλιόλουστος. Γνωρίζων ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἐπίκειται ἐπίθεσις, εὑρέθην εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐγκαίρως.

Τὸ ἔδαφος εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην δὲν εἶνε τόσον λοφοσκεπές, ὅσον εἰς τὸ ὑπόλοιπον μέρος τῆς μικρᾶς κοιλάδος τοῦ ποταμοῦ. Τὸ σημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ ἐπαναστάται διέβησαν τὸν ποταμὸν —ὅπου μία μικρὰ γέφυρα, ἐφ' ἧς διέρχεται τοπικὴ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ —ἀποτελεῖ στενὴν κοιλάδα μήκους δύο χιλιομέτρων καὶ πλάτους ἡμίσεος χιλιομέτρου. Ἡ γέφυρα ἀπέχει ὀκτὼ χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τοῦ Πίντο, τῆς βάσεως τῶν ἐθνικοφρόνων, δύο χιλιόμετρα νοτίως τοῦ χωρίου Βαθιαμαντρὶτ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαδρίτης — Βαλένθιας, καὶ δύο χιλιόμετρα βορείως τοῦ Σὰν-Μαρτὶν ντὲ λὰ Βέγκα.

Αἱ ἐπιχειρήσεις ἤρχισαν πρὸ τῆς αὐγῆς, ὁπότε τὸ πυροβολικὸν τῶν ἐθνικοφρόνων ἤνοιξε πῦρ κατὰ τῶν κυβερνητικῶν γραμμῶν ἐπὶ τῶν λόφων τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Μόλις ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος ἤρχισεν ἡ δρᾶσις τῶν πολυβόλων, τὰ ὁποῖα ἐθέριζαν τὰ χαρακώματα τῶν κυβερνητικῶν, τὰ εὑρισκόμενα ἀπέναντι τῆς γεφύρας.

Ὅταν ἔφθασεν ἡ ὀγδόη πρωϊνὴ ἐδόθη τὸ σύνθημα τῆς ἐπιθέσεως. Τὸ πεζικὸν τῶν ἐθνικοφρόνων ἐρρίφθη πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀλλὰ προτοῦ πλησιάσῃ εἰς τὴν γέφυραν τὸ ἀνατολικὸν τμῆμα της ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα. Οἱ κυβερνητικοὶ εἶχον θέσει κακῶς τὰ φυσίγγια τῆς δυναμίτιδος καὶ μόνον μέρος τοῦ κτίσματος κατεστράφη. Τὸ πεζικὸν ἠδυνήθη καὶ μετὰ τὴν ἀνατίναξιν αὐτὴν νὰ ἀναρριχηθῇ καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ ἄθικτον μέρος τῆς γεφύρας.

Παρὰ τὰς βαρείας ἀπωλείας, τὰς ὁποίας διαρκῶς ἐπροξένει τὸ κυβερνητικὸν πῦρ εἰς τὰς γραμμὰς τῶν ἐθνικοφρόνων, οὗτοι ἔφθασαν εἰς τὴν ἀντιπέραν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐπλησίασαν τὰς πρώτας γραμμὰς τῶν χαρακωμάτων διὰ τῆς ξιφολόγχης. Τὰ κυβερνητικὰ ἅρματα μάχης, θελήσαντα νὰ κινηθοῦν, ἀντιμετώπισαν τὸ πυροβολικὸν τῶν ἐθνικοφρόνων, τὸ ὁποῖον ἔθεσε δύο ἐξ αὐτῶν ἐκτὸς μάχης.

Τότε — συνεχίζει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» —τὸ πυροβολικὸν ἤρχισε σφοδρότατον βομβαρδισμὸν τῶν ἐπὶ τῶν λόφων κυβερνητικῶν θέσεων. Ὁ ἀὴρ ἐσχίζετο ἀπὸ τὰ σφυρίγματα τῶν ὀβίδων, αἱ ὁποῖαι ἵπταντο ὑπεράνω τῶν κεφαλῶν μας εἰς ἀτελειώτους σειρὰς καὶ οἱ λόφοι εἶχον χαθῆ σχεδὸν μέσα εἰς θυσάνους κυανοῦ καπνοῦ.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ βομβαρδισμοῦ τούτου οἱ ἐθνικόφρονες ἀπέστειλαν ἓν σύνταγμα ἱππικοῦ ὅπως διαβῇ τὸν ποταμόν. Οἱ ἵπποι μὲ τοὺς ἱππεῖς ὤλισθαινον καὶ ἔχανον τὴν ἰσορροπίαν των ἐπάνω εἰς τὴν κατεστραμμένην γέφυραν. Μερικοὶ ἔπιπτον θραύοντες τὰς κνήμας των καὶ ἄλλοι ἐκρημνίζοντο εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ἔχει βάθος 8 ποδῶν. Ἀλλ' οἱ περισσότεροι κατώρθωσαν νὰ διαβοῦν τὴν γέφυραν.

Τότε ἐπηκολούθησε τὸ φρικιαστικώτερον θέαμα τῆς ἡμέρας. Τὸ ὅλον σύνταγμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ 1500 ἱππεῖς, ἐφώρμησεν εἰς τὴν μικρὰν πεδιάδα, πλάτους ἡμίσεος χιλιομέτρου, μέχρι τῶν προπόδων τῶν λόφων. Εἰς τὴν ἡρωϊκὴν αὐτὴν ἔφοδον ἀπήντησε τὸ πυκνὸν πῦρ τῶν κυβερνητικῶν πολυβόλων, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργει πολλὰ κενὰ εἰς τὰς τάξεις τῶν ἐπιτιθεμένων. Οἱ ἄνευ ἀναβατῶν ἵπποι τρέχοντες πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἐν τῷ πανικῷ των, ἐπεδείνωσαν τὴν ἐπικρατοῦσαν σύγχυσιν. Τὸ κύριον ὅμως σῶμα τοῦ ἱππικοῦ κατώρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τοὺς λόφους.

Ὅταν ἐπλησίασαν εἰς τοὺς λόφους οἱ ἱππεῖς, ἀφίππευσαν, ἀφήσαν τοὺς ἵππους των εἰς τοὺς πρόποδας, φυλασσομένους ἀπὸ ὀλίγους ἄνδρας καὶ κατόπιν ἐφώρμησαν κατὰ τῶν κλιτύων μὲ τὰς χειροβομβίδας. Ἠδυνήθην νὰ παρακολουθήσω —λέγει ὁ κ. Π. Στήφενς — τὴν βραδεῖαν καὶ θανάσιμον προέλασιν τοῦ συντάγματος τούτου ἀπὸ τὸν λευκόφαιον καπνὸν τῶν ἐκρηγνυομένων χειροβομβίδων.

Οἱ κυβερνητικοὶ διὰ τῆς ἐφόδου ταύτης ὑπερτερήθησαν ἀριθμητικῶς καὶ μολονότι κατεῖχον ἰσχυρὰς θέσεις δὲν κατώρθωσαν νὰ ἀνθέξουν μέχρι τέλους. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας εἶχε καταληφθῆ ὁλόκληρος λοφοσειρὰ μήκους ἑνὸς χιλιομέτρου.

Ἡ ὥρα ἦτο 11 π.μ. Αἴφνης ἀπὸ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῶν λόφων, ἐφάνησαν πλησιάζοντα πέντε ξένα κομμουνιστικὰ τάνκς κατὰ μῆκος μιᾶς τοπικῆς ὁδοῦ. Τὰ δύο ἐξῆλθον τῆς ὁδοῦ κατηυθύνθησαν πρὸς τὰς ὁμάδας τῶν ἱππέων, τοὺς ὁποίους εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ ἱππικόν, καὶ ἤνοιξαν πῦρ ἐναντίον των. Παρηκολούθησα τὰς ἐκρήξεις τῶν ἐμπρηστικῶν ὀβίδων.

Φαντάζεται κανεὶς τὴν ἀλλοφροσύνην καὶ τὰς ἀπωλείας μεταξὺ τῶν γραμμῶν τῶν τετραπόδων. Κατόπιν τὰ τάνκς ἔστρεψαν τὴν προσοχήν των πρὸς τὸ πυροβολικὸν τῶν ἐθνικοφρόνων, τὸ ὁποῖον ἔβαλεν ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν λόφων κατὰ μῆκος τῆς δυτικῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ.

Τὸ πῦρ τῶν τάνκς ἦτο εὔστοχον καὶ οἱ ἐθνικόφρονες ἠναγκάσθησαν ν' ἀποσύρουν ὡρισμένα πυροβόλα ὄπισθεν τῆς λοφοσειρᾶς, ἐνῷ τὰ ἐλαφρότερα ἐξ αὐτῶν ἤρχισαν νὰ βάλλουν ἐναντίον τῶν τάνκς διὰ νὰ τὰ ἀχρηστεύσουν, ὅπως ἠχρηστεύσαν τὰ δύο πρῶτα κατὰ τὴν αὐγήν. Μεγάλαι στῆλαι χώματος ὑψοῦντο ἐμπρὸς καὶ πίσω ἀπὸ τὰς πυργοειδεῖς αὐτὰς μηχανάς· αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν ἠνόουν καὶ κινηθοῦν.

Τὸν λόγον τῆς ἀδρανείας ταύτης —συνεχίζει ὁ Ἄγγλος ἀνταποκριτὴς — τὸν ἀντελήφθην μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὅταν ἤρχισε νὰ ἐμφανίζεται ἀπὸ τὸ Βαθιαμαντρὶτ μακρὰ σειρὰ ἠκροβολισμένου πεζικοῦ τῶν κυβερνητικῶν καὶ ἡ προχώρησις κατὰ μῆκος τῆς πεδιάδος. Ἀμέσως τὰ τηλεβόλα τῶν ἐθνικοφρόνων ἤνοιξαν πυκνὸν πῦρ ἐναντίον των.

Εἶδα πολλὰς ὀβίδας ἐκρηγνυμένας μεταξὺ τῶν προελαυνόντων κυβερνητικῶν. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων ἰσχυρὸν πεζικὸν τῶν ἐθνικοφρόνων—5.000 ἄνδρες ἐν συνόλῳ — διέβαινε τὸν ποταμόν. Αἴφνης εἰς τὸν κυανοῦν οὐρανὸν ἐνεφανίσθησαν 16 κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα ἱπτάμενα εἰς μέγα ὕψος καὶ προερχόμενα ἐκ Μαδρίτης. Μόλις διῆλθον τὸ Βαθιαμαντρὶτ κατῆλθον πρὸς τὰ κάτω καὶ μὲ τὰ πολυβόλα των ἤρχισαν νὰ βάλλουν πυκνὸν πῦρ κατὰ τοῦ πεζικοῦ τῶν ἐθνικοφρόνων, τὸ ὁποῖον ἐκινεῖτο καθ' ὁμάδας ἐπὶ τῆς πεδιάδος. Μαῦραι τολύπαι καπνοῦ ἠκολούθησαν τὰ κυβερνητικὰ ἀεροπλάνα εἰς τὸν ἀέρα μόλις ἤνοιξαν πῦρ ἐναντίον των τὰ ἀντιαεροπορικὰ τηλεβόλα τῶν ἐθνικοφρόνων.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν δύο φάλαγγες τοῦ πεζικοῦ τῶν ἐθνικοφρόνων ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐπροχώρησαν διὰ μέσου τῆς πεδιάδος, διὰ νὰ ἐνισχύσουν καὶ εὐρύνουν τὴν προέλασιν τοῦ ἀφιππεύσαντος ἱππικοῦ ἐπὶ τῶν λόφων, πέραν τοῦ ποταμοῦ Χαραμᾶ..

Τὰ Γράμματα καὶ ἡ Τέχνη

Οἱ "Ἐλεύθεροι Καλλιτέχναι,,
Β' Τὰ ὑπόλοιπα ἔργα

Ἔδωσα στὸ πρῶτο μου σημείωμα, τὸ ἀφιερωμένο στὴν τρίτη ἔκθεση τοῦ συλλόγου τῶν «Ἐλευθέρων καλλιτεχνῶν», τὸ γενικὸ νόημα τῆς προσπαθείας τῶν κι' ἕνα λεπτομερειακώτερο κύτταγμα τῶν ἐλαιογραφιῶν ποὺ ἐκθέτουν. Συμπληρώνω σήμερα τὴν κριτική μου θεώρηση μὲ τὴν ἐπισκόπηση τῶν ἔργων ποὺ ἀναφέρονται σὲ ἄλλους κλάδους τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν, τὴν ὑδατογραφία, τὸ σχέδιο, τὴν πλαστική, τὴν ξυλογραφία κλπ. Σὲ μιὰ τέτοια ἐπισκόπηση θὰ χρειαστῇ, βέβαια, νὰ ξαναγυρίσω σὲ ὀνόματα, ποὺ μνημόνευσα ἤδη ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐλαιογραφικῆς των παραγωγῆς· θὰ ὑπάρξῃ ὅμως ἡ εὐκαιρία νὰ μνημονευθοῦν καὶ ἄλλα ὀνόματα ποὺ ἀντιπροσωπεύονται μονάχα μ' ἔργα χαρακτικῆς ἢ μονάχα μὲ ὑδατογραφίες ἢ πλαστικὰ δημιουργήματα. Κ' εἶμαι βέβαιος πὼς ὕστερ' ἀπὸ τὴ διαδρομὴ τούτη ἀνάμεσα σὲ τόσο ἄφθονα καὶ τόσο διαφορετικὰ ἀναμεταξύ τους παρουσιάσματα θὰ προκύψουν σὰν αὐτονόητες καὶ αὐθόρμητες διαπιστώσεις μερικὰ συμπεράσματα· τὸ συμπέρασμα αἴφνης, πὼς ἔρχονται νὰ προστεθοῦν στὴν πλειάδα τῶν συγχρόνων φημισμένων γλυπτῶν μας μερικοὶ νέοι ἄνθρωποι, φορτωμένοι ἀπὸ ἐλπίδες καὶ προσδοκίες καὶ ἱκανοὶ νὰ συνεχίσουν μὲ τὸν πειὸ ἐπιθυμητὸ τρόπο τὴν πολύτιμη παράδοση τῆς νεοελληνικῆς γλυπτικῆς· τὸ συμπέρασμα ἀκόμη, πὼς ἡ χαρακτικὴ εἶνε μιὰ μορφὴ τέχνης, ποὺ ὁλοένα εὐρύνει τὴν περιοχὴ τῆς δράσεώς της καὶ πολλαπλασιάζει τὰ κατορθώματά της στὸν τόπο μας· ἀλλὰ καὶ τὸ συμπέρασμα, πὼς ὑπάρχουν πολλοὶ νέοι ποὺ βιάζονται σὲ ἀγωνίσματα, ὅπου ἡ σπουδὴ δὲν εἶνε καλὸς σύμβουλος. Θὰ περάσω, ὅπως ἔκαμα καὶ στὸ πρῶτο μου σημείωμα, τὰ ὀνόματα τοῦ καταλόγου ἕνα-ἕνα, μὲ τὴ σειρά τους· φυσικά, θὰ πικραθοῦν ἴσως μερικοί· μὰ τὸ εἴπαμε ἤδη: οἱ «Ἐλεύθεροι καλλιτέχναι» ἀντιπροσωπεύουν μιὰ τέτοια θερμή, ζωντανὴ κ' αἰσιόδοξη κίνηση στὴν καλλιτεχνική μας ζωή, ὥστε ν' ἀξίζουν ὅλη μας τὴν προσοχὴ καὶ στὰ σημαντικά τους παρουσιάσματα καὶ στὰ παραστρατήματά τους.

Ἀρχίζω καὶ πάλι μὲ τὸν κ. Δ. Γαλάνη, ποὺ συμπληρώνει τὴν ἐλαιογραφία του τῆς «Ὡραίας Ἀθηναίας» μὲ τὴν «Κόρη», manière noire, ὅπου ὅλη ἡ φημισμένη του ἱκανότης ἀκτινοβολεῖ τὴν ὠμορφιὰ καὶ τὴ γοητεία της. Ὁ κ. Δ. Γαλάνης εἶνε πειὰ μιὰ γνήσια, σχηματισμένη «προσωπικότης» ξεφεύγει τὴν ἁρμοδιότητα μιᾶς σύντομης κριτικῆς στήλης· κ' ἐκεῖνος ποὺ θὰ ἐπιθυμήσῃ νὰ κυττάξῃ ἐρευνητικώτερα τὸ ἔργο του θὰ πρέπῃ ν' ἀναζητήσῃ τὴν ἱκανοποίηση τοῦ πόθου του στὰ εὐρύχωρα πλαίσια τῆς ἱστορίας. — Ὁ κ. Εὐρ. Βαβούρης ἐκθέτει τρεῖς γύψους καὶ μιὰ τερρακόττα, ἔργα τεχνικῆς ὡριμότητος καὶ, πολὺ περισσότερο, ζωντανοῦ ἐσωτερικοῦ πλούτου. Ὑπάρχει πραγματικὴ δύναμη ἐκφράσεως στὸ «Μαχητή» του· ἡ «Κόρη» του εἶνε μορφὴ συμπαγὴς καὶ μὲ κάποια στατικότητα· ἐνῷ τὰ «Γελάδια» καὶ τὸ «Γαϊδουράκι» του δημιουργίες ἐξαιρετικὰ συμπαθητικές, τὸν παρουσιάζουν «animalier» μὲ βέβαιη πρόβλεψη: μένοντας στὸ δρόμο τοῦτο καὶ δουλεύοντας στὸ ἄλογο, ποὺ εἶνε τὸ πλαστικώτερο ἴσως ζῶο, θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ μιὰ προσωπικότης στὴ νεοελληνικὴ πλαστική. — Τοῦ κ. Γ. Βελισσαρίδη οἱ ἕξη ξυλογραφίες, σὲ πλάγιο ξύλο μερικές, σὲ ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὴ ἰδιότυπη φύση τῆς Σαντορίνης, μᾶς ξαναδίνουν ἄλλη μιὰ φορὰ τὴ γνώριμη κ' ἔμπειρη γεωμετρία τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὴν ἐπιδέξια τεχνική του, ποὺ γίνεται ἀπὸ κομμάτι σὲ κομμάτι καὶ μεστότερη καὶ ἀσφαλέστερη. — Ὁ κ. Δ. Γιαννουκάκης ἐκθέτει ὑδατογραφίες, χαλκογραφίες καὶ manières noires, ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου, ἀπὸ τὴν Ἄνδρο, τὴ Μύκονο καὶ τὴ Σαντορίνη. Ἐκτιμῶ ἐξαιρετικά, ὄχι μονάχα τὴν τεχνική του κατάρτιση, μὰ καὶ τὴ γυμνασμένη του αἴσθηση, ποὺ δημιουργεῖ μὲ τόση ἄνεση μικρὰ κατορθώματα διαθέσεως, ἀτμόσφαιρας, συνθέσεως, παρ' ὅλη τὴν ἀντίσταση ἑνὸς ὑλικοῦ, ποὺ πολλὲς φορὲς γίνεται ἀντίπαλος ἀδυσώπητος καὶ ἀνεξιλέωτος. — Ὁ κ. Εὐθ. Γκικάδης ἐκθέτει δύο μονάχα κομμάτια κι' ὄχι τρία (καθὼς σημειώνει ὁ κατάλογος). Εἶνε ἕνα «Κεφάλι ἐργάτου» κ' ἕνα «Κεφάλι γυναικός». Βρίσκω τὴν ἔκφραση τοῦ πρώτου ἀρκετὰ καλὴ καὶ τοῦ δευτέρου ἐνδιαφέρουσα τὴ στέρεα φόρμα. — Ἡ χαλκογραφία τοῦ κ. Δ. Δάβη, «Τὸ γκρεμισμένο γεφύρι», εἶνε μιὰ σελίδα δουλεμένη σὲ παληὸ «στὺλ» καὶ μὲ ὁλοφάνερο τὸν περιγραφικὸ χαρακτῆρα. — Δυὸ ξυλογραφίες τοῦ κ. Δήμου, ἀπὸ τὸ Καΐρο, («Στὴ ρίζα τοῦ πεύκου» καὶ «Ξεφόρτωμα στὸ Νεῖλο»), ἐπιβεβαιώνουν ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἐξαιρετικὴ χαρακτική του ἱκανότητα. Νομίζω πὼς ἡ πρώτη, ποὺ παρουσιάζει τὸ κυνῆγι τῆς σαύρας, μὲ τὴ σοφή της ψιλοδουλειά, μὲ τὸ ἁπλωμένο «μαῦρο» της, διαυλακωμένο ἀπὸ ἕνα ἔμπειρο «ἄσπρο», εἶνε ἀπὸ τὰ πειὸ ἐνδιαφέροντα κομμάτια τῆς ἐκθέσεως. — Πνεῦμα νοικοκυρισμοῦ καὶ κάποια ὄχι πάντοτε ἀπαραίτητη ἀκριβολογία ἀναδίνεται ἀπὸ τὴ λιθογραφία καὶ τὶς δυὸ ξυλογραφίες τῆς δ. Φ. Καχριμάνη. Ἐκτιμῶ βέβαια τὴ λύση τοῦ φωτισμοῦ, ποὺ βρῆκε στὸ «Κεφάλι ἀνδρός», τοῦ ἀριθ. 72, μὰ νομίζω πὼς διασώζει κάπως ἔντονο τὸ χαρακτῆρα τοῦ τεχνάσματος. — Ὁ κ. Ἀλ. Κορογιαννάκης ἐκθέτει ἕνα μελάνι καὶ πέντε ξυλογραφίες: ἐμπνέεται ἀπὸ σκηνὲς τοῦ καθημερινοῦ βίου καὶ κατορθώνει νὰ δώσῃ σύνθεση, φόρμες ἱκανοποιητικές, ἔκφραση σὲ ὡρισμένες του σελίδες ζωηρότατη καὶ μιὰ αἴσθηση ἐσωτερικότητος, ποὺ διδάσκει τὴν ὅρασή μας. — Τῆς δ. Ε. Κωνσταντινίδη οἱ ξυλογραφίες εἶνε πολὺ ἀνώτερες ἀπὸ τὴ μοναδικὴ ἐλαιογραφία· ὑπάρχει τεχνικὴ πεῖρα, γνώση τοῦ ξύλου καὶ ἀξιόλογη συνθετικὴ ἱκανότης στὴ «Λαϊκὴ ἀγορά», στὸ «Ἀλῶνι», στὴ «Νάξο καὶ στὴν «Ἐκδρομή». — Τῆς δ. Ἰφ. Λαγάνα οἱ ὑδατογραφίες, καὶ μάλιστα οἱ δυὸ ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὸ Ναύπλιο, ἀνταποκρίνονται σὲ λεπτὴ διάθεση· ἀναδίδουν ἀτμόσφαιρα σχεδὸν πραγματικὴ καὶ δὲν δυσαρεστοῦν τὴν ὅραση μὲ τὸ μαλακὸ καὶ μελετημένο χρῶμα τους· δὲν εἶνε, φυσικά, ἔργα πρώτης γραμμῆς, μὰ δὲν ξέρω πόσα τέτοια ἔργα θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ κανεὶς σὲ μιὰ ἔκθεση νέων.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ὑπόσχονται μεγάλα πράγματα στὴν περιοχὴ τῆς νεοελληνικῆς πλαστικῆς, εἶνε ὁ κ. Λ. Λαμέρας. Οἱ γύψοι του, τὰ μάρμαρά του καὶ ὁ πηλός του δείχνουν μιὰ ἀνήσυχη καὶ ἀκαταστάλακτη ἀκόμη ἰδιοσυγκρασία, ποὺ δὲν τῆς λείπει οὔτε ἡ τόλμη, οὔτε ἡ γνώση. Ἡ ἀρχαϊκή του «Κολυμβήτρια», τὸ «Κεφάλι γριᾶς», ποὺ εἶνε μιὰ ὀδυνηρὴ δοκιμασία γιὰ κάθε τάλαντο ἐπάνω σ' ἕνα δυσκολώτατο θέμα, τὸ «Κεφάλι γυναικός», ποὺ δημιουργεῖ γύρω του ἱκανοποιητικὴν ἀτμόσφαιρα, μιὰ μάσκα περισυλλογῆς (τὸ «Κεφάλι τοῦ κ. Δ. Κ.»), εἶνε δημιουργίες ποὺ ἐπιτρέπουν τὶς πειὸ μεγάλες προσδοκίες. Εὐχάριστες καὶ ἀξιόλογες σὲ χρωματισμὸ καὶ ἀτμόσφαιρα εἶνε οἱ δυὸ τέμπερες τοῦ κ. Μίκη Ματσάκη.— Ὁ κ. Γ. Μόσχος στὶς ξυλογραφίες του, ἐμπνευσμένες ἀπὸ τὴ Μύκονο καὶ ἀπὸ τὸ Καρπενήσι, συνεχίζει τὴν παράδοση τοῦ λαϊκοῦ ὕφους, μὲ πραγματικὴ ἐπιτυχία· εἶνε φίλος τῆς λεπτομέρειας καὶ δημιουργεῖ ἀτμόσφαιρα μὲ τὰ πειὸ ἁπλὰ καὶ τὰ πειὸ βέβαια μέσα· οἱ «Ρουμελιῶτες» του, ἐξ ἄλλου, εἶνε μιὰ δροσερὴ σελίδα, ποὺ δὲν τῆς λείπει καὶ κάποιο χιοῦμορ.— Ὁ κ. Ν. Νικολάου, ἐραστὴς τῆς χλωρίδος, μένει καὶ στὸ μελάνι του ὅπως εἶνε καὶ στὶς ἐλαιογραφίες του. Ἐκτιμῶ πολὺ τὴ διάχυτη αἴσθηση ποὺ κατορθώνει νὰ δώσῃ μὲ τὰ μονότροπα ὑλικά του.— Ὁμοιότης ἀνάμεσα στὴν ἐλαιογραφικὴ καὶ τὴν ὑδατογραφική του παραγωγὴ ὑπάρχει καὶ στὰ «Τοπία» (ἀριθ. 137—138) τοῦ κ. Κ. Ντάκου.— Ἡ λιθογραφία τῆς δ. Ἴρας Οἰκονομίδη («Ὁ σκύλος» μου) εἶνε μιὰ πρόσχαρη ἐντύπωση δοσμένη μ' εὐκινησία, μὲ ἄνεση καὶ μὲ ἐκφραστικὴ ἱκανότητα.— Τοῦ κ. Ι. Παπαδημητρίου, ποὺ ἐκθέτει γιὰ πρώτη φορά, ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία κινεῖται μέσα στὰ πλαίσια ἑνὸς «βεβιωμένου» ἀκαδημαϊσμοῦ μὲ προσωπικὰ στοιχεῖα. Θεωρῶ πραγματικὸ κατόρθωμα τὸ ἀνάγλυφο τῆς «Κόρης» τοῦ ἀρ. 142 μὲ τὸ πλαστικώτατο εὕρημα τῆς ξενιμήσεως τῆς κόμης καὶ τὴν ἐνάργεια τῆς ἐκφράσεως τοῦ προσώπου· ὁ «Κορμὸς» τοῦ 144 εἶνε μιὰ σπουδὴ ἀναλογιῶν καὶ μιὰ προσπέλαση τῆς ζωντανῆς σάρκας διὰ μέσου τεχνικῆς γεμάτης ἐνέργεια· τὸ «Πορτραῖτο» τοῦ ἀρ. 145 [illegible] πειὸ ξηρότερο ἔργο· ἡ «Μάσκα κοιμωμένης» εἶνε εἶνε μιὰ δυνατὴ προσπάθεια ἐκφράσεως. Μὲ λίγα λόγια, ὁ κ. Ι. Παπαδημητρίου μπορεῖ νὰ ἐλπίζῃ σ' ἕνα ὡρίμασμα σύντομο, ποὺ θὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ ἁπλώσῃ τὴν ἱκανότητά του σὲ δημιουργίες εὐρύτερης προοπτικῆς. Γιὰ σήμερα, ἡ στέρεα μάθησή του, ἡ γόνιμη πεῖρα του καὶ ἡ ἰσοζυγισμένη ἰδιοσυγκρασία του εἶνε ἕνα πολύτιμο κεφάλαιο, ποὺ θὰ προστεθῇ ἀργότερα στὸ ἐνεργητικὸ τῆς νεοελληνικῆς τέχνης. — Ὁλοσδιόλου ἐπιδερμικὰ συνθέματα εἶνε οἱ δύο ὑδατογραφίες τῆς δ. Ἐλ. Παπαεμμανουήλ. — Τὰ σμάλτα καὶ τὸ ἐγχάρακτο τῆς δίδος Δ. Παρασκευαΐδου εἶνε γενναῖες προσπάθειες κατακτήσεως ἑνὸς τρόπου ἐκφράσεως, ποὺ ἐξαρτᾶται ἀπὸ δυσκολομεταχείριστο ὑλικό. Σημειώνω ὁλοσδιόλου ἰδιαίτερα τὸ «Ἀρχαϊκὸ» ἀριθ. 154. — Μετριώτατο ἔργο θεωρῶ τὴν ὑδατογραφία τῆς κ. Ε. Ζογγολοπούλου. — Ἁπλότητα καὶ εἰλικρίνεια ἀναδίνει τὸ «Κεφάλι κόρης» τοῦ κ. Ν. Περαντινοῦ. — Σημειώνω καὶ τὶς δυὸ ὑδατογραφίες τοῦ κ. Κ. Πλακωτάρη καὶ τὸ εὐχάριστο μολύβι τοῦ κ.Β. Σεμερτζίδη. — Ἀσήμαντο ἔργο νομίζω, τὸ μελάνι τῆς δίδος Α. Στριφτοῦ («Σπίτια τῆς Νάξου»). — Τοῦ κ. Γ. Συρίγου, ζωγράφου μὲ πολύτιμες ἱκανότητες, οἱ ὑδατογραφίες ἀναδίνουν εὐγένεια καὶ λιτότητα. Ἂν ἔλειπε καὶ τὸ πνεῦμα τῆς «διαφημίσεως», ποὺ δὲν κρύβεται εὔκολα κάτω ἀπὸ τὰ ποοτερήματά των, θὰ ἦσαν σελίδες ἀπὸ κάθε ἄποψη ἀξιόλογες. — Τοῦ κ. Δ. Φερεντίνου μνημονεύω καὶ τὰ δύο κομμάτια: τὴν «Ἀσπίδα», ὅπου κινοῦνται μὲ ἄνεση καὶ εὐγένεια ἄλογα μελετημένα σὲ σύνθεση καὶ σὲ φόρμα, καὶ τὸ κεφάλι τῆς κ. Λ.Λ. Ὁ κ. Δ. Φερεντῖνος τοποθετεῖται μὲ τὸ ἔργο του ἀνάμεσα στὶς καλύτερες ἐλπίδες τῆς νεοελληνικῆς πλαστικῆς.

Ι. Μ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

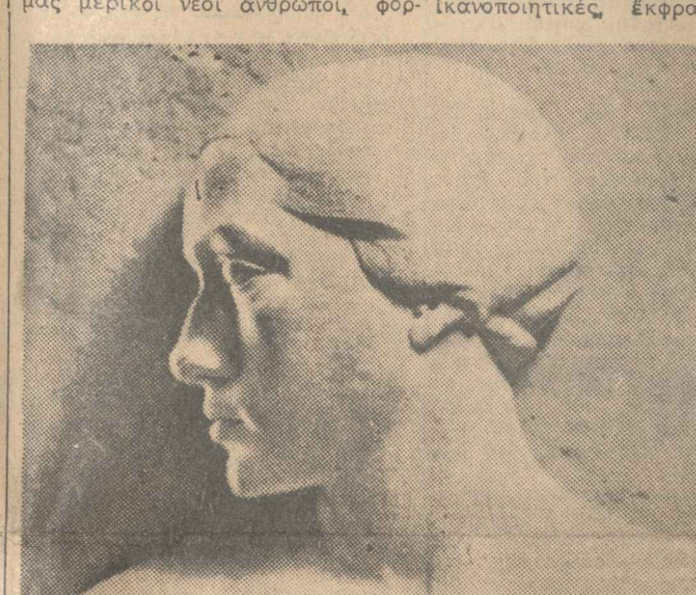

Ι. Παπαδημητρίου: Ἀνάγλυφο κόρης

ΕΙΣ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΩ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΝ

Ἡ Ἀδριανούπολις ἐδοκιμάσθη τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπὸ πλημμύραν συνεπείᾳ ὑπερεκχειλίσεως τοῦ Ἕβρου, τοῦ ὁποίου ἡ στάθμη ὑψώθη κατὰ 25—30 ἑκατοστά. Ἡ συνοικία Κιριτσχανὲ ὑπέστη τὰς μεγαλυτέρας ζημίας. Τέσσαρα τεμένη κατεκλύσθησαν ἐπίσης ὑπὸ τῶν ὑδάτων. Ἡ Ἐρυθρὰ Ἡμισέληνος ἔσπευσε ν' ἀποστείλῃ βοηθήματα εἰς τὰς παθούσας οἰκογενείας. Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Μπόσνα κυκλωθέντες ἀπὸ τὰ ὕδατα, τροφοδοτοῦνται διὰ λέμβων.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κύπρου δημοσιεύουν μίαν ἱστορίαν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο ν' ἀποτελέσῃ τὸ θέμα καὶ μυθιστορήματος. Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῆς Λάρνακος ἀπέθανε μία γυναῖκα, Φλουρεντζοῦ Δημήτρη ὀνομαζομένη. Ὀλίγον πρὸ τοῦ θανάτου της ἐξεμυστηρεύθη εἰς τὸν 15ετῆ υἱόν της Κόκκον ὅτι αὐτὸς δὲν εἶνε τὸ μοναδικὸν παιδί της, ἀλλ' ὅτι ὑπάρχει καὶ μία ἀδελφή του κατὰ 5 ἔτη μεγαλυτέρα του. Ἀλλ' ἡ κόρη της αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὴν Κάσον ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις: Τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐγέννησε τὴν κόρην της αὐτὴν ἐγέννησεν εἰς τὸ αὐτὸ νοσοκομεῖον καὶ ἡ γυναῖκα ἑνὸς ἐμποροπλοιάρχου ἐκ Κάσου. Ἀλλὰ τὸ παιδὶ τῆς δευτέρας ἐγεννήθη νεκρὸν καὶ ὁ ἀγαθὸς καπετάνιος διὰ νὰ μὴ λυπήσῃ τὴν γυναῖκα του, ἔπεισε τὴν Φλουρεντζοῦ νὰ τοῦ παραχωρήσῃ τὸ δικό της παιδί. Ἔκτοτε ἡ κόρη ἔζησε μὲ τὴν ὑποτιθεμένην μητέρα της χωρὶς ἡ πραγματικὴ νὰ τὴν ξαναϊδῇ. Δι' αὐτὸ ἡ Φλουρεντζοῦ ἔδωσεν εὐχὴν καὶ κατάραν εἰς τὸν γυιόν της νὰ ἀναζητήσῃ τὴν ἀδελφήν του. Πράγματι ὁ 15ετὴς Κόκκος ἡτοιμάσθη νὰ μεταβῇ εἰς Κάσον ἀλλὰ τὴν προτεραίαν τῆς ἀναχωρήσεώς του κατέφθανε κακατὰ σύμπτωσιν εἰς Κύπρον ὁ Κάσιος θετὸς πατὴρ τῆς ἀδελφῆς του διὰ νὰ τὸν ἀναζητήσῃ. Καὶ οἱ δύο πλέον μαζὶ ἀνεχώρησαν ἐκ Κύπρου εἰς Αἴγυπτον ὅπου ἡ 20έτις νεᾶνις εἶνε ἐγκατεστημένη.

Εἰς τὴν Κῶν ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν ἀνεκαλύφθη ὁλόκληρος ἀρχαία οἰκία μὲ τοιχογραφίας καὶ μωσαϊκὰ ἐξαιρετικῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς τέχνης καὶ μεγίστης ἀξίας. Τὸ μωσαϊκὸν τὸ ὁποῖον διατηρεῖται θαυμάσια παριστᾷ τὸν γνωστὸν μῦθον τῆς Πασιφάης καὶ τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς Ταῦρον. Εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν εὑρέθησαν δύο γλυπτικὰ ἔργα μεγίστης ἐπίσης ἀρχαιολογικῆς ἀξίας, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ μὲν ἓν παριστᾷ τὸν Βάκχον ὑποστηριζόμενον ὑπὸ σατύρου, τὸ δὲ ἕτερον ἀκέφαλον ἀνάγλυφον νεαρᾶς γυναικός. Οἱ κάτοικοι τῆς Κῶ ἐξέφρασαν τὴν εὐχὴν ὅπως τ' ἀνακαλυφθέντα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα μὴ ἐξαχθοῦν ἐκ τῆς νήσου ἀλλὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ ἐπιτόπιον μουσεῖον.

Εἰς τὰ Βαρύσια τῆς Κύπρου, ὁ Χαμπῆς Γεννῆς, κτίστης ἀποπειραθεὶς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωήν του, διεσώθη τὴν τελευταίαν στιγμὴν ὑπὸ τῆς γυναικός του. Οὗτος εἶχε κρεμάσει ἀπὸ τῆς στέγης τῆς οἰκίας του σχοινὶ μὲ τὸ ὁποῖον περιέβαλε τὸν λαιμόν του διὰ ν' ἀπαγχονισθῇ. Ὅλως τυχαίως ἡ γυναῖκα του εἰσῆλθε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ διαμέρισμα, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη κρεμασθῆ ὁ σύζυγος της. Χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν της, ἔσπευσε νὰ ἁρπάσῃ ἕνα μαχαῖρι μὲ τὸ ὁποῖον ἔκοψε τὸ σχοινὶ τοῦ κρεμασμένου συζύγου της ὁ ὁποῖος ἔπεσεν εἰς τὰς ἀγκάλας της διασωθεὶς ἀπὸ τὸν ἐπικείμενον θάνατόν του.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Ἀλεξανδρείας δημοσιεύουν χαριτωμένον ἐπεισόδιον, σημειωθὲν εἰς ἓν λεωφορεῖον τῆς γραμμῆς Ραμλίου. Εἰς μίαν στάσιν τοῦ λεωφορείου ἀνῆλθεν ἕνας μοναχὸς καθολικὸς τοῦ τάγματος τῶν Καπουτσίνων, ὁ ὁποῖος ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε κάθισμα παρέμεινεν ὄρθιος μὲ προσπάθειαν, ὅπως μὴ ἐνοχλήσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς καθημένους. Εἰς τὸ ὄχημα, μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν ἐκάθηντο καὶ δύο Ἑλληνίδες, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία θέλουσα νὰ κάμῃ κακῆς ποιότητος πνεῦμα εἶπε μεγαλοφώνως εἰς τὴν παρακαθημένην της: «Γιὰ κύτταξε αὐτόν: Ὅσους κόμπους ἔχει τὸ κομβολόγι του τόσους ἀνθρώπους ἔχει πνίξει». Ὁ εὐγενικὸς καλόγηρος δὲν ἔδειξε κανὲν σημεῖον, ὅτι ἐκατάλαβε τὰς λεχθέντα, μόνον ὅταν ἐκενώθη ἕνα κάθισμα παραπλεύρως τῆς μιᾶς κυρίας ἐπῆγε καὶ ἐκάθησε. Καὶ ὅταν τὸ ὄχημα ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα, ἀποτεινόμενος πρὸς τὰς δύο Ἑλληνίδας τὰς ἐχαιρέτησε μὲ ἕνα ἑλληνικώτατον «Καλὴ Νύκτα». Αἱ δύο κυρίαι ἔμειναν κόκκαλο.

Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ Λάρνακος τῆς Κύπρου κατόπιν τῶν τελευταίων παρὰ τὰς ἀκτὰς ναυαγίων λέμβων ἱστιοφόρων προερχομένων ἐκ Συρίας ἀπεφάσισαν τὴν λῆψιν μέτρων προστατευτικῶν. Οὕτω κατὰ τὴν διάρκειαν θαλασσοταραχῆς καθιστώσης τὴν διὰ λέμβων ἀποβίβασιν ἐπικίνδυνον θὰ ὑψώνωνται ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τὰ σήματα Η.Ο. σημαίνοντα, ὅτι «ἡ θάλασσα πλησίον τῆς ἀκτῆς εἶνε τρικυμιώδης». Περὶ τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως εἰδοποιήθησαν ἤδη τὰ προσεγγίζοντα ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα.

Εἰς τὴν κωμόπολιν Μάρσα Ματροὺχ τῆς Ἄνω Αἰγύπτου ἐσημειώθη θρασύτατον κροῦσμα λῃστείας μὲ δράστας τρεῖς βεδουΐνους καὶ θῦμα ἕνα Ἕλληνα, τὸν Νικόλαον Σακελλιάδην, εἰσπράκτορα τῆς Ἑταιρείας Μασπερό. Οὗτος, ἐπανερχόμενος ἀπὸ τὰ παραμεθόρια χωρία Σολοὺμ καὶ Μπαρράνι, ἔφερε μετ' αὐτοῦ ἐντὸς δύο βαλιτσῶν περὶ τὰς 800 λίρας εἰς χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα, τὰ ὁποῖα προήρχοντο ὄχι μόνον ἀπὸ εἰσπράξεις ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μικρὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα τοῦ ἐνεπιστεύθησαν ὁμογενεῖς διαμένοντες εἰς τὰ χωρία αὐτὰ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς οἰκείους των. Ἡ ἐπίθεσις τῶν τριῶν βεδουΐνων ἐγένετο τὴν 5 ½ πρωϊνὴν καὶ καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὁμογενὴς κατήρχετο ἐκ τοῦ ξενοδοχείου του εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν διὰ νὰ ἐπιβιβασθῇ τῆς ἀναχωρούσης ἁμαξοστοιχίας. Οἱ λῃσταὶ ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἰθαγενοῦς ἀχθοφόρου ὁ ὁποῖος ἐκρατοῦσε τὶς δύο βαλίτσες, ἐνῷ ὁ συνοδεύων ἐπίσης τὸν κ. Σακελλιάδην ἰθαγενὴς ὑπηρέτης τοῦ ξενοδοχείου ἐπέδειξε κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀρκετὰ ὕποπτον στάσιν. Ὁ ὁμογενὴς εἰσπράκτωρ ἔσπευσεν εἰς καταδίωξιν τῶν λῃστῶν καὶ ἐπυροβόλησε μάλιστα κατ' αὐτῶν ἀνεπιτυχῶς. Οἱ δράσται ὅμως κατώρθωσαν νὰ ἐξαφανισθοῦν συναποκομίζοντες τὶς βαλίτσες μὲ τὶς λίρες. Ἡ αἰγυπτιακὴ ἀστυνομία μετὰ συντόνους προσπαθείας, κατώρθωσε νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ συλλάβῃ τοὺς δράστας καὶ ν' ἀνεύρῃ καὶ τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα οὗτοι εἶχον ἀποκρύψει εἰς τὴν γῆν.

Κατὰ τὰς κυπριακὰς ἐφημερίδας, ὁ ἐν Λευκωσίᾳ δικηγόρος κ. Δημοσθένης Σιβέρης προσέφερε τὸ ποσὸν τῶν 400 λιρῶν διὰ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ Νοσοκομείου Κυρηνείας μὲ ὅλας τὰς ἐπιστημονικὰς ἐγκαταστάσεις, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἶνε δυνατὴ ἡ εἰς αὐτὸ περίθαλψις νοσηλευομένων ἐκ πάσης φύσεως ἀσθενειῶν.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Φὸρδ καμπριολὲ δύο θέσεων εἰς ἐξαιρετικὴν κατάστασιν. Πληροφορίαι Γραφεῖα «Πρωΐας» καθ' ἑκάστην 12-1.

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας
Ο ΔΙΑΔΟΣΙΑΣ
Ἑβδομαδιαία σατυρικὴ ἐφημερίς
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΛΩΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΜΕΝΩΝ
Μετ' ὀλίγας ἡμέρας
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ἡ ἰδεώδης συσκευασία γιὰ τὸ γυάλισμα τῶν παπουτσιῶν εἶνε ἡ ARIZONA

ANDRÉ MAUROIS

Ο ΒΟΛΤΑΙΡΟΣ

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΕΣΤΕΡΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΟΥ 18ου ΑΙΩΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διαμονῆς του εἰς τὸν πύργον τοῦ Σιρέ, ὅπου ἠναγκάζετο νὰ κρύπτεται λόγῳ τῆς ἐναντίον του ἐχθρότητος τῶν γαλλικῶν Ἀρχῶν καὶ ἰδίως τῆς Αὐλῆς, ὁ Βολταῖρος εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ συνάψῃ γνωριμίαν μὲ ἕνα βασιλικὸν πρίγκιπα, τὸν διάδοχον Φρειδερῖκον τῆς Πρωσσίας.

Ὁ Φρειδερῖκος εἶχεν ἀνατραφῆ ἀπὸ διαμαρτυρομένους Γάλλους πρόσφυγας εἰς Γερμανίαν. Ἀπὸ πολὺ νέος διακαὴς του πόθος ἦτο νὰ καταστῇ ὁ ἴδιος μίαν ἡμέραν μέγας ποιητὴς καὶ πεζογράφος εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν. Ὁ πόθος του αὐτὸς δὲν ἦτο καθόλου γελοῖος. Ἐγνώριζε καλῶς τὰ γαλλικὰ καὶ ἦτο πνευματωδέστατος. Ἀλλὰ ἐγνώριζεν ὅτι ὁπωσδήποτε ἡ γαλλικὴ του σύνταξις δὲν ἦτο ἀπολύτως ἄμεμπτος καὶ ὅτι ἡ στιχουργική του εἶχεν ἀνάγκην κάποιας βελτιώσεως. Ἦτο λοιπὸν φυσικὸν ὅτι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔγινεν ἐνθουσιώδης θαυμαστὴς ἑνὸς συγγραφέως, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο τότε μέγας εἰς ὅλα γενικῶς τὰ φιλολογικὰ εἴδη καὶ εἶχεν ἀναγνωρισθῆ ἀπὸ τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον ὡς ὁ καλύτερος ποιητής, ὁ καλύτερος τραγικὸς συγγραφεύς, ὁ καλύτερος ἱστορικὸς καὶ ὁ καλύτερος ἐπιστολογράφος τῆς ἐποχῆς του.

Μίαν ἡμέραν κατὰ τὸ ἔτος 1739 ὁ Βολταῖρος ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν τοῦ πρίγκιπος: «Κύριε, τοῦ ἔγραφεν ὁ Φρειδερῖκος, μολονότι δὲν ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ σᾶς γνωρίζω προσωπικῶς, ἐν τούτοις σᾶς γνωρίζω καλῶς ἀπὸ τὰ ἔργα σας, τὰ ὁποῖα εἶνε ἀληθῶς πνευματικοὶ θησαυροί....»

Μία τακτικὴ ἀλληλογραφία ἤρχισε τότε μεταξὺ τοῦ Γάλλου συγγραφέως καὶ τοῦ Πρώσσου διαδόχου, μία ἀλληλογραφία πλήρης ἐγκαρδιότητος. «Μὴ νομίζετε, τοῦ ἔγραφεν ὁ νεαρὸς πρίγκιψ, ὅτι ὠθῶ τὸν σκεπτικισμόν μου μέχρις ὑπερβολῆς. Πιστεύω, παραδείγματος χάριν, ὅτι μόνον ἕνας Θεὸς καὶ ἕνας Βολταῖρος ὑπάρχουν στὸν κόσμον...»

Καὶ ὁ Βολταῖρος τοῦ ἀπαντοῦσεν ὅτι οἱ γαλλικοὶ στίχοι τοῦ διαδόχου ἑνὸς γερμανικοῦ Στέμματος: ἦσαν πολὺ ὡραῖοι, πολὺ καλὰ ρυθμισμένοι, καὶ ἐφανέρωναν κάποιαν καλαισθησίαν.

«Τὰ ἐγκωμιαστικὰ ἐπίθετα δὲν μᾶς ἐκόστιζαν τίποτα τότε», παρετήρησεν ἀργότερα σαρκαστικῶς ὁ μεγάλος συγγραφεὺς σχετικῶς μὲ τὴν ἀλληλογραφίαν του μετὰ τοῦ Φρειδερίκου.

Τὸ 1740 ὁ Φρειδερῖκος ἐγένετο Βασιλεύς. Ἡ συγκίνησις τῶν διανοουμένων κύκλων τῆς Δύσεως ἦτο μεγάλη. Ἡ σκέψις ὅτι ἕνας «φωτισμένος» νέος μονάρχης ἀνήρχετο εἰς ἕνα Θρόνον καὶ ἐπρόκειτο κατὰ πᾶσαν πιθανότητα νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν θεωριῶν τῶν συνεκίνει βαθύτατα τοὺς Γάλλους καὶ Ἄγγλους φιλοσόφους. Ἐξ ἄλλου ὁ νέος μονάρχης τόσον πολὺ ἐθαύμαζε «τὸν φίλον του Βολταῖρον», ὥστε θὰ ἐπεθύμει πολὺ νὰ τὸν προσελκύσῃ εἰς τὴν Αὐλήν του. Ἀλλὰ δυστυχῶς, ὑπῆρχεν ἕνα σοβαρώτατον ἐμπόδιον: ἡ κυρία ντὺ Σατελέ. Ἡ «θεία Αἰμιλία» δὲν ἦτο καθόλου διατεθειμένη ν' ἀποχωρισθῇ ἀπὸ τὸ εἴδωλόν της, τὸν Βολταῖρον. Καὶ ἦτο ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ μεταβῇ μετ' αὐτῆς ὁ Βολταῖρος εἰς τὴν πρωσσικὴν Αὐλὴν τοῦ Πότσνταμ. Ὁ Φρειδερῖκος ἦτο τρομερὸς μισογύνης.

Ἐπειδή, ὅμως, ὁ Πρῶσσος Βασιλεὺς ἐπεθύμει ζωηρῶς νὰ γνωρίσῃ προσωπικῶς τὸν Βολταῖρον, τοῦ ἐπρότεινε νὰ τὸν συναντήσῃ εἰς τὸ Βέλγιον.

Ὅταν ὁ διάσημος συγγραφεὺς εὑρέθη ἐνώπιον τοῦ Φρειδερίκου, ἐξεπλάγη πολὺ διὰ τὴν νεότητά του καὶ τὴν ἁπλότητα τῶν τρόπων του.

Ἀλλὰ καὶ τὴν ἰδίαν περίπου ἐποχὴν ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη, ἰδίως δὲ οἱ διανοούμενοι κύκλοι τῆς Δύσεως ἐξεπλήσσοντο, ἐπίσης, ἀπὸ τὸν «φωτισμένον» νέον Βασιλέα τῆς Πρωσσίας. Ἐν τούτοις, πρὸ τῆς ἀνόδου του εἰς τὸν Πρωσσικὸν θρόνον, εἶχε συγγράψει ἕνα ἔργον τιτλοφορούμενον ὁ «Ἀντι-Μακιαβέλλης», ἀλλ' ἀπεδείκνυε τώρα διὰ τῆς πολιτικῆς του, ὅτι ἦτο ὁ πλέον μακιαβελλικὸς καὶ ὁ πλέον πολεμοχαρὴς ἐξ ὅλων τῶν Βασιλέων τῆς Εὐρώπης. Ἕνα ἔτος μόλις μετὰ τὴν Στέψιν του ἐπετίθετο ἐναντίον τῆς Αὐστρίας.

Διὰ τοὺς Γάλλους τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ Αὐστριακὴ Αὐτοκρατορία ἦτο ἡ αἰωνία μεγάλη ἐχθρὰ τῆς Γαλλίας. Διὰ τοῦτο ἐχειροκρότουν μ' ἐνθουσιασμὸν τὰς νίκας τοῦ Φρειδερίκου, τὰς ὁποίας, ἄλλως τε, ὑμνοῦσαν διθυραμβικῶς πολλοὶ Γάλλοι συγγραφεῖς καὶ ἰδίως ὁ Βολταῖρος.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσσίας κατενίκησε τοὺς Αὐστριακοὺς εἰς τὸ Μόλβιτς, ὁ Βολταῖρος εὑρίσκετο εἰς τὴν Λίλλην ὅπου ἔδιδε παραστάσεις τοῦ «Μωάμεθ» του. Ἐκεῖ αἰφνιδίως τὴν νύχτα τῆς πρώτης παραστάσεως ἐγερθεὶς ἐκ τοῦ θεωρείου του διέκοψε τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸ κοινὸν ἀνήγγειλεν, ὅτι ἔλαβε ἐκ μέρους τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας ἐπιστολὴν περιγράφουσαν τὴν νίκην του. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὡς συνήθως, ἔγραφεν εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς στίχους.

Τὸ κοινὸν τῆς Λίλλης ὑπεδέχθη τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιστολῆς μ' ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Φρειδερίκου καὶ τοῦ φίλου του διασήμου ποιητοῦ. Τόσον δὲ ἐκολακεύετο ὁ Βολταῖρος ἐκ τῆς Βασιλικῆς ταύτης φιλίας του, ὥστε ἤρχισε νὰ πιστεύῃ σοβαρῶς, ὅτι θὰ ἦτο δυνατόν, χάρις εἰς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Φρειδερίκου, νὰ γίνῃ ὅπως εἶχε πολλὰς φορὰς ἐπιθυμίσῃ, ἕνας σπουδαῖος διπλωμάτης καὶ ἄνθρωπος δράσεως.

Τὸ 1743 ἡ Αὐλὴ τῆς Γαλλίας ἀνησύχει νὰ μάθῃ ἐὰν θὰ ἠδύνατο νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρωγῆς τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας διὰ νὰ κτυπήσῃ τὴν Αὐστρίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν. Τότε ἕνας ὑπουργὸς εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ μεταχειρισθῇ τὸν Βολταῖρον καὶ νὰ τὸν ἀποστείλῃ μὲ μυστικὴν ἀποστολὴν εἰς τὸ Βερολῖνον.

Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας εἶχε λάβει ὁ Βολταῖρος δὲν ἀπεκάλυψε εἰς τὸν Φρειδερῖκον τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, ἀλλὰ προσεποιήθη ὅτι ἦλθε νὰ τοῦ ζητήσῃ καταφύγιον διότι κατεδιώκετο ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπον ντὲ Μιρπουά, ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἶχε γράψει μίαν σάτιραν.

Ἀλλὰ ὁ Πρῶσσος Βασιλεὺς ἦτο πολὺ πονηρὸς διὰ νὰ ἐξαπατηθῇ ἀπὸ τὸ τέχνασμα τοῦ Βολταίρου. Τὸν ὑπεδέχθη μετὰ μεγάλης ἐγκαρδιότητος, τὸν παρουσίασε εἰς τὰς πριγκιπίσσας, διὰ τὰς ὁποίας ὁ Βολταῖρος ἔγραφε διάφορα ποιήματα, ἔδωκε πρὸς τιμήν του συναυλίας πλαγιαύλου καὶ ἐνῷ τὸν κολάκευε παντοιοτρόπως ἔστειλε κρυφίως εἰς τὸν ἐπίσκοπον ντὲ Μιρπουὰ τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Βολταίρου, εἰς τὰς ὁποίας οὗτος τὸν ἐσατίριζε. Ἐκ τῆς προδοτικῆς αὐτῆς ἐνεργείας ὁ Φρειδερῖκος ἀνέμενε διπλοῦν ἀποτέλεσμα: Ἢ ὁ Ἐπίσκοπος Μιρπουὰ ἐξωργιζόμενος θὰ ἐζήτει ἀπὸ τὴν Αὐλὴν τὴν αὐστηρὰν τιμωρίαν τοῦ αὐθάδους ποιητοῦ καὶ τότε ὁ Βολταῖρος θὰ ἠναγκάζετο νὰ παραμείνῃ ἐξόριστος ἐν Πρωσσίᾳ πλησίον του, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ βασιλεὺς θ' ἀπέκτα ἕνα μεγαλοφυᾶ γραμματέα διὰ νὰ τοῦ διορθώνῃ τὰ γαλλικὰ ποιήματά του, ἤ, ἀντιθέτως ὁ Ἐπίσκοπος Μιρπουὰ δὲν θὰ ἐδείκνυε κανὲν σημεῖον ὀργῆς διὰ τὰς ἐναντίον του ἐπιθέσεις τοῦ Βολταίρου καὶ τοῦτο θὰ ἦτο ἀπόδειξις, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀπάτης καὶ ὅτι ὁ φίλος του συγγραφεὺς ἐψεύδετο.

Τὰ πράγματα ἀπέδειξαν ταχέως ὅτι ἡ δευτέρα ὑπόθεσις ἦτο ἡ ὀρθοτέρα. Τέλος ὁ Βολταῖρος παρουσίασεν εἰς τὸν Βασιλέα Φρειδερῖκον ἕνα ὑπόμνημα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ γράψῃ τὰς ἀπαντήσεις του εἰς τὰ περιθώρια. Ἀλλ' ὅταν τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἐπεστράφη εὗρεν ἀντὶ διπλωματικῶν παρατηρήσεων ποιήματα. Εἰς τὸ ὑπόμνημά του ἠρώτα τὸν Πρῶσσον βασιλέα, ἐὰν ἡ Γαλλία ἠδύνατο νὰ ὑπολογίζῃ ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὸν ἀγῶνά της ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας. «Λοιπὸν θέλετε ἀπὸ ἐμέ, τοῦ ἀπαντοῦσεν εἰς εἰρωνικοὺς στίχους ὁ Φρειδερῖκος, νὰ μὲ ἴδετε νὰ ἐπεμβαίνω ὡς ἀπὸ μηχανῆς θεὸν νὰ συντείνω εἰς τὴν λύσιν τῆς ὑποθέσεώς σας! Ἀλλὰ ἐξετάσατε καλύτερον τὴν φυσιογνωμίαν μου. θ' ἀντιληφθῆτε ἀμέσως, ὅτι δὲν εἶμαι τόσον πολὺ κακὸς ἄνθρωπος...»

Κατόπιν τούτου ὁ συγγραφεὺς πρεσβευτὴς ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὸ Παρίσι φέρων ὡς μοναδικὸν ἀποτέλεσμα τὰ σαρκαστικὰ ποιήματα τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσσίας.

(Ἀκολουθεῖ)

ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΥ, Φυσιοθεραπευτής, δέχεται καθ' ἑκάστην 11—1 καὶ 5—7, Πανεπιστημίου 57 (Μέγαρον Τσίτα).

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

Ο ΚΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΚΕΝΝΕΝΤΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Ὤ, θὰ τὰ καταφέρῃ τὸν βεβαίωσε ὁ Σεβαστιανός. Μὰ μεῖς τί θὰ κάνουμε, ἂν δὲν φύγουν τὰ σύννεφα; Δὲν μποροῦμε νὰ ζοῦμε μὲ τὸν ἀέρα καὶ δὲν ἔχουμε τίποτε νὰ φᾶμε.

—Ἂν τὰ σύννεφα δὲν φύγουν πρὶν ἀπὸ αὔριο, εἶπε ὁ Κάρυλ, θὰ παραδοθῶ στὴν ἀστυνομία. Κανένας δὲν θὰ μάθῃ πῶς εἴμαστε ἀνακατωμένοι σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση.

—Θὰ ἀνακαλύψουν ποιὸς εἶσαι καὶ θὰ μᾶς πιάσουν.

—Νὰ ὁ κίνδυνος!... Δὲν μπορῶ νὰ πῶ πόσο λυποῦμαι.

—Ἀγαπητέ μου Κάρυλ. Μοῦ εἶνε ἀδιάφορο ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυό μας τῶκανε. Μονάχα εἶμαι λίγο κατάπληκτος πῶς εἶσαι ἐσύ, γιατὶ πάντα δήλωνες πεισματικὰ πῶς δὲν εἶσαι ἀντιφασίστας.

—Δὲν θέλω νἆμαι.

Μὴ ξεφεύγεις. Νὰ ἡ κακή σου πλευρά. Κάθε φορὰ ποὺ κάνεις ἕνα λογικὸ πρᾶγμα τὸ μετανοιώνεις ὕστερα.

—Δὲν ἔκαμα τίποτα λογικό, ὅσο ἐγὼ ξέρω, εἶπε ὁ Κάρυλ, μὰ δὲν μπόρεσα νὰ κρατηθῶ. Προσοχή. Φτάνουμε στὸ δρόμο.

Ἐξέτασαν μὲ προσοχὴ τὸ δρόμο εἶπε ὁ Κάρυλ. Θὰ κάνουμε καλύτερα νὰ μείνωμε πάνω ἀπὸ τὸ δρόμο. Ἂν κατεβοῦμε, μπορεῖ νὰ συναντήσουμε κανέναν.

Ἐξακολούθησαν τὸ δρόμο τους γλιστρώντας σὰ σκιὲς στὸ μελανὸ ταπέτο ποὺ εἶχαν ἁπλώσει στὸ χῶμα οἱ βελῶνες τοῦ πεύκου. Ἀπὸ τὸ δρόμο κανένας δὲν θὰ ὑποψιάζονταν ποτὲ τὴν παρουσία τους, ἂν ὁ Σεβαστιανὸς δὲν ἔνοιωθε ἀκράτητο πόθο νὰ σφυρίξῃ.

—Θἄθελα νὰ σταματήσῃς, μουρμούρισε ὁ Κάρυλ, ἅμα τὸν ἄκουσε.

—Λυποῦμαι, εἶπε ὁ Σεβαστιανός, μὰ δὲν βάσταξα. Εἶμαι τόσο εὐχαριστημένος φθάνουμε κοντὰ στὸ μέρος.

—Μοῦ φαίνεται πῶς ἐδῶ ἀφήσαμε τὸν γάϊδαρό μας.

Ὁ Σεβαστιανὸς ἔσκυψε γιὰ νὰ κυττάξῃ καὶ ἔπαψε τὸ σφύριγμα. Στάθηκε ἀκίνητος.

—Τί εἶνε; μουρμούρισε ὁ Κάρυλ.

—Κάτι ποὺ σέρνεται στὸ δρόμο

—Ποῦ;

—Ἐκεῖ.

—Δὲν βλέπω. Εἶνε ἄνθρωπος.

—Ναί... Ὢ θεέ μου... κύττα...

Ὁ Κάρυλ κύτταξε ἀνάμεσα ἀπ' τὰ δένδρα καὶ νόμισε μιὰ στιγμὴ πὼς ὁ γάϊδαρος ξαναγύρισε στὴ ζωή. Ὕστερα ἔβγαλε μιὰ κραυγὴ δυνατὴ ξεχνώντας τὸν κίνδυνο καὶ ρίχτηκε πρὸς τὸ δρόμο, ὕστερα ἀπὸ τὸν Σεβαστιανό.

Πάρα πολὺ πληγωμένος γιὰ νὰ περπατήσῃ, ἕνας ἄνθρωπος σερνόταν μὲ χέρια καὶ μὲ πόδια. Βογγοῦσε. Ἅπλωνε τὤνα χέρι καὶ τραβιῶταν βαρειὰ μπροστὰ χωρὶς νὰ σταματήσῃ τὸ βογγητό, μὰ ἀκούγοντας τὸν κρότο τῶν βημάτων τους, σταμάτησε καὶ συμμαζεύτηκε κατατρομαγμένος. Μὲ εὐσπλαχνία ὁ Κάρυλ ἔσκυψε σ' αὐτόν. Στὸ πρόσωπο τοῦ Σεβαστιανοῦ δὲν ὑπῆρχε ὡς τόσο ἴχνος εὐσπλαχνίας, ἀλλὰ θυμὸς βίαιος καὶ φλογερός. Στάθηκε ἀπόμερα ἐνόσῳ ὁ Κάρυλ πῆγε νὰ ζητήσῃ νερὸ καὶ σκούπιζε τὸ αἷμα καὶ τὸν ἱδρῶτα ποὔσταζε ἀπὸ τὸ μέτωπο τοῦ δυστυχισμένου.

—Δὲν θὰ χαθῇ, εἶπε ὁ Κάρυλ, μὰ τώρα εἶνε ἄσχημα. Σὲ παρακαλῶ, βοήθησέ με νὰ τὸν σηκώσω.

Ὁ Σεβαστιανὸς δὲν ἔδωσε καμμιὰ βοήθεια. Περπατοῦσε στὸ δρόμο μουρμουρίζοντας τὶς φρικτότερες βλαστήμιες ποὺ ὁ Κάρυλ ἄκουσε ποτέ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18ο

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Ἦταν πειὰ μέρα ὅταν ὁ Κάρυλ συνάντησε τὸ καραβάνι στοὺς βράχους. Τοὺς βρῆκε νηστικοὺς καὶ παγωμένους ἀπ' τὸ κρύο, καθισμένους θλιβερὰ γύρω ἀπ' τὴ φωτιὰ ποὔχαν ἀνάψει. Τὸ μωρὸ τῆς Τζέμμας ἔκλαιγε τόσο δυνατὰ ποὺ οἱ φωνές του ἀρκοῦσαν νὰ φέρουν στὰ ἴχνη τους ὅλη τὴν ἀστυνομία τῆς Ἰταλίας.

—Κάνε το, λοιπόν, νὰ σωπάσῃ φώναξε, τρέχοντας κοντά τους, πηδώντας μέσ' ἀπ' τοὺς βράχους.

—Ἀδύνατο, εἶπε ἡ Τζέμμα. Πεινάει. Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο. Πέσμου πῶς θὰ κάνουμε γιὰ νὰ φᾶμε;

—Δὲν ξέρω, εἶπε ὁ Κάρυλ, κι' ἐγὼ πεινάω. Δὲν μᾶς ἀπόμεινε τίποτα;

—Τίποτα ἄλλο ἀπὸ ξερὰ μπισκότα. Ποῦ εἶνε ὁ Σεβαστιανός;

(Ἀκολουθεῖ)

Ἀριθ. πρωτ. 344.

Β' ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Περίληψις προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων τοῦ ὀφειλέτου τοῦ Δημοσίου Δημητρίου Μιχ. Θεολογίτη.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου Β' Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν δηλοποιῶ ὅτι τὴν Κυριακὴν δεκάτην τετάρτην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους (1937) χίλια ἐννεακόσια τριάκοντα ἑπτά, ἐπισπεύσει τοῦ Δημοσίου, ἐκπλειστηριάζεται μία διώροφος οἰκία τοῦ ὡς εἴρηται ὀφειλέτου, κειμένη ἐν Κηφισιᾷ μετὰ οἰκοπέδου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ κτισμάτων, ἐξαρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων, ἐκτάσεως περίπου 12.597,73 τ.τ. π., ἵνα πληρωθῇ τὸ Δημόσιον τοὺς φόρους, τὰ τέλη, τοὺς τόκους καὶ τὰ ἔξοδα Δρχ. τριακοσίας εἴκοσιν ἑπτὰ χιλιάδας ἐννεακοσίας ἐνενήκοντα δύο (327.992).

Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει ἐνεργηθῆ ἐν Κηφισιᾷ εἰς τὸν συνήθη τῶν δημοπρασιῶν τόπον ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου κ. Πάνου Ἀναστοπούλου, συμβολαιογράφου Κηφισιᾶς, ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ ἀπὸ τῆς δεκάτης (10ης) πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι τῆς δωδεκάτης (12ης) μεσημβρίας τῆς ὡς εἴρηται Κυριακῆς.

Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς πρὸς πλειοδοσίαν, ἐὰν δὲν καταθέσῃ ἐγγύησιν δραχμὰς 25.000 εἰς μετρητὰ ἢ γραμμάτιον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων. Ἡ κατακύρωσις θὰ γίνῃ εἰς τὸν προσφέροντα τὰ περισσότερα, ὡς οἱ νόμοι ὁρίζουσι.

Ὁ ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς 25 ἡμερῶν. Πάντα τὰ ἔξοδα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστήν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Νόμου περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων καὶ τῆς Πολ. Δικονομίας, ὅπου δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτον.

Ἐξετιμήθη δραχμὰς ὀκτακοσίας χιλιάδας (800.000). Πρώτη προσφορὰ δημοσίου δραχμαὶ τριακόσιαι τριάκοντα πέντε χιλιάδες.

Δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος «Πρωΐα» καὶ «Δελτίον Δικ. Δημοσιεύσεων».

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Φεβρουαρίου

Ὁ ἐπισπεύδων Διευθυντὴς Ταμείου Β' Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν

ΔΗΜ. Λ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ

Ταμ. Διευθ. α'.

Α' ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ ὀφειλέται τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων οἰκοδομῶν, Κινητῶν Ἀξιῶν, Ἐμπορικῶν Ἐπιχειρήσεων, Μισθωτῶν Ὑπηρεσιῶν, Συνθετικοῦ, Ἐπιτηδεύματος ἐν γένει, κύκλου ἐργασιῶν κλπ., ὅπως προσέλθωσι εἰς τὸ Ταμεῖον (Πραξιτέλους 8) καὶ ἀποτίσωσι τὰς ὀφειλὰς αὐτῶν, διότι οἱαδήποτε περαιτέρω ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν ὀφειλομένων, ἅτινα ἐπιβαρυνθήσονται μετ' οὐ πολὺ καὶ ὑπὸ τῶν συνεπειῶν τῆς ὑπερημερίας, θέλει ἐκβιασθῇ διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καταναγκαστικῶν μέτρων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Α' Ταμείου Εἰσπράξεων Ἀθηνῶν)

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες νεκρούς, ἐνταφιασθέντας πρὸ τριετίας εἰς κοινοὺς τάφους ἐν τοῖς Νεκροταφείοις τοῦ Δήμου, νὰ προβῶσιν εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν ὀστῶν των, καθ' ὅσον, λόγῳ παντελοῦς ἐλλείψεως χώρου, ἡ ὑπηρεσία τῶν Νεκροταφείων εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ ἐνεργήσῃ αὐτεπαγγέλτως τὴν ἐκταφήν, ἄνευ ἑτέρας εἰδοποιήσεως.

Ἐπίσης προσκαλοῦνται πάντες οἱ καθυστεροῦντες φύλακτρα ὀστῶν, ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον μέχρι τέλους Μαρτίου 1937 καὶ καταβάλωσι τὸ ὀφειλόμενον ποσόν, καθ' ὅσον, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ ὑπηρεσία δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παρατείνῃ ἐπὶ πλέον τὴν φύλαξιν τῶν ὀστῶν τῶν συγγενῶν τῶν καθυστερούντων ἐπὶ μακρὸν τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων δικαιωμάτων τοῦ Δήμου καὶ θὰ προβῇ εἰς τὴν ταφὴν τῶν ὀστῶν.

Τέλος καθίσταται γνωστὸν πρὸς ἅπαντας τοὺς συντηροῦντας κηπάρια καὶ ἐπιθυμοῦντας νὰ γίνηται ἀφὴ κανδηλῶν ἐπὶ τῶν τάφων τῶν συγγενῶν αὐτῶν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ καταβάλλωσι προκαταβολικῶς τὰ κεκανονισμένα δικαιώματα, διότι δὲν δικαιολογεῖται ἡ παροχὴ τῶν ὑπηρεσιῶν τούτων δωρεάν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15η Φεβρουαρίου

Ὁ Δήμαρχος

ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ ΠΛΥΤΑΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΛ 29016
THE POWELL DUFFRYN STEAM COAL COMPANY LIMITED

τὰ 85% τοῦ καταναλισκομένου Ἀγγλικοῦ Ἀνθρακίτου... Εἰσάγει

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΑΙΑΝΘΡΑΚΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΑΦΟΙ ΤΑΝΕΣ & ΣΙΑ Α.Ε.

ΜΕΓΑΡΟΝ ΗΛ. ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Τηλέφωνα ΑΘΗΝΩΝ: 24-348 ΠΕΙΡΑΙΩΣ: 44-177 42-442

Ραδιόφωνον

ΤΕΤΑΡΤΗ 17)2)37 Ὥρα Ἀθηνῶν

ΕΙΔΗΣΕΙΣ μεταδίδουν σήμερον οἱ κάτωθι σταθμοί:

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 9 καὶ 11 μ.μ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 8 καὶ 11 μ.μ.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421) 8.20, 9.05 καὶ 12 μ.μ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10.30 καὶ 12.45 μ.μ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904 μ. 332). 7 μ.μ. Ποικίλη ἀπογευματινή. 9.45 μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσικὴ καὶ ᾠδικὴ συναυλία. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 5.35 μ.μ. Συναυλία τραγουδιοῦ, βιολιοῦ καὶ πιάνου. 6.15 μ. μ. Κουϊντέττο τοῦ Μπράμς. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου τοῦ Σοπέν. 10.45 μ.μ. Μόζαρτ: Ντιβερτιμέντο. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδι.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 6.20 μ.μ. Δίσκοι. 6.40 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 8.50 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 9.20 μ.μ. Δίσκοι. 10.30 μ.μ. καὶ 11.20 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 356). 5.45 μ.μ. Ἀπὸ τὸ «Χειμωνιάτικο ταξίδι», τοῦ Σοῦμπερτ. 6 μ.μ. Χαρούμενη μουσική. 7 μ.μ. Ποικίλη ἀπογευματινή. 8.20 μ. μ. Μουσικὸν εὔθυμον πρόγραμμα. (Σοπράνο, βαρύτονος, βιολί, πιάνο). 9.45 μ.μ. Συναυλία Ριχ. Βάγνερ. (Ὁ Βίλελμ Ρόδ, ἡ μεγάλη ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ, ἡ χορῳδία τοῦ Σταθμοῦ, ἡ χορωδία τῆς Ὄπερας κλπ.). (Ἀπὸ τὸν «Ἱπτάμενον Ὁλλανδόν». Ἀπὸ τὸν «Ταγχώϋζερ». Ἀπὸ τὴν «Βαλκυρίαν». Ἀπὸ τοὺς «Ἀρχιτραγουδιστάς» κλπ.). 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ καὶ χορευτικὴ συναυλία.

ΒΕΡΟΜΥΝΣΤΕΡ (κχ. 556, μ. 540) 8.15 μ.μ. Δίσκοι. Λαϊκὰ τραγούδια τοῦ Τεσσίνο. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 6.30 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 10 μ.μ. Συναυλία τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Βιέννης. (Μόζαρτ: Συμφωνία. Μπετόβεν: 6η Συμφωνία Ποιμενική). 11.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Τραγούδι. 9.40 μ. μ. Ποικίλη μουσική. 10 μ.μ. «Τζινέβρα Ντεῖ Ἀλμιέρι». Ὄπερα τοῦ Περγκάλο. Ἀπὸ τὸ Βασιλικὸν Θέατρον.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 550). 6 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 7.20 μ.μ. Οὐγγρικὰ λαϊκὰ τραγούδια καὶ τσιγγάνικη μουσική. 9.45 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου. 10.55 μ.μ. Δίσκοι. 12.10 μ.μ. Χορός.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 6 μ.μ. Δίσκοι. 7.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 8.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 9.30 μ. μ. Μουσικὴ πιάνου. 10.10 μ.μ. Τραγούδι. 10.45 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΚΑΙΝΙΞΒΕΡΓΗ (κχ. 1031, μ. 291) 8.10 μ.μ. Συναυλία τοῦ Κουαρτέτου Ἐγχόρδων τῆς Δρέσδης. (Μπράμς: Κουαρτέτο). 9.45 μ.μ. Ἑσπερινὴ συναυλία. (Ὀρχήστρα, σοπράνο καὶ βαρύτονος). Ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. 11.40 μ.μ. Ἐλαφρὰ καὶ χορευτικὴ συναυλία.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Ἐλαφρὸν ἐνδιαφέρον πρόγραμμα. 10 μ.μ. Μουσικὴ καὶ ᾠδικὴ συναυλία.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 200, μ. 1500). 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9.30 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 10.15 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἀπὸ τὸ Κουῆνς Χώλλ. (Πάρσελλ: Σακκόνα ἀπὸ τὸν «Βασιλέα Ἄρτους». Μπάχ: Συμφωνία Νο 6. Προκόφιεφ: Κοντσέρτο βιολιοῦ). 12.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ συναυλία. 1 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 8 μ.μ. Ἀγγλικὰ τραγούδια καὶ ὀρχήστρα. 10 μ.μ. Τραγούδια τοῦ Φωρὲ καὶ τοῦ Ντυπάρκ. 10.15 μ.μ. Βαριετέ. 11.45 μ. μ. Σκωττικὴ μουσικὴ χοροῦ. 12.25 μ.μ. Χορός.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ καὶ πιάνου. Ἀκολούθως: Χορός. 12.15 μ.μ. Χορός.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 8.20 μ. μ. Δίσκοι. (Τραγούδια καὶ μουσική). 9.40 μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11.30 μ. μ. Τρεῖς τοκκάτες διὰ πιάνο. (Παραντίζι, Μπάχ, Σοῦμαν). 12 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 316). 8 μ.μ. Ποικίλη συναυλία καὶ ἐκτελεσταί. 9.45 μ.μ. «Ὁ Κουρεὺς τοῦ χωριοῦ», Κωμικὴ ὄπερα τοῦ Γιόχαν Σένκ. 11.45 μ. μ. Ἐλαφρὰ καὶ χορευτικὴ συναυλία.

ΜΠΑΡΙ (κχ. 105.9, μ. 283). 8.45 μ.μ. —9.35 μ.μ. Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ἑλλάδα.

ΠΑΡΙ-ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648) 7.45 μ.μ. Λίντερ. 8.30 μ.μ. Μουσικὴ τοῦ Σαὶν-Σαένς. 10 μ.μ. Πιάνο. 10.45 μ.μ. «Οἰδίπους ὁ Τύραννος». Ὄπερα τοῦ Μπαστίντ.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ Π. Τ. Τ. (κχ. 695, μ. 432). 10.30 μ.μ. Τραγούδια. 11.30 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου καὶ τραγούδι.

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 6.50 μ. μ. Δίσκοι. 8.30 μ.μ. «Τὸ φιλί». Ὄπερα τοῦ Σμετάνα. Ἀπὸ τὸ νέον Γερμαν. Θέατρον.

ΧΙΛΒΕΡΣΟΥΜ (κχ. 160, μ. 1875). 11.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Μελοδράματα. (Μάγερμπερ: Εἰσαγωγὴ «Ντινόρας». Μασσενέ: Ἀπὸ τὴν «Ἡρωδιάδα». Σμετάνα: Ἀπὸ τὸν «Νταλιμπόρ». Μπιζέ: Ἀπὸ τοὺς «Ἀλιεῖς Μαργαριτῶν». Ρίμσκυ-Κόρσακωφ: Ἀπὸ τὸ «Τσὰρ Σαλτάν». Ρουμπινστάϊν: Ἀπὸ τὸ «Φεραμόρς»).

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ «Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι τῆς ἐν Πειραιεῖ ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Ἑταιρείας Ἀσφαλειῶν «Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ» εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν, ἐν τοῖς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γεωργίου Α' ἀριθ. 1 (Μέγαρον Σπυράκη) γραφείοις τῆς Ἑταιρείας, τὴν 17ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ.

Θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1) Ὑποβολὴ τοῦ Ἰσολογισμοῦ τῆς χρήσεως 1936 μετ' ἐκθέσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῶν πεπραγμένων.

2) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως τῶν Ἐλεγκτῶν ἐπὶ τοῦ Ἰσολογισμοῦ.

3) Ἔγκρισις Ἰσολογισμοῦ.

4) Ἀπαλλαγὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐλεγκτῶν ἀπὸ πάσης εὐθύνης διὰ τὴν διαχείρισίν των κατὰ τὴν ὑπόλογον χρῆσιν.

5) Ἔγκρισις ἀποδοχῶν τῶν ἐν τῇ Διευθύνσει μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

6) Ἐκλογὴ τριῶν Συμβούλων εἰς ἀνανέωσιν ἰσαρίθμων ἐξερχομένων.

7) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν ἐλεγκτῶν διὰ τὴν χρῆσιν 1937 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς των.

καὶ 8) Τροποποίησις τῶν ἄρθρων 15, 25, 26 καὶ 35 τοῦ Καταστατικοῦ.

Οἱ δικαιούμενοι νὰ μετάσχωσι τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως μέτοχοι δέον νὰ καταθέσωσι τὰς μετοχὰς αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον τῆς Ἑταιρείας ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ παρά τινι Ἀνωνύμῳ Τραπεζιτικῇ Ἑταιρείᾳ ἐπὶ ἀποδείξει κατατεθειμένῃ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἑταιρείας πέντε (5) τοὐλάχιστον πλήρεις ἡμέρας πρὸ τῆς διὰ τὴν συνέλευσιν ὁρισθείσης. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας δέον νὰ κατατεθῶσιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας καὶ τὰ τυχὸν πληρεξούσια τῶν ἀντιπροσώπων τῶν μετόχων.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 15ῃ Φεβρουαρίου

Ἐντολῇ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Ὁ Πρόεδρος

Γ. Ν. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὴν 8ην Ἀπριλίου 1937, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 12—2 μ.μ. ἐνεργεῖται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς τακτικὸς μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου τελέσεως κηδειῶν διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937—1938 τῶν ἀποβιούντων: α') ἀπόρων τοῦ Νεκροτομείου τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀθηνῶν καὶ πέριξ προσφυγικοῖς συνοικισμοῖς, καὶ β') ἀπόρων ἀσθενῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ὑγειονομικῶν ἱδρυμάτων, ὑπὸ ὅρους ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι κατὰ τὰς ὥρας πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ Ὑπουργὸς Κρ. Ὑγιεινῆς

Α. ΚΟΡΙΖΗΣ

Ὁ ὑφ)γὸς Κρ. Ὑγ. καὶ Ἀντιλ.

Γ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ

Ὅποιον δῆτε μὲ καλογυαλισμένα παπούτσια, τὰ γυαλίζει μὲ ARIZONA

Ἀκούσατε τὸ νέο μου σουξέ «ΣΒΥΝΩ», ΤΑΓΚΟ. ΔΙΣΚΟΣ Νο Α.Ο 2371 Ἐλένη ντὲ Ροζέ HIS MASTER'S VOICE ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡ. ΑΦΟΙ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Λόγῳ διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας ΑΚΡΙΒΟΣ & ΜΑΛΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Ἐκκαθαρίζομεν δι' ὀλίγας ἡμέρας Ὑφάσματα, Μάλλινα, Μεταξωτά, Κουβέρτες, Βαμβακερά, κ.λ.π. εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῆς εὐκαιρίας.

Δ. Α. ΑΚΡΙΒΟΣ
ΠΡΩΗΝ
ΑΚΡΙΒΟΥ & ΜΑΛΛΙΚΟΠΟΥΛΟΥ
Ὁδὸς Ἀθηναΐδος 4

«ΔΙΤΣ»

---

5 ΗΜΕΡΕΣ SOLDES
15 - 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ὅπως κάθε χρόνο, τὰ ὑπόλοιπα ὅλου τοῦ χρόνου ΜΑΛΛΙΝΑ — ΜΕΤΑΞΩΤΑ εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς. Ἐπωφεληθῆτε.

ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΡΜΟΥ 24

Ἐπὶ 15 ἡμέρας πραγματικαὶ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ λόγῳ Ἰσολογισμοῦ

εἰς Κάλτσες, Γάντια, Τσάντες, Κυλόττες, Κασκορσέ, Φανέλλες, Σόρ, Ἀρώματα, Παντοῦφλες, Καπέλλα, Γιακαδάκια κ.λ.π.

Δ. ΚΟΡΑΚΗΣ
Εὐαγγελιστρίας 16

ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ
ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ
ΟΔΟΣ ΚΥΨΕΛΗΣ 32. — ΤΗΛ. 82-355

Ἡ Κλινικὴ εὑρίσκεται εἰς ὑγιεινοτάτην θέσιν, εἰς οἴκημα καταλληλότατον, πολὺ εὐχαρίστου διαμονῆς καὶ μὲ ὅλας τὰς νεωτέρας ἐπιστημονικὰς ἐγκαταστάσεις. Γίνονται ἐν αὐτῇ δεκταὶ ἐπίτοκοι καὶ ἔχουσαι ἀνάγκην γυναικολογικῆς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως καὶ ἐν γένει αἱ ἐκ γυναικολογικῶν νοσημάτων πάσχουσαι.

ΘΕΣΕΙΣ Πρώτη καὶ Δευτέρα. Ἐπίσης Θέσεις Ββ, Βγ καὶ Γ' εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς ὅλους.

ΛΑΪΚΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ: Μαιευτικόν, Γυναικολογικόν, Παιδιατρικόν: Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν 10—12 π. μ.

ΜΕΤΑΛΛΙΚΑ ΒΑΡΕΛΙΑ διὰ πᾶσαν χρῆσιν
ΕΠΙΠΛΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ἐκ μετάλλου.
(ΑΡΧΕΙΟΘΗΚΑΙ, ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ, ΧΑΡΤΟΘΗΚΑΙ κλπ)
Προϊόντα ὑπερεκατονταετοῦς πείρας τῶν εὐφήμως γνωστῶν ἐργοστασίων
Wolf Netter & Jacobi-Werke BERLIN
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΟΔ. Σ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ & ΣΙΑ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΝΟΤΑΡΑ 54 ΤΗΛ. 41-546

[illegible]

Ο ΚΑΙΡΟΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

(Δελτίον τῆς Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας) —

(17 Φεβρουαρίου)

...ιρὸς θὰ εἶνε πιθανῶς σήμε... τὰ νοτιοανατολικὰ διαμε... τῆς χώρας καὶ τὴν Κρή... ...φελώδης ἢ λίαν νεφελώδης ...ροχῶν ἀσθενῶν κατὰ τόπους, ...λοιπὰ διαμερίσματα αἴθρι... ...λίγον νεφελώδης. Θερμοκρα... ...ωτέρα τῆς χθές. Ἄνεμοι θὰ ...ν ἀπὸ Β.Α. ἕως Β.Δ. διευ... ...ν ἀσθενεῖς ἕως μέτριοι καὶ ...τόπους καὶ διαλείμματα ἀνὰ ...ον Αἰγαῖον καὶ Κρητικὸν ὡς ...

...ιρὸς χθὲς ἐν Ἀθήναις: Ἀτ... ...ρικὴ πίεσις εἰς ἐπιφάνειαν ...ης τῆς 8ης π.μ. 766,1 τῆς ...65,4. Θερμοκρασία μεγίστη ...αχίστη 6,2 τῆς 14ης μ.μ. 8,8 ... τῆς χθὲς κατὰ 2 βαθμούς. ...ία μετρία ἕως μεγάλη. ...Ἑλλάδι: Καιρὸς ἀνὰ τὴν βό... ...καὶ δυτικὴν Ἑλλάδα αἴθριος ...ν νεφελώδης, εἰς τὴν λοιπὴν ...φελώδης μετά τινων βροχῶν ...ν ἀνὰ τὰ ὀρεινὰ τῆς ἀνατο... Στερεᾶς καὶ Πελοποννήσου. ...ὸ λῆξαν 24ωρον τὰ μὲν ἐλά... ...κυμάνθησαν μεταξὺ 5 ὑπὸ ...ἄνω τοῦ μηδενός, τὰ δὲ μέ... ...ἕως 11 βαθμούς.

...ΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

...ἔλλειψιν ἀπαρτίας κατὰ τὴν ...φεβρουαρίου, καλοῦνται ἐκ ...ὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Γυναι... ...ὸ Σπίτι τοῦ Κοριτσιοῦ» εἰς ...ὴ συνέλευσιν διὰ τὴν προσε... ...ρασκευήν, 19ην Φεβρουαρίου ...αν 4ην μ.μ. ἀκριβῶς, μὲ θέ... ...ὰ αὐτά.

...ναι, 16 Φεβρουαρίου 1937.

Πρόεδρος

...νη Σιφναίου

Ἡ Γεν. Γραμματεὺς

Ἀθ. Γαϊτάνου - Γιαννιοῦ

...Σ ΜΑΝΤΑΡΙΝΙΕΣ»

θὰ βρῆτε: ...ὸν Μανώλη μὲ τὴν κιθάρα ...ι τὸ τραγοῦδι του. ...ὸν Παγώνη μὲ τὴ γλυκειὰ ... ...οὺς δύο μαζὶ στὰ τραγούδια ...οῦ γλέντησαν ὡς τώρα τοὺς ...ίους στὶς ταβέρνες τοῦ ...καὶ τοῦ Γιούλη. ...Ἐκλεκτὸ φαγητό. ...Ἐκλεκτὴ ρετσίνα. ...ἀπὸ τὸ βράδυ τοῦ Σαβ... (20 Φεβρουαρίου) ποὺ ἀ... ...νέα ταβέρνα στὴν ὁδὸν ...ῶνος Τρικούπη 58 μὲ τὸν ...

...Σ ΜΑΝΤΑΡΙΝΙΕΣ»

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

...χωροῦνται δικαιώματα ἐκ... ...εύσεως ἐπὶ τοῦ Διπλώμα... ...ρεσιτεχνίας ὑπ' ἀριθ. 4669 ...ς Φεβρουαρίου 1934 ἀφο... «ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗΝ ...ΔΟΝ ΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΗΝ ...ΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΝ ΠΕΠΙ... ...ΝΩΝ ΜΑΖΩΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥ... ...Ν ΕΚ ΚΑΝΟΝΙΚΩΣ ΜΗ ...ΟΛΛΩΜΕΝΩΝ ΟΥΣΙΩΝ Ι... ...Ξ ΑΝΘΡΑΚΟΚΟΝΕΩΣ, ΚΟ... ...ΛΙΓΝΙΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟ... ...Ν» καὶ ἐκδοθέντος ἐπ' ὀνό... ...ῆς NAAMLOOZE VEN. MA... ...HPPIJ TOT EXPLOITATIE ...TEN BOSCH OCTROOIEN ...Ἑταιρείας ἑδρευούσης ἐν ..., (Ὁλλανδίας).

...οφορίαι Διεθνὲς Γραφεῖον ...τεχνιῶν Π. Δ. Θεοδωρίδου ...ταδίου 4, Μέγαρον Μετοχι...

Διὰ γάμους

...μεγάλαι ἀφίξεις ποτηριτῶν παγκοσμίου φήμης κρυστάλλων

JOSEPHINENHÜTTE
GES. GESCH.

...θεσις κρυστάλλων Josephinenhütte. Πλατεῖα Συντάγματος 7, κάτωθι ξενοδοχείου «Νέον Ἀγγλίας». Τηλ. 28-998

ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΑ ΜΠΕΝΑΡΔΗ

...σιμο, τσέπες, σκοροφάγω... ...ψιμο, ἐφθαρμένοι καβάλοι), ...νται παρὰ τεχνίτου εἰδι... ...ος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν εἰς τὸ ...κόν. Ἐπίσης γυρίσματα ...σιῶν. Παράδοσις ταχεῖα καὶ ...ένη. Διομείας 5 Δ' (πάσο... ...μοῦ καὶ Περικλέους).

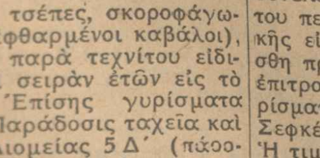

...ΤΑΛΙΑΝ ΛΑΙΝ
«SATURNIA»
13 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΚ ΠΑΡΤΩΝ ΔΙΑ
...ΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
«VULCANIA»
30 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ ΔΙΑ
...ΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ
...ποταθήτωσαν εἰς τοὺς Γενικοὺς Πράκτορας
...ΡΦΥ & ΥΙΟΣ-ΚΡΩΒΒ & ΣΤΙΒΕΝΣ
...ΑΙΕΥΣ: Ναυαρίνου 1. Τηλ. ... ΠΑΤΡΑΙ: Ἁγίου Ἀνδρέου ...ὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων.

...ζεῖα κατάλληλα διὰ λιθο... ...χ, ἐργαστήρια, χυτογρα... ...πάσης βιοτεχνικῆς ἐργα... ...ς τὴν ὑπόγειον Στοὰν Ἀ... ...ριακῆς, ὁδὸς Ἀθηνᾶς—Κα... ...νοικιάζονται μὲ λογικὰς...

Καμὰλ Ἀτατοὺρκ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἄς. Ἀφ' ὅσα ἔτυχε νὰ μάθω, ἐκ πηγῶν τὰς ὁποίας θεωρῶ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον ἀξιοπίστους, ὁ Καμὰλ ἔφθασε νὰ θυσιάσῃ καὶ ἰσχυρὰ αἰσθήματα, φιλικὰ καὶ ἄλλα, διὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ ἑαυτὸν ἀνεπηρέαστον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος του.

* * *

Αὐταὶ ἦσαν αἱ πρῶται μου ἐντυπώσεις περὶ τοῦ δημιουργοῦ τῆς Νέας Τουρκίας καὶ μὲ αὐτὰς θὰ παρέμενα, μολονότι ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς δευτέρας συνεδριάσεως τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως ἐπανῆλθον εἰς Ἄγκυραν διὰ νὰ διαχειρισθῶ ὡς ὑπεύθυνος ὑπουργὸς τὰς ἐμπορικάς μας σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας.

Ἔτυχεν, ἐν τούτοις, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Διασκέψεως ν' ἀσθενήσω καὶ ν' ἀναγκασθῶ νὰ παραμείνω μόνος ξένος ἐν Ἀγκύρᾳ ἄνευ τελετῶν καὶ ἐπισήμων ὑποδοχῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀσθενείας μου, χάρις εἰς τὴν ἐγκάρδιον φιλοξενίαν τοῦ τότε συναδέλφου μου Τζελάλ, περιῆλθον ἕνα μέρος τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ διεπίστωσα τὰς γενομένας βιομηχανικὰς προόδους. Εἶχα, ὅμως, καὶ τὴν τύχην νὰ γνωρίσω πλησιέστερον τὸν Καμὰλ ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ μὲ περιβάλῃ μὲ ὅλην του τὴν συμπάθειαν.

Ἀπὸ τὰς συνομιλίας μας ἔμαθα ὅσας λεπτομερείας τῆς κοινῆς ἱστορίας τῶν δύο μας χωρῶν ἠθέλησε νὰ μοῦ εἴπῃ. Ἕνα μέρος τῆς ἰδικῆς του ἱστορίας. Τὰς ἰδέας, αἱ ὁποῖαι ἀπετέλεσαν πάντοτε τὴν ἰθυντήριον γραμμὴν τοῦ βίου του τὰς βλέψεις του διὰ τὸ μέλλον.

Θ' ἀντιγράψω ἀπὸ τὰς σημειώσεις μου ὅσας νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ ἐπαναλάβω, χωρὶς κανένα κίνδυνον νὰ φανῶ καταχρώμενος τῆς οἰκειότητος, τὴν ὁποίαν ἠθέλησε νὰ μοῦ δείξῃ ὁ Πρόεδρος. Αὐταὶ ἀρκοῦν, κατὰ τὴν ἐντύπωσίν μου, ν' ἀποδώσουν μίαν ἀρκετὰ σαφῆ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ περιγράψω.

Μίαν ἡμέραν μοῦ ἔλεγεν, ὅτι ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καταστρέφει τὰ ἔθνη, εἶνε ἡ ἀνάμιξις τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν πολιτικήν, ἐθεώρει δὲ τὸν ἑαυτόν του εὐτυχῆ διότι, μολονότι ὑπῆρξε στρατιώτης καὶ πολιτικός, κατώρθωσε νὰ χωρίσῃ πάντοτε τὰς δύο ταύτας ἰδιότητάς του. Τοῦτο ἀπετέλεσε καὶ θ' ἀποτελέσῃ πάντοτε τὴν βάσιν τῆς ἐσωτερικῆς του πολιτικῆς. Οἱ Σουλτᾶνοι, τοὐναντίον προσεπάθησαν πάντοτε νὰ διοικήσουν διὰ τοῦ στρατοῦ. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τοῦ Κράτους ἦτο ἡ κατάκτησις ἐδαφῶν ἄνευ ἐκπολιτιστικῆς προνοίας, τὰ πράγματα ἐπήγαιναν καλά. Ὅταν, ὅμως, ἡ Τουρκία, διὰ νὰ ζήσῃ, ἔπρεπε νὰ συγχρονισθῇ, δὲν τὸ κατώρθωσε καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ὀθωμανικὴ Αὐτοκρατορία ἔπεσε μὲ τὴν σειράν της ὡς τὸ Βυζάντιον. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην τὴν ἀντελήφθη ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του, ὅταν ἐτελείωνε τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν. Εἶδεν ὅτι κάτι λείπει εἰς τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ προχωρήσῃ καὶ αὐτὸ τὸ κάτι ἦτο ἡ ἐλευθερία.

Προσεπάθησε μὲ ὅλον ἐκεῖνον τὸν ἐνθουσιασμόν, ποὺ δίδουν τὰ νεανικὰ χρόνια, νὰ ἱδρύσῃ στρατιωτικὰς ὀργανώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἀνέπτυσσε τὰς ἰδέας του. Ὅταν μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσεπάθησε νὰ εὐρύνῃ καὶ ἔξω τοῦ στρατοῦ τὴν ὀργάνωσίν του καὶ νὰ διαδώσῃ τὰς ἰδέας του. Κατηγγέλθη, ὅμως, ὡς ἐπαναστάτης, συνελήφθη καὶ ἐφυλακίσθη. Τὸν ἔστειλαν μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Συρίαν. Ἡ ἀποστολὴ ἐκείνη ἰσοδυνάμει μὲ ἐξορίαν καὶ τὸ Ἀραβικὸν περιβάλλον τοῦ τόπου δὲν τῷ ἐπέτρεψε νὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν του. Ἐλησμονήθη ὅμως ἀπὸ τοὺς διώκτας του καὶ κατώρθωσε νὰ μετατεθῇ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Ἐκεῖ τὸ ἔδαφος ἦτο πρόσφορον διὰ τὴν ἐργασίαν του. Ἤρχισε συνεννοούμενος μὲ τοὺς ἐν Παρισίοις φιλοπροόδους συμπατριώτας του καὶ συνετέλεσε εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ κομιτάτου «Ἕνωσις - Πρόοδος». Τὸ 1908 ἔγινεν, ὡς γνωστόν, ἐπανάστασις ὑπὸ τὸν Μαχμοὺτ Σεφκέτ, τὸν Ἐμβὲρ καὶ ἄλλους, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος. Προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς συναδέλφους του, ὅτι ὅσοι ἐπρόκειτο ν' ἀναμιχθῶσιν εἰς τὴν πολιτικήν, ἔπρεπε ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ ὅσοι ἤθελαν ν' ἀφοσιωθῶσιν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ στρατοῦ ἔπρεπε νὰ παραμείνουν ἐντελῶς ξένοι εἰς τὰ τῆς διευθύνσεως τῶν κοινῶν. Αἱ ἰδέαι του ὅμως δὲν ἐγένοντο ἀσπασταὶ καὶ ἐξηναγκάσθη νὰ δεχθῇ τὴν στρατιωτικὴν διεύθυνσιν τῶν ἐν Ἀφρικῇ τουρκικῶν ἀκόμη ἐδαφῶν. Ἐκεῖ εὗρε τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀναπτύξῃ τὰς ἰδέας του, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλεται καὶ ἡ ἐκλογή του ὡς ἀντιπροσώπου ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει. Δὲν μετέσχε ὅμως τῶν ἐργασιῶν της, παρὰ τὸ 1909, κατόπιν ἐπιμόνου προσκλήσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει φίλων του. Παρὰ τὴν ἰσχυρὰν ἀντιπολιτευτικὴν ἀντίδρασιν, ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἐδέχθη τὴν πρότασίν του περὶ μὴ ἀναμίξεως τῆς πολιτικῆς εἰς τὸ στράτευμα καὶ ὠνομάσθη πρόεδρος τῆς σχετικῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς. Ὅταν ἐπέδωκε τὰ πορίσματα τῆς ἐπιτροπῆς του εἰς τὸν Σεφκέτ, τοῦ εἶπε: «Εἶσαι τίμιος. Ἡ τιμιότης ὅμως δὲν ἀρκεῖ· χρειάζεται πολὺ μεγάλη θέλησις διὰ νὰ κατορθώσῃς ἐκεῖνο ποὺ θέλομεν καὶ σὺ ἐπιθυμεῖς. Ἐὰν δὲν αἰσθάνεσαι ἱκανὰς τὰς δυνάμεις σου, ὀφείλεις νὰ παραιτηθῇς καὶ νὰ δώσῃς τὴν θέσιν σου εἰς ἄλλον...» Ἀτυχῶς, ὡς ὁ ἴδιος, προέβλεπεν, ἡ ἀπόφασις τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τύποις μόνον ἐξετελέσθη καὶ τὰ ἰσχυρότερα στοιχεῖα κατώρθωσαν νὰ διατηρήσουν τὴν θέσιν των ἔν τε τῷ κόμματι καὶ τῷ στρατεύματι. Ἀποτέλεσμα τούτου ὑπῆρξε νὰ διαιρεθῇ ὁ στρατὸς εἰς κόμματα, νὰ δολοφονηθῇ ὁ Σεφκὲτ καὶ νὰ ναυαγήσῃ ὁλόκληρος ἡ πατριωτικὴ προσπάθεια τοῦ κομιτάτου. Ἔκτοτε περιέπεσεν εἰς δυσμένειαν καὶ μέχρι τοῦ τέλους τοῦ Μεγάλου πολέμου ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα του ὡς στρατιώτης.

Ὅταν συνετελέσθη ἡ καταστροφή, προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν τελευταῖον Σουλτᾶνον ν' ἀνανήψῃ καὶ ν' ἀντιστῇ εἰς τοὺς ξένους. Δὲν τὸ κατώρθωσε, ἀλλὰ καὶ οὔτε ἦτο δυνατόν, ὡς ἀναγνωρίζει ὁ ἴδιος, νὰ τὸ κατορθώσῃ. Ἐπῆγε λοιπὸν μὲ τοὺς ὀλίγους φίλους του τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ ὠργάνωσε τὴν προσπάθειάν του, ἐκ τῆς ὁποίας ἐπρόκειτο ν' ἀνακύψῃ ἡ Νέα Τουρκία.

ΓΕΩΡΓ. ΙΩ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ δεύτερον μέρος.

Δρ. ΤΗΛ. ΠΕΡΡΑΣ

Διευθυντὴς τῆς Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. Δέχεται Κριεζώτου 3, ὥρα 5—6 μ.μ. Τηλέφ. 23.878.

Ὁ ἐπανεξοπλισμὸς τῆς Μεγ. Βρεταννίας κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

διὰ τὸν συγχρονισμὸν τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ναυτικοῦ, νὰ παραγάγῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὰ ἀπαραίτητα ἀποθέματα πολεμικοῦ ὑλικοῦ πολεμεφοδίων καὶ ἐφοδιασμοῦ καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὰς βιομηχανικὰς δυνάμεις τῆς χώρας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται αὗται νὰ αὐξήσουν ἀμέσως τὰς παραγωγικὰς ἱκανότητάς των.»

Ἰδοὺ αἱ λεπτομέρειαι τῆς σημερινῆς ἰσχύος τῶν τριῶν ἀμυντικῶν δυνάμεων —ναυτικοῦ, στρατοῦ, ἀεροπορίας— καὶ τῶν προόδων, αἱ ὁποῖαι συνετελέσθησαν ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν τὸ πρόγραμμα τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ:

ΤΟ ΝΑΥΤΙΚΟΝ

Ἡ σημερινὴ δύναμις τοῦ μεταπολεμικοῦ στόλου (Χόουμ Φλήτ), εἶνε ἡ ἀκόλουθος:

	Ἐν ἐνεργείᾳ	ὑπὸ κατασκ.	Σύνολον
Θωρηκτὰ	15	0	15
Ἀεροπλανοφ.	6	0	7
Καταδρομ.	48	8	56
Ἀντιτορπιλλικὰ κλπ	163	10	173
Ὑποβρύχια	52	5	57

Συνολικὸν ἐκτόπισμα 1.264.990 τόννοι.

Πρέπει ν' ἀνανεωθῇ ἐξ ὁλοκλήρου ὁ στόλος μάχης, ἤδη δὲ ὡρισμένος ἀριθμὸς θωρηκτῶν μάχης ἔχει ἐνισχυθῆ καὶ συγχρονισθῆ. Τὰ καταδρομικὰ θ' αὐξηθοῦν ἀπὸ 56 εἰς 70, διότι διότι δέκα ἐξ αὐτῶν ἀριθμοῦν ἡλικίαν πλέον τῶν 20 ἐτῶν. Τὸ προσωπικὸν τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ηὐξήθη εἰς 6.000 ἄνδρας. Αἱ νέαι μονάδες τῶν ὁποίων ἤρχισεν ἤδη ἡ ναυπήγησις εἶνε αἱ ἀκόλουθοι:

	1935	1936
Θωρηκτὰ	—	2
Ἀεροπλανοφόρα	—	2
Καταδρομικὰ	3	7
Ἀντιτορπιλλικὰ	16	18
Ὑποβρύχια	3	8

Τὸ πρόγραμμα τοῦ 1937 δὲν ἀνηγγέλθη εἰσέτι, ἀλλ' εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὰς πιστώσεις τοῦ 1937 θὰ περιληφθοῦν δύο τοὐλάχιστον καταδρομικά. Αἱ πιστώσεις τοῦ 1936, ἀνήρχοντο μετὰ τῶν συμπληρωματικῶν πιστώσεων, εἰς 81.289.000 λίρας, ἤτοι ἦσαν ηὐξημέναι κατὰ 17.189.000 λιρῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς πιστώσεις τοῦ 1935. Δύο ἑκατομμύρια λιρῶν ἔχουν παραχωρηθῆ συμπληρωματικῶς διὰ τὴν ναυτικὴν βάσιν τῆς Σιγγαπούρης, οὕτω δὲ τὸ σύνολον τῶν δαπανῶν διὰ τὴν βάσιν ταύτην ἀνέρχεται εἰς 10.661.000 λιρῶν.

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

Ὁ βρεταννικὸς στρατὸς ὀφείλει νὰ διατηρῇ φρουρὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς Αὐτοκρατορίας, νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν ἄμυναν τῆς μητροπόλεως, ἄμυναν ἀντιαεροπορικὴν καὶ ἄμυναν τῶν ἀκτῶν, καὶ νὰ εἶνε ἕτοιμος ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ν' ἀποστείλῃ πέραν τῶν θαλασσῶν δυνάμεις ἐξ ὁλοκλήρου ἐφωδιασμένας. Ἐπειδὴ εἶνε ἐθελοντικὸς στρατὸς δὲν διαθέτει ἀρκετὰς ἐφεδρείας καλῶς ἐκγυμνασμένας, ὡσὰν τὰς ἐφεδρείας τῶν στρατῶν τῶν σχηματιζομένων δι' ὑποχρεωτικῆς στρατολογίας, ἀλλὰ περιλαμβάνει ἕνα τοπικὸν στρατὸν ἐκ 12 μεραρχιῶν, ὁ ὁποῖος θὰ ἠδύνατο νὰ σταλῇ εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν κατὰ τοὺς ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου. Ἡ κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ αὐξήσῃ τὴν δύναμιν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ νὰ τὸν συγχρονίσῃ, νὰ τὸν ἐφοδιάσῃ μὲ τὰ τελειότερα μέσα.

Ὡς πρὸς τὸ ὑλικόν, συντελεῖται σημαντικὴ ἀναδιοργάνωσις· ὀκτὼ συντάγματα ἱππικοῦ ἔχουν γίνει μηχανοκίνητα καὶ μία μηχανοκίνητος μεραρχία εὑρίσκεται ὑπὸ σχηματισμόν. Ὁλόκληρον τὸ πυροβολικὸν εἶνε μηχανοκίνητον καὶ ἐφωδιασμένον μὲ νέα ὅπλα. Τὰ ἀποθέματα τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ αὐξάνουν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Τεραστία προσπάθεια καταβάλλεται ὅπως ὁ στρατὸς εἶνε ἐφωδιασμένος μὲ τὰ πλέον σύγχρονα ὅπλα: ἅρματα, τηλεβόλα ἐναντίον τῶν ἁρμάτων, ἀντιαεροπορικὰ τηλεβόλα. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἱ πιστώσεις τοῦ στρατοῦ, αἱ ὁποῖαι τὸ 1935 ἀνήρχοντο εἰς 43.555.000 λιρῶν, ἔφθασαν τὸ 1936 εἰς 56.174.000 λιρῶν, ἤτοι ηὐξήθησαν κατὰ 12.619.000.

Η ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

Τὸ ὅπλον ὅμως ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις συνεκέντρωσε τὰς προσπαθείας της, εἶνε ἡ ἀεροπορία. Εἰς αὐτὸ ὁ ἐπανεξοπλισμὸς ὑπῆρξε ταχύτερος καὶ σημαντικώτερος. Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1935 ἡ πολεμικὴ ἀεροπορία τῆς μητροπόλεως ἀπετελεῖτο ἀπὸ 53 στολίσκους, ἠλαδὴ 580 ἀεροπλάνα μάχης. Ἀπεφασίσθη τότε νὰ αὐξηθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν στολίσκων εἰς 123 καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀεροπλάνων μάχης εἰς 1.500. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἔπρεπε νὰ τερματισθῇ τὴν 31 Μαρτίου 1937. Λόγῳ τῆς καθυστερήσεως ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἀεροπλάνων, τὸ πρόγραμμα δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς ταχθείσης προθεσμίας, ἀλλὰ περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου.

Τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισε ν' αὐξήσῃ ἐκ νέου τὸ πρόγραμμα τοῦ 1935 καὶ ἐλπίζεται ὅτι τὸ 1938 ἡ Β. ἀεροπορία θ' ἀποτελῆται ἀπὸ 129 στολίσκους ἤτοι 1750 ἀεροπλάνα μάχης. Ἐπὶ πλέον, 25 στολίσκοι ἀπαρτίζουν σήμερον τὴν «ἀποικιακὴν» ἀεροπορίαν, ἐλπίζεται δὲ ὅτι μέχρι τοῦ 1939 ὁ ἀριθμὸς των θ' ἀνέλθῃ εἰς 37. Τὸ προσωπικὸν τῆς ἀεροπορίας, τὸ ὁποῖον τὸ 1935 ἀπετελεῖτο ἀπὸ 35.000 ἄνδρας, ηὐξήθη κατὰ τὸ 1936 εἰς 50.000. Τὸ 1936 ἡ Βουλὴ ηὔξησε τὰς πιστώσεις τῆς Βασιλικῆς ἀεροπορίας εἰς 50.700.000 λιρῶν, ἤτοι κατὰ 23.104.000 ἔναντι τῶν πιστώσεων τοῦ 1935.

Ἐξυπονοεῖται ὅτι ἕνας τόσον εὐρὺς κατὰ θάλασσαν καὶ κατ' ἀέρα ἐπανεξοπλισμὸς ἀπαιτεῖ ἐξαιρετικὰ μέτρα ἀπὸ βιομηχανικῆς ἀπόψεως. Εὐτυχῶς ἡ Ἀγγλία διαθέτει τεραστίας δυνάμεις βιομηχανικὰς καὶ ἔχει ὅλας τὰς πρώτας ὕλας, ποὺ τῆς χρειάζονται. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐνεκαινίασε σύστημα, τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ κανονικῶς, χωρὶς νὰ θίγῃ καθόλου τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας. Αἱ ἐμπορικαὶ ἑταιρεῖαι, αἱ ὁποῖαι εἶνε σήμερον ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν παραγωγὴν ἀεροπλάνων εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀνταποκριθοῦν εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς Βασιλικῆς ἀεροπορίας, ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀποπερατώσεως ἑπτὰ μεγάλων ἐργοστασίων ἀεροπλάνων. Εἰδικὸς προορισμὸς τῶν ἐργοστασίων τούτων θὰ εἶνε ἡ παραγωγὴ μὲ πολὺ ταχὺν ρυθμὸν ἐν περιπτώσει πολέμου.

Τὸ σύνολον τῶν πιστώσεων τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης φθάνει κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς 188.163.000 λιρῶν, ἤτοι ὑπερβαίνει κατὰ 53 ἑκατομμύρια τὰς πιστώσεις τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ εἶνε πάντοτε τὸ ὀλιγώτερον δαπανηρόν. Πρέπει ν' ἀναμένωμεν ὅτι αἱ πιστώσεις τῶν προσεχῶν ἐτῶν θὰ εἶνε ἀκόμη περισσότερον ἐξωγκωμέναι. Ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαὸς εἶνε ἀποφασισμένος ν' ἀποκτήσῃ στόλον, στρατὸν καὶ ἀεροπορίαν ἀξιόλογα καὶ καλῶς ἐφωδιασμένα, διότι μία ἰσχυρὰ Ἀγγλία ἀποτελεῖ σημαντικὴν συμβολὴν εἰς τὴν εἰρήνην τοῦ κόσμου. Δυνάμεθα νὰ προείπωμεν ὅτι ἐντὸς δύο ἐτῶν ἡ Ἀγγλία θὰ εἶνε ἐπαρκῶς ἰσχυρά, ὥστε νὰ εἶνε εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἄμυναν τῆς αὐτοκρατορίας της ἢ διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της ἔναντι τῶν ἄλλων δυνάμεων.

Στρατηγὸς Α. TEMPERLEY

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

Εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον συνεκεντρώθησαν αἱ πληροφορίαι περὶ τῶν εἰσπράξεων τῶν δημοσίων ἐσόδων κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰανουάριον. Συμφώνως πρὸς αὐτὰς αἱ εἰσπράξεις ὑπερέβησαν τὰς τοῦ Ἰανουαρίου παρελθόντος ἔτους κατὰ 20 ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Ἐν συνόλῳ αἱ εἰσπράξεις κατὰ τὸ δεκάμηνον τῆς χρήσεως 1936—37, ὑπερέβησαν τὰς τοῦ ἀντιστοίχου χρονικοῦ διαστήματος τῆς χρήσεως 1935—36 κατὰ 300 καὶ πλέον ἑκατομμύρια δραχμῶν.

ΟΙ ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΛΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΩΝ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον, 20ὴν τρέχοντος καὶ ὥραν 3.30 μ. μ. ἀρχίζουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου Ἐμποροϋπαλλήλων (Πλατ. Μητροπόλεως) αἱ ἐργασίαι τοῦ Β' Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου τῶν ἰδιοκτητῶν ἀλωνιστικῶν μηχανῶν. Τοῦ Συνεδρίου μετέχουν ὑπερτριακόσιοι σύνεδροι ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΘΑΝΩΝ

Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νομάρχου κ. Νικ. Κισσοπούλου, συνεκροτήθη μακρὰ σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον οἱ κ.κ. Λέκκας, διευθυντὴς Ξένων καὶ Ἐκθέσεων τοῦ ὑφυπουργείου Τουρισμοῦ, Βέττας, μηχανικὸς ἐπαρχιακῆς Ὁδοποιίας καὶ ὁ Δήμαρχος Μεθάνων κ. Πάλλης. Κατ' αὐτήν, μετὰ μακρὰν ἐξέτασιν τοῦ ὅλου ἐξωραϊστικοῦ προγράμματος τῶν Μεθάνων, ἀπεφασίσθη ὅπως διευρυνθῇ τὸ ταχύτερον ἡ παραλιακὴ ὁδός, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἄνετος κυκλοφορία τῶν λουομένων καὶ παραθεριστῶν κατὰ τὰς ὥρας τοῦ περιπάτου, κατεδαφισθοῦν τὰ προεξέχοντα οἰκήματα, κατὰ μῆκος τῆς λεωφόρου ταύτης πρὸς εὐθυγράμμισιν αὐτῆς καὶ ἐπισπευθῇ ἡ κατασκευὴ τῆς προβλῆτος, διὰ τῶν ὑπαρχόντων ἐκεῖ ὀγκολίθων, ὥστε δι' αὐτῆς νὰ συμπληρωθῇ τὸ ὑπάρχον κενόν.

Υιοὶ Ι. ΚΑΒΒΑΔΙΑ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 3
ΑΘΗΝΑΙ

Γνωστοποίησις

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι, περιοριζόμενοι εἰς ἀποκλειστικὰς χονδρικὰς πωλήσεις, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 3, μεταβιβάζομεν τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πανδρόσου 2, κατάστημά μας εἰς τὴν Ἑταιρείαν

ΑΔ)ΦΟΙ ΤΣΑΟΥΣΗ & ΣΙΑ

Ὡς ἐκ τούτου, ἐκποιοῦμεν ἅπαντα τὰ εἴδη:

ΜΑΛΛΙΝΑ - ΜΕΤΑΞΩΤΑ - ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ Κ.Λ.Π.
ΕΙΔΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΛΕΥΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Εἰς τιμὰς πραγματικῆς ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ.

«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Κ. ΜΑΓΙΑΚΟΣ ΕΙΣ ΣΠΑΡΤΗΝ ΚΑΙ ΓΥΘΕΙΟΝ

ΣΠΑΡΤΗ, 16. (Τηλεγρ.).— Ἡ Σπάρτη ἐπεφύλαξε διὰ τὸν κ. Μαγιάκον θερμὴν καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν, ἡ πόλις ἐφωταγωγήθη, ὁ λαὸς δὲ ἐξεδήλωσε παντοιοτρόπως τὴν πίστιν του καὶ τὴν ἀφοσίωσίν του εἰς τὴν νέαν κατάστασιν τῆς 4ης Αὐγούστου. Εἶνε χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονός, ὅτι μετὰ τὴν 4ην Αὐγούστου, κατὰ χαρακτηριστικὴν ἔκφρασιν τοῦ Δημάρχου, ἐφούντωσαν αἱ δωρεαὶ ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν καὶ ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἐνῷ πρὸ αὐτῆς οἱ δωρηταὶ ἦσαν ἐπιφυλακτικοί. Τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας, πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Μαγιάκου, παρετέθη εἰς τὸ Δημαρχεῖον ἐπίσημον πρόγευμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ὁ Μητροπολίτης Σπάρτης Διονύσιος, ὁ Νομάρχης κ. Παπαγιαννάκος, ὁ συνοδεύων τὸν Ὑπουργὸν ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ἄλλοι.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, ὁ Δήμαρχος κ. Γκορτσολόγος ὕψωσε τὸ ποτήριον ὑπὲρ τοῦ μεγάλου μας Βασιλῆ καὶ τοῦ μεγάλου μας Κυβερνήτου. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης, ὅστις εἶπεν ὅτι ἡ 4η Αὐγούστου εἶνε ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡ ὁποία ἰδιαιτέρως ἐχαροποίησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τὴν ἐχαροποίησεν ἐξαιρετικά, διότι ἡ Ἐκκλησία θὰ ἦτο ἐκείνη ἡ ὁποία θὰ ὑφίστατο περισσότερον παντὸς ἄλλου τὰς συνεπείας τῆς ἐλεεινῆς ἐκείνης καταστάσεως, τῆς πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου, ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐνίσχυσε πάντοτε τὸ Ἔθνος, ἐστερέωσε καὶ ἐκράτυνε τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν πατρίδα. Ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος καὶ ἡ ἐξάρθρωσις τῆς Πολιτείας ἐνέπνευσαν εἰς τὴν Α.Μ. τὸν λαοπρόβλητον Βασιλέα μας, μὲ τὸν ἰσχυρὸν πράγματι κυβερνήτην, ἵνα κατευθύνῃ εἰς ἀναγέννησιν τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις τῆς Πατρίδος μας. Θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ προπίωμεν ὅλοι ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως μας καὶ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τοῦ Κραταιοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ ἀντιπροσώπου αὐτοῦ». Μετὰ τὸν Σεβασμιώτατον, ὡμίλησεν ὁ Νομάρχης κ. Παπαγιαννάκος, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαράν του, ὑποδεχόμενος τὸν συνεργάτην τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ καὶ διεβεβαίωσεν ὅτι ὅλος ὁ νομὸς εἶνε εἰς ἄκρον ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, ὅτι τὴν ἐνισχύει καὶ θὰ τὴν ἐνισχύσῃ εἰς τὸ τόσον βαρὺ ἔργον αὐτῆς. Ὡμίλησεν εἶτα ὁ κ. Μαγιάκος, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἀγαπητοὶ συνδαιτυμόνες, ἡ συγκίνησις, ἡ ὁποία κατέχει τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τοὺς ὡραίους λόγους, τοὺς ὁποίους ἤκουσα ταύτην τὴν ἑσπέραν, μὲ ὠθεῖ εἰς μίαν ἐξομολόγησιν. Αἰσθάνομαι ἐθνικὴν ὑπερηφάνειαν, διότι εἰς ἐμὲ ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ περιάγω τὴν σημαίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως ἀνὰ τὴν ἱστορικὴν ταύτην γωνίαν τῆς Ἑλλάδος. Διότι ἡ 4η Αὐγούστου εἶνε εἷς ἱστορικὸς σταθμὸς καὶ ὁ ἱστορικὸς τοῦ μέλλοντος ἀσφαλῶς θὰ σταματήσῃ εἰς τὴν ἡμερομηνίαν αὐτήν, διὰ νὰ τὴν ἀναγράψῃ ὡς ἀφετηρίαν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀναγεννήσεως. Ἡ 4η Αὐγούστου εἶνε μία ἡμέρα, ἡ ὁποία θὰ γραφῇ μὲ χρυσᾶ γράμματα εἰς τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος μας. Ἐὰν δὲν ὑπῆρχεν ἡ ἡμέρα αὐτή, δὲν γνωρίζω ἐὰν θὰ ἐσταμάτα ἡ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος. Πρέπει νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι, καὶ τοῦτο εἶνε ἐξηκριβωμένον πλέον ἐπισήμως ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, τὸ ὁποῖον ἀνευρέθη, ὅτι ἐκείνη ἡ ἐποχὴ εἶχε ταχθῆ ὡς ἀφετηρία τοῦ ἐμφυλίου ἐν Ἑλλάδι σπαραγμοῦ. Ἡ Ἰσπανία εἶχεν ὁρισθῆ ἀπὸ τὸ Διεθνὲς κίνημα, τὸ Κομμουνιστικόν, ὡς ἕδρα τοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ὁ Αὔγουστος εἶχεν ὁρισθῆ εἰς τὰ Βαλκάνια διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ σπαραγμοῦ ἐκείνου καὶ ἕδρα ἡ Ἑλλάς. Εὐλογημένη ἂν εἶνε ἡ Μεγάλη Διάνοια, ὁ παλμὸς τοῦ Μεγάλου Ἀρχηγοῦ, ὁ ὁποῖος ἀντιληφθεὶς τὸν κίνδυνον, ἔσπευσε νὰ ἀποκρούσῃ τοῦτον καὶ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς προκοπῆς. Διότι ἐβαδίζαμεν κατὰ κρημνῶν. Ἡ κομματικὴ διαπάλη εἶχε φθάσει εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε νὰ ἀμβλυωπῶμεν ὅλοι εἰς τὸν μέγαν κίνδυνον, ὁ ὁποῖος ἀπειργάζετο τὴν καταστροφὴν τῆς φυλῆς μας. Εἴμεθα εὐτυχεῖς ἡμεῖς, οἱ ἁπλοῖ στρατιῶται ἑνὸς Μεγάλου Ἀρχηγοῦ, μιᾶς ἐξαιρετικῆς διανοίας, ἡ ὁποία θὰ καταυγάζῃ ἐπὶ αἰῶνας τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἴμεθα, λέγω, εὐτυχεῖς, διότι εἰς ἡμᾶς ἔλαχεν ὁ κλῆρος νὰ εἴμεθα πλησίον ἐκείνου καὶ νὰ βοηθῶμεν μὲ τὰς ἀσθενεῖς μας δυνάμεις τὰς μεγάλας κατευθυντηρίους γραμμάς, εἰς τὰς ὁποίας ὠθεῖ τὸ Ἔθνος μας. Ἡ διάνοια ἐκείνη, ἡ θέλησις ἐκείνη, ἡ πυγμὴ ἐκείνη, νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι θὰ φέρῃ τὸ σκάφος εἰς τὸν εὐλίμενον ὅρμον τῆς προκοπῆς καὶ τῶν Ἐθνικῶν πεπρωμένων. Εὐτυχὴς συγκυρία, ὅτι εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἱεραρχίας εὑρίσκεται εἷς συνετὸς Βασιλεύς, εἷς Ἕλλην, τὸν ὁποῖον τὸ πεπρωμένον ἠθικῆς ἠθέλησε νὰ θέσῃ ἐπὶ κεφαλῆς εἰς μίαν τοιαύτην καμπὴν τοῦ Ἔθνους μας. Καὶ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς Ἐκεῖνον, τὸν Μεγάλον μας Βασιλέα, βοηθούμενον ἀπὸ τὴν διάνοιαν τοῦ μεγάλου μας Κυβερνήτου, νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι θὰ ἀχθῶμεν ἐκεῖ, ὅπου πᾶσα Ἑλληνικὴ ψυχὴ ηὐχήθη, ἐκεῖ ὅπου τὸ πεπρωμένον τῆς φυλῆς μας ἔταξε τὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα μας, τὴν ἀγαπημένην μας Ἑλλάδα. Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν καὶ μὲ τὴν διαπίστωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀναζωογονουμένη ἀπὸ τὸν παλμὸν καὶ ἀπὸ τὸ δαιμόνιον πνεῦμα τοῦ Μεγάλου μας Κυβερνήτου, ἔχει ἑνωθῆ πέριξ τῆς σημαίας τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως, ἐπιτρέψατέ με νὰ ὑψώσω τὸ ποτήριον καὶ νὰ πίω εἰς ὑγείαν τοῦ Μεγάλου μας Βασιλέως, τοῦ Μεγάλου μας Κυβερνήτου καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὁ ὁποῖος ηὐχήθη, ἐνεστερνίσθη καὶ ἀγκάλιασε μὲ πίστιν τὴν ὡραίαν προσπάθειαν». (Ζωηρὰ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶ).

Ὁ κ. Μαγιάκος ἀνεχώρησε τὴν 9ην πρωϊνὴν εἰς Γύθειον, ὅποθεν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Σπάρτην τὸ ἀπόγευμα διὰ νὰ δεχθῇ λαϊκὰς ἐπιτροπάς.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΥΘΕΙΟΝ

ΣΠΑΡΤΗ, 16. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁλόκληρος ὁ λαὸς τοῦ Γυθείου ἐν πανηγυρικῷ συναγερμῷ ὑπεδέχθη σήμερον (χθὲς) τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Μαγιάκον, ὡς ἐκπρόσωπον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Αἱ πλεῖσται ὁδοὶ αἱ κεντρικαὶ πλατεῖαι, τὰ καταστήματα καὶ αἱ οἰκίαι ἦσαν σημαιοστόλιστοι καὶ παντοῦ εἶχον ἀναρτηθῆ φωτογραφίαι τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ. Οἱ κάτοικοι συγκεντρωμένοι ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Μαγιάκον μὲ οὐρανομήκεις ζητωκραυγὰς παρατεταμένα χειροκροτήματα ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. Μεταξᾶ. Τὸν κ. ὑπουργὸν προσεφώνησεν ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Σταυριανάκος ὅστις ἀφοῦ ὑπεγράμμισε τὴν 4ην Αὐγούστου ὡς ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὸ ἔθνος καὶ ἀνατολὴν νέας ζωῆς, ἐξῆρε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ὁ κ. Μαγιάκος ἀπαντῶν ηὐχαρίστησε τὸν λαὸν τοῦ Γυθείου διὰ τὴν θερμὴν καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχὴν καὶ διεβίβασε τὸν χαιρετισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου. Ἀκολούθως ὁ κ. ὑπουργὸς προπορευομένης τῆς μουσικῆς καὶ τῶν λαβάρων καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώδους λαοῦ μετέβη εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ναὸν ὅπου χοροστατοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Προκοπίου ἐψάλη δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου. Ὁ Σεβασμιώτατος ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ Ἄμβωνος, μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας καὶ ἐξέφρασε τὴν χαρὰν μὲ τὴν ὁποίαν ὁ λαὸς τῆς Μάνης ὑποδέχεται τὸν ἐκπρόσωπον τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἐβεβαίωσεν ὅτι ὅλοι οἱ παλμοὶ καὶ ὅλα τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ στρέφονται πρὸς τὸν ἐθνικὸν κυβερνήτην, τὸν ὁποῖον ἡ Θεία Πρόνοια ἀπέστειλεν ἵνα μὲ τὴν φωτεινήν του διάνοιαν καὶ τὰ πατριωτικά του αἰσθήματα σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν κρημνὸν πρὸς τὸν ὁποῖον ἐφέρετο καὶ ὁδηγήσῃ αὐτὴν πρὸς τὴν δόξαν καὶ τὸ μεγαλεῖον. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Σεβασμιώτατος ἀφοῦ ἐξῆρε τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως πρὸς ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευρὰς ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐκκλησία εὐλογεῖ τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως τὸ μέγεθος τοῦ ὁποίου ὁ ἑλληνικὸς λαὸς κατενόησε βαθύτατα.

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Μαγιάκος κατηυθύνθη εἰς τὸ Κοινοτικὸν Κατάστημα, πρὸ τοῦ ὁποίου εἶχε συγκεντρωθῆ ἄπειρος κόσμος. Ὁ κ. Μαγιάκος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἐξεφώνησε τὸν κάτωθι λόγον:

Λαὲ τοῦ Γυθείου,

Φέρω τὸν χαιρετισμὸν τοῦ μεγάλου κυβερνήτου, τὴν πίστιν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του, τὴν πεποίθησιν ἐπὶ τὴν νίκην σου. Εἶμαι ἀληθινὰ συγκεκινημένος ἀλλὰ καὶ ὑπερήφανος φέρων τὸν χαιρετισμὸν τοῦ κυβερνήτου εἰς ἀνταξίους ἀπογόνους γενναίων Μανιατῶν, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τὸ αἷμα των ἄφθονον διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Πατρίδος μας. Ἐὰν ρίψωμεν ἀγαπητοὶ φίλοι ἓν βλέμμα εἰς τὸ ἐγγὺς παρελθὸν θὰ ἴδωμεν ὅτι ἐσυρόμεθα ὅλοι ἀπαισιοδοξοῦντες πρὸς τὸ μέλλον τῆς φυλῆς μας θὰ ἴδωμεν ὅτι εἴμεθα ἀσθενεῖς καὶ ἀπελπισμένοι ἐβλέπαμεν ὅτι εἴμεθα εἰς τὸ τέλος τῆς ἀσθενείας μας ὅτι ἐβαδίζαμεν πρὸς τὸν θάνατον καὶ δὲν ἠδυνάμεθα νὰ ἀντιδράσωμεν διότι τὸ σύστημα τὸ ὁποῖον διεῖπε ἦτο τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς καλλίτερον μέλλον. Ἐσυρόμεθα ὅλοι ἀπαισιοδοξοῦντες ἐσυρόμεθα μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ ἀποθάνωμεν ὡς Ἔθνος, ὡς φυλή, τὰ κομματικὰ πάθη καὶ μίση εἶχον εἰσχωρήσει εἰς τὴν ψυχήν μας, τόσον ὥστε νὰ μὴ ἠμποροῦμεν νὰ ἴδωμεν ὅτι βαδίζομεν κατὰ κρημνόν: ἦτο ἡ ἐποχὴ τῆς καταπτώσεως τοῦ Ἔθνους. Εὐτυχῶς ὁ καλὸς Θεὸς ἠθέλησε νὰ ἐμφανίσῃ μίαν ὑπέροχον φυσιογνωμίαν, τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ (χειροκροτήματα καὶ φωναὶ Ζήτω ὁ Μεταξᾶς) καὶ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ Ἔθνους ἕνα βασιλέα Ἕλληνα (οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ Ζήτω ὁ Βασιλεύς), ἕνα μυαλωμένο καὶ πονετικὸν πατριώτη ὁ ὁποῖος ἀντελήφθη τὸν κρημνὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἐφέρετο τὸ ἔθνος καὶ ἔδωσε τὸ χέρι εἰς τὴν μεγάλην διάνοιαν καὶ τοῦ εἶπε: Τράβα ἐμπρὸς διότι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ σωθῇ (φρενῖτις ἐνθουσιασμοῦ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ φωναί... Ζήτω ὁ ἐθνικός μας κυβερνήτης, Ζήτω ὁ Μεταξᾶς). Ἐνθυμεῖσθε τὴν παραμονὴν τῆς 4ης Αὐγούστου. Ἦτο ἡ ἐποχὴ τὴν ὁποίαν ὁ Κομμουνισμὸς εἶχεν ὁρίσει διὰ νὰ δώσῃ τὴν μάχην του. Ἦτο ὁ σάραξ ὁ ὁποῖος εἶχε μπῆ μέσα εἰς τὰ φυλλοκάρδια μας καὶ δὲν ἄφηνε καμμίαν ἐκδήλωσιν τῆς ζωῆς χωρὶς νὰ τὴν μολύνῃ. Ἦτο ὡρισμένον ἀπὸ τὸ Διεθνὲς Κομμουνιστικὸν Κόμμα ὅτι ὁ Αὔγουστος θὰ ἦτο ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν θὰ ἐξαπελύετο ὁ ἐμφύλιος σπαραγμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅπως εἶχεν ὁρίσει καὶ εἶχεν ἐπιτυχῶς ἐπιτύχει εἰς τὴν Εὐρώπην νὰ θέσῃ τὸ Στρατηγεῖον του εἰς τὴν Ἰσπανίαν, εὐτυχῶς δμως ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς ἀντελήφθη τὰ σχέδιά του καὶ ἔσπευσε νὰ συγκρατήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Ἐθνικῶν πεπρωμένων ἔδωσε τὴν ἀληθινὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι πιστεύω νὰ νομίζῃ κανεὶς ὅτι εἶχε προηγουμένως ἐλευθερίαν ὅτι δὲν ἦτο δοῦλος τῶν διαφόρων κοτζαμπάσηδων καὶ τῶν διαφόρων κομματαρχῶν (χειροκροτήματα) δὲν πιστεύω νὰ νομίζετε ὅτι ἦτο ἐλευθερία ἡ ἀσυνειδησία τοῦ συστήματος ἐκείνου ὅτι ἦτο ἐλευθερία ὅταν οἱ κρατικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ ἐξυπηρετοῦν τὸν λαὸν ἦσαν ὄργανα τῶν διαφόρων κομματικῶν ἐπιρροῶν (χειροκροτήματα). Σήμερον ἀπηλλάγησαν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἀπὸ τὰς ἐπιρροὰς ἐκείνων καὶ σήμερον ἐὰν ἔχουν συνείδησιν ἑλληνικὴν καὶ ὑπαλληλικὴν καὶ θέλουν νὰ κάμνουν τὸ καθῆκον τους, εἶνε ἐλεύθεροι ἀπὸ πάντα δεσμὸν καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἐπιρροήν. Σήμερον δύνανται πάντες ὡς πολῖται ἐλεύθεροι νὰ ζητοῦν ἐλευθέρως τὸ δίκαιόν των βέβαιοι ὄντες ὅτι δὲν θὰ προσκρούσουν εἰς τὰ συμφέροντα οὐδενὸς διότι τὸ συμφέρον τὸ γενικὸν εἶνε τὸ συμφέρον ὅλων σας. Ὑπῆρξεν εἷς ἀγὼν τραχὺς τὸ νὰ σπάσωμεν τὰς ρίζας τοῦ κακοῦ, ὑπῆρξε μία προσπάθεια διὰ νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀπαλλάξωμεν τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐδηλητηρίασαν ὁλόκληρον τὸ αἷμα τοῦ ἐθνικοῦ μας ὀργανισμοῦ. Ἀλλὰ βλέπω μὲ ἐνθουσιασμόν, βλέπω μὲ συγκίνησιν ὅτι τὸ ἔργον ἐπέτυχε βλέπω ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εἶχε μίαν ἀσθένειαν παροδικήν, ἦτο εἷς ἕνα λήθαργον καὶ ὁ λήθαργος αὐτὸς ἔφυγε καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μας διὰ μίαν ὡραίαν αὔριον εἶνε γενικὸς ἐνθουσιασμός, ἐθνικὸς ἐνθουσιασμὸς ἑλληνικὸς (ραγδαῖα χειροκροτήματα). Ἡ μεγάλη μορφή, ἡ μεγάλη διάνοια ὁ ἐνθουσιώδης παλμὸς τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ (ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα) κατηύγασε ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐθνικὸν σάλπισμα, τὸ ἐνεστερνίσθησαν ἅπαντες καὶ ἀπὸ τοῦ Ταινάρου μέχρι τῆς Ὀρεστιάδος μία καὶ μόνον κραυγὴ μία καὶ μόνον ἐθνικὴ ἰαχὴ κυριαρχεῖ: ἡ κραυγὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἀναγεννήσεως (χειροκροτήματα). Ἡ ἀνάπλασις τοῦ Ἔθνους θὰ γίνῃ διότι ἡ ἐμφάνισις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ὑπῆρξε ἀνάγκη ἱστορική, εἶνε ἡ ἄνοδος τοῦ Ἔθνους μετὰ τὴν κατάπτωσιν διότι ἡ ἱστορία τοῦτο διδάσκει πολλάκις. Οἱ Ἕλληνες λόγῳ τῶν ἐμφυλίων σπαραγμῶν ἦσαν εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ἀλλὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸς ἐνεφανίσθη ὁ Ι. Μεταξᾶς ὅστις κατώρθωσε νὰ τὴν σύρῃ καὶ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος. Ἡ στιγμὴ ἡ σημερινὴ εἶνε ἱστορικὴ ἡ ἐμφάνισις εἰς τὸ κονίστρον τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ εἶνε θεϊκὴ ἐπιταγή, εἶνε ἡ ἐπιταγὴ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος πρέπει νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ (χειροκροτήματα).

Βαθεῖα ἐργασία, ἐντατικὴ μόχθησις ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συνόλου, τοῦτο εἶνε τὸ ὡραῖον, τὸ μεγαλουργὸν πρόγραμμα τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ σπάσατε μέσα σας τὰς προλήψεις, σπάσατε πάντα δεσμὸν μὲ τὸ ἔνοχον παρελθόν, ἀτενίσατε μὲ πεποίθησιν εἰς τὸ μέλλον, ὑψώσατε τὸ μέτωπόν σας, ἐνθυμηθῆτε σεῖς Μανιᾶται γενναῖοι, ἡρωϊκοί, φιλότιμοι, ὅτι εἶσθε ἀπόγονοι ἡρώων, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ αἵματός των ἔγραψαν ὅλην τὴν αἴγλην τῆς Ἑλληνικῆς Ἱστορίας, ἐνθυμηθῆτε, ὅτι χάρις εἰς τὴν αὐταπάρνησιν, εἰς τὸν ἡρωϊσμόν, εἰς τὴν φιλοπατρίαν σας, εἶνε ἡ Ἑλλὰς ἐλευθέρα, σεβασθῆτε τὸ ἐγγὺς παρελθὸν καὶ ἐνθυμούμενοι τοὺς προγόνους σας, ἴδετε πρὸς τὸ μέλλον μὲ πίστιν καὶ πεποίθησιν. Νὰ εἶσθε ἀπολύτως βέβαιοι, ὅτι ἐφ' ὅσον εἷς λαὸς ὀργᾷ πρὸς τὴν πρόοδον τὴν προκοπὴν καὶ ἐφ' ὅσον πιστεύῃ ἀκραδάντως ὅτι πρέπει νὰ ζήσῃ, θὰ ζήσῃ. Εἶνε ἡ πεποίθησις τοῦ μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, εἶνε ἀκλόνητος πεποίθησις του καὶ πίστις του εἰς τὰ ἰδανικὰ καὶ τὰ πεπρωμένα τῆς Ἑλλάδος. Ἡ θέλησις τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐγγυᾶται τὴν νίκην. Δὲν γνωρίζω ἐὰν ὑπάρξῃ ἄλλη στιγμὴ καταλληλοτέρα διὰ νὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ προχωρήσῃ εἰς τὰ ἰδεώδη της. Ἡ στιγμὴ αὐτή, ἡ ὁποία ἀφύπνισεν ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, εἶνε στιγμή, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τὴν νίκην, μαζὶ μὲ τὴν θέλησιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, τοῦ χαλκεντέρου ἐκείνου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος, παρὰ τὰς ἀντιδράσεις, παρὰ τὰ ἐμπόδια τὰ μεγάλα, τὰ ὁποῖα συνήντησε, κατώρθωσε μόνος του, μὲ μίαν μικράν, ἐλαχίστην ἀκολουθίαν, καὶ ἔχων τὴν ἐμπιστοσύνην κατ' ἀρχὰς μόνον τοῦ Βασιλέως, κατώρθωσε νὰ ἐπιτελέσῃ ἐντὸς ἓξ μόνον μηνῶν ἔργα, τὰ ὁποῖα δὲν ἠδυνήθη ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ μίαν πεντηκονταετίαν νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἔφερε τὴν κοινωνικὴν ἰσορροπίαν, ἔφερε τὸ κεφάλαιον ἀγκαλιασμένον μὲ τὴν ἐργασίαν, ἡ ἡσυχία, ἡ τάξις, ἡ ἀσφάλεια ἐμπεδώθησαν, ἀλλὰ ἀκόμη ἔφερεν εἰς τὴν ψυχὴν κάθε Ἕλληνος τὴν πεποίθησιν τὴν ἀκλόνητον, ὅτι δὲν εἶνε δυνατόν, παρὰ ἡ Ἑλλὰς νὰ σωθῇ καὶ θὰ σωθῇ. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα). Ὑπάρχουν, ἀτυχῶς, ὀλίγοι, ἐλάχιστοι, οἱ ὁποῖοι δὲν κατώρθωσαν ἀκόμη νὰ μεταρσιωθοῦν εἰς Ἐθνικὰ ὕψη, ἀλλὰ κάθηνται καὶ μοιρολογοῦν, κάθηνται καὶ μεμψιμοιροῦν, διὰ νὰ δηλητηριάσουν τὴν χαρὰν τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου. Ἐλπίζουν, ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ κοπῇ ὁ ροῦς τοῦ Ἔθνους, ἐλπίζουν ὅτι εἶνε δυνατὸν ἡ προσπάθεια νὰ κοπῇ εἰς τὴν μέσην. Ἐν δύναμαι νὰ σᾶς πῶ, ἀπηχῶν τὰ μύχια αἰσθήματα Βασιλέως καὶ Κυβερνήτου, ὅτι ἡ κατάστασις ἡ σημερινή, εἶνε κατάστασις αἰωνία. (Ραγδαῖα χειροκροτήματα). Οὐδεὶς εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναχαιτίσῃ τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του πρὸς τὴν Πατρίδα (Φωναί: μπράβο, μπράβο, Ζήτω ὁ Ἀρχηγός) ἐφ' ὅσον πιστεύῃ καὶ τὸ πιστεύει ἀκραδάντως ὅτι ἡ σημερινὴ πολιτεία τοῦ ἐξυπηρετεῖ τὸ Ἐθνικὸν καλόν. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω, τίποτε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τὸν ἀποτρέψῃ ἀπὸ τὸν ὡραῖον καὶ εὐγενῆ δρόμον του. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα). Εἴμεθα ἀποφασισμένοι νὰ πατάξωμεν ἀμειλίκτως πᾶσαν ἀντίδρασιν, ἡ ὁποία θὰ ἔτεινε νὰ ἀποτρέψῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸν ὡραῖον δρόμον τῶν ὡραίων ἰδανικῶν της. Τώρα χαλυβδοῦται ἡ Ἑλλάς μας, τώρα σφυρηλατεῖται, καὶ μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἐπιτρέψατέ μου νὰ ἀναφωνήσω: Ζήτω οἱ γενναῖοι Μανιᾶτες. Ζήτω ὁ Μεγάλος μας Βασιλεύς. Ζήτω ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς. (Ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαί, ραγδαῖα χειροκροτήματα).

Ἀκολούθως ὁ ὑπουργὸς ἐδέχθη ἐπιτροπάς. Πρῶτος ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος ὁ κ. Λουμάκος ἀνέπτυξε τὴν ἀνάγκην τῆς συνεχίσεως τῆς ὁδοῦ Γυθείου—Σκάλας, τὴν ἐπέκτασιν τῆς περιφερείας τοῦ Πρωτοδικείου, καὶ τὴν προαγωγὴν τῆς ὑφισταμένης Ἐμπορικῆς Σχολῆς εἰς ἑξαταξίου, καθὼς καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους. Παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ κ. Μαγιάκου πολλαὶ ἐπιτροπαί, διατρανώσασαι ὅλαι τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου ἐζήτησε πάταξιν ἐθνοφθόρου κομμουνισμοῦ, μολονότι τὸ «φροῦτο» αὐτὸ δὲν φυτρώνει στὴν ἡρωϊκὴ Μάνη. Ὁ κ. Ὑπουργὸς παρεκάθησε τὴν μεσημβρίαν εἰς πρόγευμα παρὰ τῷ Μητροπολίτῃ καὶ τὴν ἑσπέραν ἐπέστρεψεν εἰς Σπάρτην.

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΕΞΕΔΡΑΜΕΝ ΕΙΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑΣ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος ἀπὸ προχθὲς εὑρίσκεται εἰς τὸν Παρνασσόν, ὅπου ἐπιδίδεται εἰς σκί. Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος φιλοξενεῖται εἰς τὸ παρὰ τὴν θέσιν Σαραντάρι (ὕψ. 1800 μ.) καταφύγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου, ἐπρόκειτο δὲ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν ὑψηλοτέραν κορυφὴν τοῦ Παρνασσοῦ, τὴν Λιάκουρα, μετὰ τοῦ ὑπασπιστοῦ του σμηναγοῦ κ. Ποταμιάνου.

Σημειωτέον ὅτι προχθὲς εἰς τὴν Ἀράχωβαν, ὅποθεν διῆλθεν ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος, ἐγένετο εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν κατοίκων θερμοτάτη ὑποδοχή.

Ἡ Α. Β. Υ. τὴν ἐρχομένην ἑβδομάδα θὰ μεταβῇ εἰς τὸ Βέρμιον, ὅπου θὰ γίνουν τὴν 28ην τρέχ. οἱ ἐτήσιοι πανελλήνιοι ἀγῶνες χιονοδρομιῶν, διοργανούμενοι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου, τοῦ ὁποίου ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Παῦλος εἶνε ἐπίτιμος πρόεδρος.

ΕΠΛΗΜΜΥΡΙΣΕΝ Ο ΕΒΡΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως, ὁ ποταμὸς Ἕβρος ἐπλημμύρησε, προξενήσας ζημίας μεγαλυτέρας εἰς τὰ περὶ τὴν Ἀδριανούπολιν χωρία. Συνεπείᾳ τῶν πλημμυρῶν αἱ μεταξὺ Καραγάτς καὶ Ἀδριανουπόλεως συγκοινωνίαι διεκόπησαν. Ἡ τακτικὴ δὲ ἀμαξοστοιχία δὲν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν.

ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ

Ὡρκισθεὶς χθὲς ἀναχωρεῖ διὰ ν' ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του ὁ Νομάρχης Καβάλλας κ. Τσίγγανος.

ΔΙΑ ΠΡΩΤΗΝ ΦΟΡΑΝ

ΦΟΙΝΙΞ Ἀπὸ 15—25 Φεβρουαρίου Ἐκποιοῦμεν ὅλα τὰ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ ΜΑΣ εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Πειραιᾶ

ΑΦΟΙ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΙ
Σταδίου 62 — Ἀκτὴ Μιαούλη 24

ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ

Ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι 20% 30% ἐκπτώσεις

ΑΦΟΙ ΚΟΤΣΟΓΙΑΝΝΗ & ΣΙΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ - ΜΠΕΝΑΚΗ (γωνία) ΑΘΗΝΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐν Ἀμαρουσίῳ δύο ἐπαύλεις, πολυτελέσταται, ἑκάστη ἐκ 10 δωματίων, λουτροῦ, καλοριφὲρ καὶ ὅλων τῶν κομφόρ, ἐντὸς μεγάλων δενδροφυτευμένων περιοχῶν. Πληροφορίαι ἐν Ἀθήναις, Νίκης 28.

Κ. ΠΑΠΑΦΩΤΗΣ
Παθολόγος — Καρδιολόγος
Διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων. Πατησίων 64. Δέχεται 9 — 10 π. μ. καὶ 4 — 6 μ. μ. Ἐξέτασις δι' ἠλεκτροκαρδιογράφου. Τηλ. 81 - 777.

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΕΡΙ ΕΠΙΒΟΛΗΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ ΕΝ ΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΜΗ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΣ

ΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ Διεθνὴς Ἐπιτροπὴ μὴ Ἀναμίξεως συνῆλθε σήμερον ἐν ὁλομελείᾳ εἰς συνεδρίασιν εἰς τὸ Φερεΐν Ὄφφις, ἵνα κυρώσῃ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν χθὲς συμφωνίαν ἐν τῇ ὑποεπιτροπῇ σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῶν ἐθελοντῶν καὶ τοῦ ἐλέγχου. Ἡ συνεδρίασις τῆς ἐπιτροπῆς ὑπῆρξε σύντομος. Ὁ φὸν Ρίμπεντροπ ὡμίλησε πρῶτος ὑπαινιχθεὶς εἰρωνικῶς τὰς πληροφορίας τοῦ Ἀγγλικοῦ Τύπου, καθ' ἃς ἡ ἐπιτευχθεῖσα συμφωνία ὀφείλεται εἰς τὴν πίεσιν τῆς Γαλλίας.

Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας, ὁ Σὲρ Σίντνεϋ Μπάρτον, πρώην πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Αἰθιοπίᾳ, θεωρεῖται ὡς ὁ πιθανώτερος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐλέγχου ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἀναφέρεται ἐπίσης τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ρόμπερτ Μάκληντ Χόντγκσον, πρώην πρεσβευτοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ.

Αὔριον θὰ συνέλθῃ ἐκ νέου ἡ ὑποεπιτροπή, τὴν δὲ Παρασκευὴν ἡ ἐπιτροπὴ μὴ ἐπεμβάσεως.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι μεταδίδουν τὴν πληροφορίαν, ὅτι αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τόσον τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαί, ὅσον καὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, εἶνε ἕτοιμοι νὰ ἐκδώσουν αὐστηρὰς διαταγὰς ἀπαγορεύσεως τῆς στρατολογίας καὶ ἀποστολῆς ἐθελοντῶν εἰς τὴν Ἱσπανίαν. Τὰ σχετικὰ μέτρα θὰ ἐγκριθοῦν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν Πέμπτην ἢ Παρασκευήν. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας τὰ γαλλοϊσπανικὰ σύνορα οὐσιαστικῶς θὰ κλεισθοῦν, ἐνισχυομένης τῆς φρουρᾶς τῶν συνόρων διὰ χωροφυλακῆς. Παρόμοια μέτρα θὰ ληφθοῦν εἰς τοὺς λιμένας καὶ εἰς τὰ ἀεροδρόμια, καθὼς καὶ ἐναντίον ὅλων τῶν ὀργανώσεων ἢ ἀτόμων τῶν ἐνεργούντων στρατολογίαν ἐθελοτῶν.

ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΝ ΡΙΜΠΕΝΤΡΟΠ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γερμανίας παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ μὴ Ἐπεμβάσεως φὸν Ρίμπεντροπ ἐδήλωσε κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξ ὀνόματος τῆς Κυβερνήσεώς του, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐν Ἱσπανίᾳ εἶχε προτείνει ν' ἀπαγορευθῇ ἡ μετάβασις ἐθελοντῶν, παρομοία δὲ πρότασις εἶχε γίνει καὶ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως τὴν 17ην Αὐγούστου 1936. Αἱ προτάσεις τῶν δύο Κυβερνήσεων — εἶπε — δὲν ἐγένοντο παραδεκταί, ὑπεβλήθη δὲ νέον σημείωμα τὴν 7ην Ἰανουαρίου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπροτείνετο ἡ ἀνάκλησις ὅλων τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἐξ Ἱσπανίας.

Ὁ πρεσβευτὴς ἐξέφρασε τὴν ἱκανοποίησίν του, διότι ἐν τέλει ἡ γερμανικὴ πρότασις ἐγένετο παραδεκτή, προσέθηκε δὲ ὅτι εἶνε ἤδη εἰς θέσιν ν' ἀναγγείλῃ τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεώς του νὰ παράσχῃ καὶ πάλιν περιφανῆ ἀπόδειξιν τῆς καλῆς της πίστεως. Παρὰ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας παρουσιάζει ἡ ἄμεσος μεταφορὰ κεφαλαίων, ἡ Γερμανία, εἶπε, θὰ πληρώσῃ δύο χιλιάδας λίρας στερλίνας πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν τοῦ ἐλέγχου.

Ἐν τέλει ὁ φὸν Ρίμπεντροπ παρεκάλεσε τὴν ἐπιτροπήν, ὅπως ἀσχοληθῇ μὲ τὸ ζήτημα τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἱσπανίας, διὰ τὸν ὁποῖον, ὡς εἶπεν, ἐνδιαφέρεται ζωηρῶς ἡ Κυβέρνησίς του. Ἐλπίζει, κατέληξεν, ὅτι αἱ γερμανικαὶ προτάσεις δὲν θὰ τίθενται τοῦ λοιποῦ κατὰ μέρος διὰ νὰ ἀνασύρωνται ὑπὸ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, ὅταν αὗται νομίζουν τὴν στιγμὴν εὔθετον.

Ὁ πρεσβευτὴς ἐτόνισεν, ὅτι δέον νὰ ἐπικρατήσῃ γνησία διάθεσις μὴ ἐπεμβάσεως ἐκ μέρους ὅλων τῶν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ μετεχόντων κρατῶν, ἵνα ἡ ἐπιτυχία καταστῇ ἀποτελεσματική.

ΜΙΑ ΑΠΕΙΛΗ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰς περίοπτον θέσιν τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς μὴ ἐπεμβάσεως χωρὶς νὰ ἀφιερώνουν ἐπ' αὐτῆς πολλὰ σχόλια. Γενικῶς ἐν τούτοις σημειώνουν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλίας ἡ ὁποία ὑπῆρξεν ἀποφασιστική.

«Τὸ ἀπροσδόκητον ἀποτέλεσμα, λέγει ὁ «Πρωϊνὸς Ταχυδρόμος», ὀφείλεται εἰς τὴν ἔντονον ἐπέμβασιν τοῦ Γάλλου πρεσβευτοῦ κ. Κορμπέν. Εὐρέως ἐπιστεύετο χθὲς τὴν νύκτα, ὅτι ἡ διπλωματικὴ γλῶσσα τοῦ Γάλλου βουλευτοῦ ἦτο μία συγκεκαλυμμένη ἀπειλὴ περὶ προελάσεως δύο γαλλικῶν Μεραρχιῶν εἰς Ἱσπανίαν καὶ τερματίσεως τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἂν αἱ ἄλλαι Δυνάμεις δὲν ἔπαυον νὰ ἐπεμβαίνουν.

Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει, ὅτι χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Κορμπέν, ἐπετεύχθη τέλος συμφωνία ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ μὴ ἐπεμβάσεως κατόπιν διμήνων διαπραγματεύσεων καὶ συζητήσεων. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἀποστολῆς ἐθελοντῶν τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν τὸ προσεχὲς Σάββατον.

Ἡ ἐφημερὶς λέγει ἐν τέλει, ὅτι ἡ ἐπιτυχία αὕτη ἔρχεται ὀλίγον ἀργὰ διότι κατὰ τοὺς τελευταίους δύο μῆνας εἶχον καταφθάσει εἰς Ἱσπανίαν πολλοὶ ἐθελονταὶ καὶ σημαντικὴ ποσότης πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

ΙΤΑΛΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΡΩΜΗ, 16. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἡ ἐφημερὶς «Τέβερε», σχολιάζουσα τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν ἐν τῇ Ἐπιτροπῇ μὴ ἐπεμβάσεως, γράφει ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Γαλλίας καὶ Ρωσίας ἀποδοχὴ τοῦ σχεδίου μὴ ἐπεμβάσεως, ἦλθε μᾶλλον ἀπροσδοκήτως, κατόπιν μάλιστα τῶν τελευταίων λόγων ὡρισμένων Γάλλων τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς καὶ τῆς μέχρι τοῦδε στάσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπλοῦμ. Ἡ ἐφημερὶς ἐκφράζει τὴν γνώμην, ὅτι οἱ ἐπίσημοι γαλλικοὶ καὶ ρωσικοὶ κύκλοι ἀντελήφθησαν ἐπὶ τέλους ὅτι ἡ προτέρα στάσις των δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ καὶ ὅτι αἱ σκέψεις αὗται ἤγαγον τέλος τὴν γαλλικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὡς ἄνω ἀπόφασιν, καθόλου σύμφωνον πρὸς τὸ πρόγραμμα τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου. Ἐν τέλει ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι ὡρισμένοι κύκλοι τῶν φιλομπολσεβικικῶν χωρῶν, θὰ προσπαθήσουν νὰ παρεμποδίσουν τὴν ταχεῖαν ἐφαρμογὴν τῶν ἀποφάσεων, κωλυσιεργοῦντες εἰς τὴν Βουλήν.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΩΝ ΦΟΝΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΡΟΥΜΑΝΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 16. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Εἰς τοὺς κύκλους τῶν Ἀνακτόρων καὶ τοῦ Κοινοβουλίου προεκάλεσε βαθυτάτην αἴσθησιν τὸ γεγονός, ὅτι οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς Γερμανίας, Ἰταλίας, Πολωνίας, Ἰαπωνίας, Πορτογαλίας, Γιουγκοσλαυΐας καὶ ἐθνικιστικῆς Ἱσπανίας παρηκολούθησαν τὴν κηδείαν δύο μελῶν τῆς ὀργανώσεως «Σιδηρᾶ Φρουρά», φονευθέντων ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ μαχομένων εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Φράνκο. Ὁ Βασιλεὺς Κάρολος, παρηκολούθησε τὴν κηδείαν ἀπὸ μίαν φιλικὴν οἰκίαν, ἐκάλεσε δὲ παρ' Αὐτῷ τὸν πρωθυπουργὸν κ. Ταταρέσκου, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐζήτησε νὰ πληροφορηθῇ πῶς ἐπετράπη εἰς ἑκατοντάδας μελῶν τῆς «Σιδηρᾶς Φρουρᾶς» νὰ παρελάσουν φέροντα τὴν ἀπηγορευμένην στολήν, διατί ἔλαβον μέρος εἰς τὴν κηδείαν Ἕλληνες ὀρθόδοξοι ἱερεῖς καὶ πῶς παρέστησαν οἱ διπλωμάται.

Εἰς σχετικὴν ἐπερώτησιν ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Ταταρέσκου ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπιτραπῇ ἀνάμιξις ξένων διπλωματῶν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις.

Πιστεύεται ὅτι κατόπιν τούτων τινὲς τῶν ἀνωτέρω διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων θ' ἀνακληθοῦν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑ ΑΙ ΔΙΩΞΕΙΣ ΕΝ ΡΩΣΙΑ

ΜΟΣΧΑ, 16. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Αἱ ἁρμόδιαι ἀρχαὶ διεξάγουν ἀνακρίσεις ἐναντίον τοῦ Ρουντσουλάκ, μέλους τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, πρώην ὑπουργοῦ τῶν Σιδηροδρόμων καὶ στενοῦ φίλου τοῦ Ρύκωφ καὶ Μπουχάριν. Ὁ Ρούντσουλακ δὲν συνελήφθη.

Διὰ κυβερνητικοῦ διατάγματος ὅλα τὰ σχολεῖα καὶ ἱδρύματα τὰ ὁποῖα ἔφερον τὸ ὄνομα τοῦ Ρύκωφ ἀντικατέστησαν τοῦτο διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχιστρατήγου τῆς Στρατιᾶς τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς Μπλύχερ.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗ Α.Μ. ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΣΤΕΦΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΝ

Τὸ Συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως συνεχίζον τὰς ἐργασίας του συνῆλθε καὶ χθὲς τὴν 5ην μ. μ. ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Στογιαντίνοβιτς.

Ἡ συνεδρίασις παρετάθη ἐπὶ τρίωρον χωρὶς νὰ ἐξαντληθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν θεμάτων τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς Συνόδου.

Τὸ Συμβούλιον θὰ συνεδριάσῃ καὶ σήμερον.

ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς ἰδιαιτέρας ἀκροάσεις τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν ἀντιπροσωπειῶν τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Πρῶτος ἀνῆλθεν εἰς τ' Ἀνάκτορα τὴν 11.30' ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γιουγκοσλαυΐας κ. Στογιαντίνοβιτς.

Ἐπηκολούθησε τὴν 12ην μεσημβρινὴν ἡ ἀκρόασις τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς καὶ τὴν 12.30' τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας κ. Ἀντωνέσκου.

Ἡ συνομιλία τῆς Α. Μ. μετὰ τῶν Βαλκανικῶν ὑπουργῶν διεξήχθη εἰς ἀτμόσφαιραν ἐξαιρετικῆς ἐγκαρδιότητος.

Πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἡ Α. Μ. ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ προσώπῳ του εὑρίσκει τὸν παλαιὸν καὶ εἰλικρινῆ φίλον της.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, εἰς ἀνάμνησιν ἐπέδωκεν εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπουργῶν φωτογραφίας του μὲ ἰδιόγραφον ἀφιέρωσιν, περιβεβλημένας ἀπὸ ἀργυρᾶ πλαίσια.

Οἱ κ. κ. Στογιαντίνοβιτς καὶ Ἀντωνέσκου, οἱ ὁποῖοι τὸ πρῶτον ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς ἀκρόασιν ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος Ἄνακτος, ἐξεφράζοντο μετὰ τὴν κάθοδόν των ἐκ τῶν Ἀνακτόρων ἐνθουσιωδῶς διὰ τὸ πρόσωπον τῆς Α. Μ.

Οἱ κ. κ. Στογιαντίνοβιτς, Ρουσδῆ Ἀρὰς καὶ Ἀντωνέσκου πρὸ τῆς ἀνόδου των εἰς τ' Ἀνάκτορα κατέθεσαν στεφάνους εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Τμῆμα τοῦ Προτύπου Τάγματος ἀπέδιδε τὰς τιμάς, ἐνῷ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ἐπαιάνιζε τοὺς ἐθνικοὺς ὕμνους τῶν τεσσάρων Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως παρετέθησαν χθὲς πρόγευμα εἰς τὴν Ρουμανικὴν πρεσβείαν καὶ γεῦμα εἰς τὴν Γιουγκοσλαυϊκὴν πρεσβείαν.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐπηκολούθησε δεξίωσις.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΓΑΛΟΣΤΑΥΡΩΝ

Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ρουμανίας εἰς τὴν Βαλκανικὴν Συνδιάσκεψιν ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀντωνέσκο ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Μεταξᾶν ἐξ ὀνόματος τοῦ Βασιλέως Καρόλου τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Πίστης Ὑπηρεσίας. Τὸ παράσημον τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀνωτάτην τιμητικὴν διάκρισιν τοῦ Ρουμανικοῦ Κράτους.

Ἐπίσης εἰς τὸν μόνιμον ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαυρουδὴν ἀπενεμήθη ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Ρουμανικοῦ Ἀστέρος.

Εἰς τὸν Ρουμᾶνον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπενεμήθη ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆρος καὶ εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπαντουλέσκο ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος Γεωργίου τοῦ Α'.

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ

ΑΓΚΥΡΑ, 16. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὅλαι αἱ ἐφημερίδες ἀφιερώνουν πολύστηλα ἄρθρα εἰς σχόλια καὶ κρίσεις ὑπὲρ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως, ἐκφράζουσαι τὴν χαράν των διὰ τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς ἐγκαρδιότητος ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ διάσκεψις ἐξελίσσεται.

Ἡ «Οὐλοὺς», σχολιάζουσα τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Ἀρὰς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξαίρει τὴν σταθερότητα τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

—Μεταξὺ τῶν κρατῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν Συνεννόησιν — λέγει ὁ ἀρθρογράφος— ὑφίσταται κοινότης συμφερόντων πρὸς διατήρησιν τῆς Βαλκανικῆς εἰρήνης καὶ τῆς παγκοσμίου τοιαύτης. Ἐπὶ τῆς σταθερᾶς αὐτῆς βάσεως στηρίζεται ἡ ἕνωσίς των.

Η Β' ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΤΗΝ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ ΓΕΥΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Συνεχίσθησαν χθὲς αἱ ἐργασίαι τῆς Β' Διασκέψεως τοῦ Τύπου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Αἱ τρεῖς Ἐπιτροπαί, αἱ ὁρισθεῖσαι ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Διασκέψεως συνῆλθον εἰς ἰδιαιτέρας ἑκάστη συνεδριάσεις τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἀπόγευμα.

Ἰδιαιτέρα ἀποδίδεται σημασία εἰς τὸ ἔργον τῆς πρώτης, τῆς πολιτικῆς, Ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Βαλκανικῆς ἀντιπροσωπείας πρώην ὑπουργοῦ κ. Νεζέστι συνεζήτησεν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ προσχεδίου ἀποφάσεως τῆς Διασκέψεως, γενόμενον δεκτὸν εἰς τὰς γενικὰς αὐτοῦ γραμμάς.

Τὸ σχέδιον διατυπούμενον ὁριστικῶς σήμερον θὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τῆς ὁλομελείας τῆς Διασκέψεως κατὰ τὴν ἑσπερινὴν τελικὴν συνεδρίασιν αὐτῆς.

Περιλαμβάνει τὰ κάτωθι κύρια σημεῖα:

1) Αἱ ἐφημερίδες τῶν Κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ὄχι μόνον θ' ἀποφεύγουν τὴν δημοσίευσιν παντὸς ἄρθρου ἢ εἰδήσεως δυσμενοῦς διὰ τὰς φίλας καὶ συμμάχους χώρας, ἔστω καὶ ἂν ἀποτελοῦν ἀναδημοσίευσιν ἐκ τοῦ ξένου Τύπου, ἀλλὰ καὶ θὰ δημοσιεύουν εἴτε ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας, εἴτε ἐξ ἀναδημοσιεύσεως ἐκ τοῦ ξένου Τύπου ἄρθρα καὶ εἰδήσεις δυναμένας νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντα τῶν συμμάχων Κρατῶν.

2) Ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ ὅπως οἱ παρὰ ταῖς πρεσβείαις σύμβουλοι ἢ ἀκόλουθοι τοῦ Τύπου ἐξασφαλίζουν ἐπαφὴν μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὀργανώσεων τοῦ Τύπου τῶν φίλων καὶ συμμάχων Κρατῶν, καὶ

3) Ἐκφράζεται ἡ εὐχὴ ὅπως μὴ δημοσιεύωνται εἰδήσεις προερχόμεναι ἐξ ἀβεβαίων πηγῶν, ἰδίως ὅταν αὗται ἀντιτίθενται πρὸς τὰς πληροφορίας τὰς προερχομένας ἐκ τῶν ἁρμοδίων πρακτορείων ἢ τῶν ἀνταποκριτῶν.

Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς πολιτικῆς Ἐπιτροπῆς, διεξήχθη ἀνταλλαγὴ γνωμῶν διὰ τὸν συντονισμὸν τῶν κατευθύνσεων τοῦ Τύπου τῶν τεσσάρων χωρῶν καὶ διεπιστώθη ἀπόλυτος καλὴ θέλησις καὶ ἐπιθυμία στενῆς πρὸς τοῦτο συνεργασίας.

Ἐπίσης διεπιστώθησαν αἱ πρόοδοι αἱ ἐπιτελεσθεῖσαι εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους, ὁπότε ἤρχισεν ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ καταστατικοῦ τῆς ἑνώσεως τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου.

Εἰς ἐνδιαφερούσας ἀποφάσεις κατέληξαν καὶ αἱ Ἐπιτροπαὶ τεχνικὴ καὶ πνευματικῆς προσεγγίσεως.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐγένετο διάλεξις περὶ τῶν προόδων τῆς Ἑλλάδος μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων παρισταμένου καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Ὁ Προεδρεύσας τῆς Διασκέψεως Τύπου γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Παπαδάκης ἔλαβε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα τοῦ Αὐλάρχου τῆς Α. Β. Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀντιβασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας Παύλου:

«Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς μοὶ ἀνέθεσε νὰ εὐχαριστήσω ζωηρῶς τὴν Β' Διάσκεψιν τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου διὰ τὸ φιλόφρον τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον ἀπηυθύνθη ἐκ μέρους της ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐναρκτηρίου συνεδριάσεώς της».

Τηλεγράφημα ἐλήφθη ἐπίσης ἐκ μέρους τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ρουμανίας κ. Ταταρέσκου, ἔχον ὡς ἑξῆς:

«Λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν αἰσθημάτων, τὰ ὁποῖα μοὶ ἐξεφράσατε ἐξ ὀνόματος τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου, τοῦ ὁποίου ἡ καρποφόρος δρᾶσις ἀποτελεῖ τόσον σπουδαίαν συμβολὴν διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἑδραίωσιν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, σᾶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς ζωηρὰς εὐχαριστίας μου».

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Κάρολος ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου κ. Παπαδάκην τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Σᾶς εὐχαριστῶ διὰ τὸ τηλεγράφημα, τὸ ὁποῖον μοὶ ἀπεστείλατε, ἐν ὀνόματι τῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Κάρολος»

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Β. Παπαδάκης ἔλαβε τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

Κον Β. Παπαδάκην
Πρόεδρον τῆς Β' Διασκέψεως τοῦ Τύπου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.
Ἀθήνας

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς λίαν συγκεκινημένος ἐκ τῶν εὐχῶν τῶν μελῶν τῆς Β' Διασκέψεως τοῦ Τύπου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εὐχαριστεῖ ζωηρῶς καὶ εὔχεται πλήρη ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τῆς Διασκέψεως, ὅστις τόσον αἰσίως συντελεῖ εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῆς φιλίας τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Μέγας Αὐλάρχης
Μερκάτης

ΤΟ ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὴν μεσημβρίαν οἱ σύνεδροι τῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου παρεκάθησαν εἰς πρόγευμα παρατεθὲν εἰς τὸ «Ἀκροπὸλ» ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας παρὰ τῇ Διασκέψει τοῦ Τύπου τῶν χωρῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.

Τὸ γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὑπερεκατὸν πρόσωπα, διεξήχθη ὑπὸ ἀτμόσφαιραν πλήρους ἐγκαρδιότητος.

Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια ὁ προεδρεύων τῆς Διασκέψεως γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Παπαδάκης ὡμίλησεν εἰς ὕφος συναδελφικὸν καὶ φιλικὸν σχετικῶς μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ δημοσιογράφου καὶ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζει κατὰ τὴν ἐνάσκησιν ταύτης, καθὼς καὶ περὶ τῶν διευκολύνσεων, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ παρέχωνται εἰς τὸν Τύπον κατὰ τὰ Συνέδρια.

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ ἀρχηγὸς τῆς νοτιοσλαυϊκῆς ἀντιπροσωπείας κ. Σόκιτς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Κυρίαι, κύριε Πρόεδρε, ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Ἡμεῖς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ γιουγκοσλαυϊκοῦ Τύπου εἴμεθα λίαν συγκεκινημένοι ἐκ τῶν λόγων, τοὺς ὁποίους μᾶς ἀπηυθύνατε καὶ φοβοῦμαι ὅτι οἱ λόγοι μου θὰ εἶνε ἀνίσχυροι εἰς τὸ νὰ ἐκφράσουν ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν φιλοξενίαν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκάματε καὶ ὅλον τὸν θαυμασμόν, τὸν ὁποῖον αἰσθανόμεθα διὰ τὴν ὡραίαν σας χώραν.

Ὁ Τύπος τῶν δύο χωρῶν μας, ὁ ἑλληνικὸς καὶ ὁ γιουγκοσλαυϊκός, προσέφερε μετριόφρονα ὑπηρεσίαν ἐργαζόμενος διὰ τὴν κοινὴν ὑπόθεσιν καὶ διὰ τὴν σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἑνώνουν σήμερον τόσον εὐτυχῶς ἐν τῇ Βαλκανικῇ Συνεννοήσει. Οἱ δεσμοὶ ὅμως αὐτοὶ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν μας χρονολογοῦνται ἀπὸ μακροῦ καὶ ἀποτελοῦν μέρος ἀναπόσπαστον τῆς ἱστορίας τῶν δύο λαῶν μας.

Τοῦτο ἀπετέλει ἤδη μίαν ἐγγύησιν, ἀλλ' αὕτη ἐν τούτοις δὲν ἦτο ἡ μόνη. Διεφαίνετο μία ἄλλη μεγαλυτέρα εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι αἱ ἄλλαι Βαλκανικαὶ χῶραι εἶχον τὴν αὐτὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν ν' ἀποτελέσουν στοιχεῖον εἰρήνης καὶ προόδου καὶ ν' ἀποβῶσιν εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης, τὴν τόσον δεινῶς δοκιμασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Ἱστορίας, εἰρηνικοὶ συνεργάται μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν λαῶν. Οἱ λαοί μας, οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν Βαλκανικὴν Συνεννόησιν, ἀπέδειξαν σήμερον ἐνώπιον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, ὅτι οἱ ἀγῶνες των διὰ τὴν συγκρότησιν εἰς κράτη ἐθνικά, ἐλεύθερα καὶ ἀνεξάρτητα ἀνταπεκρίνοντο εἰς τὰ συμφέροντα τῆς κοινωνίας ὅλων τῶν πολιτισμένων λαῶν.

Ἰδού, κύριοι, διατί θεωρῶ τὴν ἰδέαν τῆς ὀργανώσεώς μας εἰς μίαν Συνεννόησιν τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου ὡς εὐτυχῆ. Εἰς τὸν Τύπον τῶν τεσσάρων συμμάχων χωρῶν μας ἀνήκει νὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν σύσφιγξιν αὐτήν, τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν διαφώτισιν τοῦ κόσμου ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς συνεννοήσεώς μας, τῆς ἑνώσεώς μας.

Ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀκόμη νὰ ἐνθαρρύνωμεν ὅλας τὰς πρωτοβουλίας, αἵτινες ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ γνωρίσωμεν οἱ μὲν τοὺς δὲ καλύτερον καὶ εἰς τὸ νὰ φθάσωμεν διὰ τοῦ μέσου τούτου εἰς μίαν ἀμοιβαίαν κατανόησιν.

Μὲ μίαν παρομοίαν συνεργασίαν θὰ μᾶς εἶνε εὐκολώτερον ν' ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ λαοί μας δὲν ἐπιθυμοῦν εἰμὴ τὴν εἰρήνην καὶ ὅτι προσμένουν ὑπὸ τὴν εἰρήνην αὐτὴν τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ μέλλοντος.

Εἶμαι πεπεισμένος, ἀγαπητοὶ συνάδελφοι, ὅτι διὰ μιᾶς παρομοίας συνεργασίας μεταξύ μας καὶ διὰ τῆς συναδελφώσεως τῶν λαῶν μας θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ μελλοντική μας ἀνάπτυξις καὶ θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Τύπον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν ὡραίαν ἀποστολήν του.

Κύριε Πρόεδρε,

Ἐκφράζων εἰς ὑμᾶς ὅλην τὴν εὐγνωμοσύνην μας διὰ τὴν τόσον θερμὴν καὶ συναδελφικὴν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν μᾶς ἐπεφυλάξατε εἰς τὴν ἔνδοξον πρωτεύουσαν τῆς ὡραίας σας χώρας, ἐπιτρέψατέ μου ν' ἀπευθύνω δι' ὑμῶν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑλληνικὴν Ἐπιτροπὴν ἀδελφικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν φίλον καὶ σύμμαχον ἑλληνικὸν λαόν, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύετε ἐδῶ.

Ὑψώνω τὸ κύπελλον ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας καὶ εὐημερίας τοῦ εὐγενοῦς ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ προπίνω ὑπὲρ τῆς ὑγείας τῶν ἐπιφανῶν συναδέλφων μας Προέδρου Νικολοπούλου καὶ Παπαδάκη.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΑΣΤΑ

Μετὰ τοῦτο ὁ Ρουμᾶνος δημοσιογράφος κ. Νάστα εἶπε τὰ ἑξῆς: «Ἐν ὀνόματι τῆς Ρουμανικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ ἀντικαθιστῶν τὸν ἡμέτερον ἀγαπητὸν συνάδελφον καὶ πρόεδρον ὑπουργὸν κ. Νεσέστι ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν θαυμασίαν ὑποδοχὴν τὴν ὁποίαν ὑμεῖς καὶ οἱ ὑμέτεροι εὐγενέστατοι συνεργάται μᾶς ἐπεφύλαξαν εἰς τὴν ὡραίαν ταύτην πόλιν τῶν Ἀθηνῶν.

Εἴμεθα εὐτυχεῖς, διότι γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῆς ἡμετέρας Διασκέψεως προεδρεύονται παρ' ὑμῶν Κε Παπαδάκη, τοῦ ὁποίου ἡ ἐν τῷ παρελθόντι τόσον γόνιμος δραστηριότης εἶνε μία ἐγγύησις διὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἡμετέρων προέδρων ἔχομεν τὴν ἀσάλευτον πεποίθησιν ὅτι αἱ ἐργασίαι μας θὰ καταλήξουν εἰς τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα.

Μεταξὺ τῶν ἀποτελεσμάτων τούτων θεωροῦμεν ὡς ἓν ἐκ τῶν πρώτων ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ Α. Ε. ὁ κ. Νικολούδης ἐξέφρασε τόσον ὡραῖα χθὲς λέγων: «Πρέπει αἱ στῆλαι τῶν ἐφημερίδων μας νὰ ἀνοιχθοῦν ὁλονὲν καὶ περισσότερον εἰς τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν τὰς φίλας καὶ συμμάχους χώρας, πρέπει τὸ ἡμέτερον κοινὸν νὰ συνηθίσῃ καὶ νὰ προσηλωθῇ εἰς τὰ πράγματα τῶν χωρῶν τούτων ὡς νὰ ἦσαν ἰδικά του. Καὶ τότε θὰ ἴδωμεν πῶς ἡ συνεννόησις τοῦ Τύπου θὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀδελφοποίησιν τῶν τεσσάρων λαῶν, ἥτις εἶνε ὁ πρωταρχικὸς σκοπὸς καὶ τὸ εὐγενέστερον ἰδανικὸν τῆς Βαλκανικῆς μας Συνεννοήσεως. Διότι ὅλοι οἱ ἄλλοι σκοποί, ἡ διατήρησις τῆς εἰρήνης, ἡ πολιτικὴ συνεργασία, ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς ἀδελφώσεως ταύτης. Καὶ ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Τύπον τῶν τεσσάρων χωρῶν πρωταρχικῶς τὸ τόσον σπουδαῖον ἔργον νὰ δημιουργήσῃ καὶ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν ψυχικὴν ταύτην κατάστασιν».

Τοῦτο εἶνε ἓν ἀποτέλεσμα εἰς τὸ ὁποῖον θὰ φθάσωμεν ἀναμφισβητήτως εὐκόλως μὲ τὴν καλοπροαίρετον συμβολήν, τὴν πλήρη κατανόησιν τῶν κυβερνήσεών μας.

Κύριοι,

Ὑψῶ τὸ κύπελλον πρὸς τιμὴν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, τῆς Α. Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας καὶ τῆς ὑψηλῆς Ἀντιβασιλείας, καὶ πίνω, κ. Πρόεδρε, ὑπὲρ τῆς προσωπικῆς σας εὐτυχίας καθὼς καὶ ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ Τύπου τῆς εὐγενοῦς ὑμῶν χώρας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΛΛΟΥ

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ Τοῦρκος δημοσιογράφος κ. Ταλλοῦ.

Ὁ κ. Παπαδάκης ηὐχαρίστησε κατόπιν δι' ὀλίγων τοὺς ὁμιλήσαντας καὶ παρεκάλεσε τοὺς Συνδαιτυμόνας ξένους δημοσιογράφους νὰ γίνουν ἑρμηνεῖς τῶν αἰσθημάτων φιλίας καὶ ἀγάπης τῆς Ἑλλάδος πρὸς τοὺς λαοὺς τῶν χωρῶν των νὰ μεταφέρουν δὲ εἰς τὰς πατρίδας των ὅσα ἐκ προσωπικῆς ἀντιλήψεως εἶδαν συντελεσθέντα ἐν Ἑλλάδι κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς ἐν γένει.

Τὴν 10ην νυκτερινὴν ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» ὁ χορὸς τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν, εἰς τὸν ὁποῖον προσῆλθον ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς Κας Μεταξᾶ, ἀναχωρήσαντες ἐκ τοῦ χοροῦ τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς Πρεσβείας. Προσῆλθον ἐπίσης ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μαντζούφα, ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας μετὰ τῆς κυρίας του καὶ τὸ διπλωματικὸν Σῶμα.

ΣΥΓΚΑΛΕΙΤΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ ΤΟ ΜΕΓΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἀθ. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Ρώμης, ὅτι τὸ Μέγα Φασιστικὸν Συμβούλιον ἐκλήθη διὰ τὴν 1ην Μαρτίου ὅπως ἐξετάσῃ τὴν στρατιωτικὴν κατάστασιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑφισταμένων ἀναγκῶν. Κατὰ τὸν ἐν Ρώμῃ ἀνταποκριτὴν τοῦ Πρακτορείου Ρώϋτερ, ἡ σύγκλησις τοῦ Συμβουλίου θεωρεῖται ἀνεπισήμως ὡς ἀπάντησις εἰς τὰ περὶ ἐπανοπλισμοῦ σχέδια τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Τὸ Συμβούλιον θὰ λάβῃ ἐπίσης γνῶσιν ἐκθέσεως, ἀφορώσης τὴν μείωσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν γεννήσεων.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΒΟΛΟΝ

ΒΟΛΟΣ, 16. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τραγικὸν αὐτοκινητιστικὸν δυστύχημα ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς σήμερον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁλμυροῦ — Βόλου. Ἐπιβατικὸν λεωφορεῖον μὲ σωφὲρ τὸν Χ. Μαγκλάραν κατερχόμενον ἐξ Ἁλμυροῦ εἰς Βόλον μὲ 24 ἐπιβάτας εἰς μίαν ἀπότομον στροφὴν κατωλίσθησεν εἰς παρακειμένην χαράδραν καὶ ἀνετράπη εἰς βάθος πεντήκοντα μέτρων. Τοὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας τοῦ δυστυχήματος παρέλαβε διερχόμενον αὐτοκίνητον καὶ μετέφερεν εἰς Βόλον. Οἱ νεκροί, τέσσαρες τὸν ἀριθμὸν εἶνε οἱ ἑξῆς: Γ. Γκομαλέτσος ἐτῶν 50 ἐκ Σούρπης, Α. Μηλιώρας ὑπάλληλος κρεοπωλείου ἐτῶν 30 ἐκ Βόλου, Δημήτριος Βαρελόπουλος ἐτῶν 30 ἐκ Βόλου καὶ Ἑλένη Περτελοδήμα ἐτῶν 50 ἐξ Ἁλμυροῦ. Οἱ τραυματίαι εἶνε οἱ ἑξῆς: Β. Μανιώτης, Δ. Γρηγορίου, Εὐανθία Καραμήτρου, Π. Μαγκλάρας, ὁ σωφὲρ Τιμόθεος Παπαμιχαήλ, Βικτωρία Γεωργίου, Ἀχιλλεὺς Συρόπουλος, Ἀλέξ. Βασιλείου, Δ. Μπουσούκης.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΦΙΛΛΑΝΔΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανσόσεαν).— Ἀγγέλλεται ἐξ Ἑλσιγκφὸρς ὅτι ἡ ἐκλογὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Κάλλιο ὡς προέδρου τῆς Φιλλανδίας ἐπροξένησεν ἔκπληξιν εἰς τὴν μεγαλυτέραν μερίδα τοῦ λαοῦ, ἡ ὁποία ἐπίστευεν ὅτι θὰ ἐπανεξελέγετο ὁ κ. Σβινχουφβούντς.

ΣΕΡΒΙΚΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ

Ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Γιουγκοσλαυΐας ἀπενεμήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Σιδηροδρόμων κ. Γ. Σπυρίδωνος ὁ Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τοῦ Ἁγ. Σάββα, καὶ εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου του κ. Ι. Νικολόπουλον ὁ Χρυσοῦς Σταυρὸς τοῦ ἰδίου Τάγματος.

ΤΟ ΚΑΠΝΕΡΓΑΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας συγκροτοῦνται ἀπὸ ἡμερῶν ἐπανειλημμέναι συσκέψεις διὰ τὴν ρύθμισιν τοῦ ὅλου καπνεργατικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν μέτρων προστασίας τῶν καπνεργατῶν. Οὕτω συνεκροτήθη σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῆς Καπνεργατικῆς Ὁμοσπονδίας καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑφυπουργείου κ. Παυλάκης, καθ' ἣν ἐγένετο συζήτησις ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ζητημάτων, τὰ ὁποῖα κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. Δημητράτου ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Ἐργασίας ἐκ μέρους τῶν διαφόρων γραφείων προστασίας καπνοῦ.

Ἡ σύσκεψις αὕτη ἐπανελήφθη καὶ χθὲς τὴν πρωΐαν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ, συνεχισθείσης ἐπὶ μακρὸν τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν στοιχείων καὶ τῶν προστατευτικῶν μέτρων ὑπὲρ τῶν καπνεργατῶν. Ἡ σύσκεψις θὰ ἐπαναληφθῇ προσεχῶς διὰ τὴν λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων. Αἱ ληφθησόμεναι ὁριστικαὶ ἀποφάσεις θὰ διατυπωθοῦν εἰς συλλογικὴν σύμβασιν, ἡ ὁποία θὰ ρυθμίζῃ κατὰ τρόπον ὁριστικὸν πλέον τὰς μεταξὺ τῶν καπνεμπόρων καὶ τῶν καπνεργατῶν σχέσεις.

Β' ΕΚΔΟΣ

ΕΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗ Η Λ
ΒΙΒΛΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΠΡΟ
ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΤΗΣ

ΘΑ ΔΑΠΑΝΗΘΟΥΝ 1.500.
ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ Π

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἰδιαιτέρα
τῇ προόψει τῆς συζητήσεως ἡ ὁποί
ριον εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτή
δάνειον τῶν ἐξοπλισμῶν, ἥτις θὰ
ἡμέρας, ἡ Κυβέρνησις ἐξέδωκε
ραν Λευκὴν Βίβλον, περιλαμβάνου
ψεις της ἐπὶ τοῦ δανείου.

Ἐν τῷ ἐγγράφῳ τούτῳ ἀναφ
θεῖσα ἐξουσιοδότησις συνάψεως δα
μυρίων λιρῶν, δὲν σημαίνει ἀναγ
θῇ δάνειον δι' ὁλόκληρον τὸ ποσὸ
ὅμως ἡ συνολικὴ δαπάνη διὰ τὴ
ρας κατὰ τὰ πέντε προσεχῆ ἔτη θ
εἶνε μικροτέρα τῶν 1500 ἑκατομμ
τὰ ὁποῖα συμπεριλαμβάνονται τ
τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ τὸ ποσὸ

Ἐπεξηγῶσα τοὺς λόγους τ
Λευκὴ Βίβλος γράφει, ὅτι κατὰ τ
τὰς διαφόρους χώρας ηὐξήθησα
μηχανοκίνητοι πολεμικαὶ δυνάμει
χρόνου ἐξοπλισμοῦ καὶ ἀντιαερο
κοινὴ εἰς πολλὰς χώρας, μεγαλυ
μεγάλην Αὐτοκρατορίαν ἡ ὁποία
σῃ τὴν ἐπικοινωνίαν της ἐν τῇ
συγχρονισμός, ἑπομένως, τῆς
στρατηγικῶν σημείων τῆς Αὐτο
πολύτως ἀναγκαῖος.

Ἐπὶ τοῦ προγράμματος τῶν
κὴ Βίβλος ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Ἐπί τινα ἔτη ἡ προσοχὴ τῆς χώ
θῇ εἰς τὴν ναυπήγησιν σειρᾶς θω
νάδων. Πλὴν τῶν δύο ἤδη ὑπὸ κ
μένων, ἀξίας 8 ἑκατομμυρίων
θοῦν τρία ἀκόμη θωρηκτὰ μετὰ
γίζεται ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα
φθοῦν ἑπτὰ καταδρομικὰ καὶ δ
Ἡ δαπάνη τῆς ἐκτελέσεως τοῦ
ματος τῶν ἐτῶν 1931—34 ἀνῆλθε
ρια λίρας, τοῦ 1936 εἰς 50 ἑκατ
ζεται δὲ ὅτι κατὰ τὸ 1937 θὰ δα
γαλύτερα ποσά. Γενικῶς αἱ ναυ
αὐξηθοῦν σημαντικῶς.

Τὸ στρατιωτικὸν πρόγραμμα
νέα τάγματα τάνκς καὶ βοηθητι
σμούς, διευκολύνοντας τὴν δράσ
ὅλα τὰ ὅπλα θὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ μ

Εἰδικὰ μέτρα λαμβάνονται
πισιν τῆς ἀνάγκης δημιουργίας
τῶν πολεμοφοδίων, μέχρις ὅτου
αὔξησις τῆς παραγωγικότητος
γοστασίων.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀεροπορί
σθοῦν πλεῖστα ἀεροδρόμια καὶ
σεως εἰς τὴν μητρόπολιν καὶ εἰς
προσωπικὸν τῶν ἐναερίων δυνάμ
θῇ ἀπὸ 31.000 τὸ 1934 εἰς 50,000
τιμετωπίζεται νέα αὔξησις διὰ
Θὰ ληφθοῦν ἐπίσης ὅλα ἐκεῖνα
ὁποίων θὰ ἐξασφαλισθῇ πλήρης
κεια πολεμεφοδίων διὰ τὴν ἀερο

Ὡσαύτως θὰ ληφθοῦν μέτρα
κῶν πολεμικῶν βιομηχανιῶν κα
γία των παραλύσῃ ἐκ τῆς ἐλλεί
ἀπὸ τὰς ὁποίας θὰ δημιουργηθ
ματα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἄμυναν τῆ
μεραρχίαι πεζικοῦ μεταρρυθμίζ
νονται σημαντικῶς, ἱδρυομένων
τελείων.

Τέλος λαμβάνονται μέτρα ἀμ
διὰ τῆς ἀφθόνου παροχῆς προσ
ἀμύνης κατὰ τῶν ἐμπρηστικῶν

Ὁ ἀνακαινισμὸς οὗτος ἀπα
νας, τὰς ὁποίας οὔτε πρακτικὸν
νὰ ἐπωμισθοῦν ἐξ ὁλοκλήρου
ἐντὸς τῆς βραχείας προθεσμίας
τὸν λόγον αὐτό", λέγει ἡ Λευκὴ
σις τῆς Α. Μ. θέλει νὰ κατανεί
εἰς μακροτέραν περίοδον.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΛΥΣΣΩ
ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΩΣ Τ

Ο ΜΙΑΧΑ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρ
ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου
ὅτι οἱ ἐρυθροὶ καταβάλλουν με
ὅπως ἀπαλλάξουν τὰ νοτιοανατ
ούσης ἐκ τῆς περισφίγξεως τῶν
μάτων. Αἱ ἐπιθέσεις, τὰς ὁποίας
λευταίας ἡμέρας εἰς Μπάριο ντὲ
Κάμπο καὶ εἰς τὴν Πανεπιστημ
λουν ἀντιπερισπασμόν, ὁ ὁποῖος
ἐξηνάγκαζε τὰ ἐθνικὰ στρατεύμ
τὴν ὁδὸν τῆς Βαλένθιας. Πιθανὸ
παναλάβουν τὰς προσπαθείας τ
πλέον ἐλπίδας ἐπιτυχίας, διότι
ματα ἔχουν εἰς τὴν διάθεσίν τω
ὁδῶν, αἱ ὁποῖαι καταλήγουν εἰς

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 16. (Τρανσ
ται ἐκ Σαλαμάνκας, ὅτι τὰ ἐθν
πέκρουσαν ἀντεπίθεσιν τῶν ἐρυθ
τῆς Μαδρίτην, προξενήσαντα εἰς
ἀπωλείας. Τὰ ἐθνικὰ στρατεύμα
προέλασίν των εἰς τὸν τομέα τῆ
τα εἰς ἀπόστασιν εἴκοσι μιλίων
ντὲ Ἐνάρες, ὁπόθεν διέρχεται ἡ
γάλη ὁδός, ἥτις ἄγει πρὸς τὴν
ἄλλαι ὁδοὶ ἔχουν καταληφθῆ
καὶ οὕτως ἡ πρωτεύουσα ἔχει
λείως ἐκ τῆς λοιπῆς ἐρυθρᾶς
οῦται ἡ πληροφορία, ὅτι σοβαρ
λώθησαν μεταξὺ τῶν ἐρυθρῶν,
ως τῆς Μαλάγας.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἰδιαιτέρα
τηλεγράφημα ἐκ Μαδρίτης, ὁ
πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀμύνη
νέλαβε προσωπικῶς τὴν διοίκησ
τιωτικῶν δυνάμεων αἱ ὁποῖαι
σπανικὴν πρωτεύουσαν.

Ἀφ' ἑτέρου, ἀνακοινωθὲν τῆς
νης ἰσχυρίζεται, ὅτι αἱ σφοδρ
διεξήχθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν
ποταμοῦ Χαράμα, ἀπέβησαν
κῶν. Τὸ ἀνακοινωθὲν δὲν ἀναφ
τὰς ἐπιτυχίας τὰς ὁποίας ὑπ
τει ὅτι ἀπὸ εἰκοσιτετραώρου ἡ
ὅλα τὰ μέτωπα τῆς Μαδρίτης
ἐπανῆλθεν ἠρεμία τις καὶ ἐντὸς
πον ὥστε σήμερον ἐπανελήφθησ
ἐπαναστατικὰ πολεμικὰ «Ἱσπα
περιπολοῦν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς
χωρὶς ὅμως νὰ ἐνεργήσουν ἐπιθ

Κατ' ἄλλο τηλεγράφημα ἐκ
λωτοι ἐκ τοῦ ἐπαναστατικοῦ σ
σαν ὅτι μεταξὺ τῶν ἐθνικιστικ
χουν καὶ 300 «Σομαλί».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Ἀθην. Πρ
ρεῖον Χαβᾶς πληροφορεῖται ἐκ Μ
πόγευμα συνήφθη ἀερομαχία
λέκας.Τὰ ἀποτελέσματα παραμέν
τῆς στιγμῆς. Κατὰ τὰς πληρο
Πρακτορείου ἐκ Μαδρίτης, ὁ πρ
πῆς Ἀμύνης στρατηγὸς Μιάχα
τὴν ἀρχιστρατηγίαν τῶν ἐρυθρῶ
ὥρησεν ὅλα τὰ μέτωπα.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Ἰδιαιτέρα
τόπιν αἰτήσεως τῆς Κυβερνήσεως
ἀγγλικὴ Κυβέρνησις διέταξε
μικὸν νὰ μεταφέρῃ ἐσπευσμένως
συγκεντρωθέντας πρόσφυγας
τροφὰς θὰ χορηγήσῃ ἡ Ἰσπανικ
μεταφέρῃ δὲ ἀγγλικὸν πολεμικ
τὴν εἰς τὴν Ἀλμέριαν.

Οἰκονομικὴ Ζωὴ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τρίτη, 16 Φεβρουαρίου 1937

Ἐπ.	Ἀγορὰ	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	111.50	112.50
Ζυρίχης	25.45	25.70
Παρισίων	5.15	5.23
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Ἀμστερνταμ	60.60	61.20
Στοκχόλμης	28.15	28.40
Βρυξελλῶν	3.76	3.80
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βαρσοβίας	21.10	21.35
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.35	1.40
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Παρισίων	5.14	5.23
Μιλάνου	5.88	5.94
Βερολίνου	40.50	41.50
Ζυρίχης	25.40	25.70
Βρυξελλῶν	3.75	3.80
Κωνσταντινουπόλεως	88.70	90.—
Βελιγραδίου	2.58	2.63
Πράγας	3.90	3.95
Βουδαπέστης	23.46	23.95

Εἰσαγωγὴ Νέων Ἀξιῶν

Α. Ε. «Κλωστήριον καὶ Ὑφαντήριον Θεσσαλονίκης». — Εἰσήχθησαν πρὸς διαπραγμάτευσιν ἀπὸ χθὲς αἱ 15.000 χιλιόδραχμοι μετοχαὶ αὐτῆς, κυκλοφοροῦσαι μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 5 καὶ ἐφεξῆς μερισματαπόδειξιν (μέρισμα χρήσεως 1935 δρχ. 128.90 καθαρόν). Ἕδρα ἐν Θεσσαλονίκῃ (Ἐνωτικῶν 1), ἀντίκλητος ἐν Ἀθήναις ὡρίσθη ὁ κ. Ἡρακλῆς Οἰκονομόπουλος (ὁδὸς Ντέκα ἀριθ. 18).

Ξέναι Χρηματαγοραὶ

Ν. ΥΟΡΚΗ, (κλείσιμον 15ης). Λονδίνου 489 17)32, Παρισίων 465 3)4, Βερολίνου 40.23, Ὀλλανδίας 54.70, Βρυξελλῶν 16.87, Ἰταλίας 526 1)4, Ζυρίχης 22.80.

Ν. ΥΟΡΚΗ, (ἄνοιγμα 16ης). Λονδίνου 489 11)16, Παρισίων 465 7)8, Βερολίνου 40.23, Ὀλλανδίας 54.63, Βρυξελλῶν 16.86 1)2, Ἰταλίας 526 1)4, Ζυρίχης 22.80.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, (ἄνοιγμα 16ης). Ν. Ὑόρκης 489.56, Παρισίων 105.13, Βερολίνου 12.65, Ἱσπανίας 47.15, Ἀμστερνταμ 8.96.25, Βρυξελλῶν 29.03, Ἰταλίας 93.03, Ἑλβετίας 21.475.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κλείσιμον 16ης). Ν. Ὑόρκης 489.68 (ἀτμοσφαιρικά).

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 16|2	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 15.2
500 ἑκατομμ.	3700	3690	3700	3695
Ἀνταλλαξ.	700.50	699	699	699.50
Ἀθηνῶν	277	273	276	272
Ἐμπορικῆς	466	465	466	463
Ἠλ. Σιδηρ.	614	613	614	612
Σιδ. Θεσσαλίας	755	746	750	745
Λιπασμάτων	1435	1430	1435	1430
Χρωμάτων	985	982	984	982
Ἐριουργίας	309	308	309	309
Πατραϊκῆς	1030	1025	1025	1025
Ἡρακλέους	1460	1450	1460	1435
Οἰνοπνευματοπ.	258	255	257	258
Βιὸ	72	71	71	72

Ξένα Χρηματιστήρια

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 16. (Τηλεγρ.).— Αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑταιρείας Οἴνων ἤνοιξαν χθὲς εἰς τὰ 350 φράγκα καὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ 352.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 16. (Τηλεγρ.).— Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑλληνικῶν δανείων ἔκλεισαν χθὲς εἰς τὰς κάτωθι τιμάς:

5% 1881-84 £ 28, 4% 1887 £ 23½, 4% 1889 £ 22, 5% 1890 £ 25½, 5% 1893 £ 27, 4% 1902 £ 23, 5% 1907 £ 30, 4% 1910 £ 23, 5% 1914 £ 29½, 7% 1924 £ 43¼, 6% 1928 £ 35, 4¾% 1927-30 £ 76½, 6% 1928 £ 35, 6% 1931 £ 38.

Ἐμπορικὰ Χρηματιστήρια

Κλείσιμον 15ης Φεβρουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 12.65-66, Μάϊος 12.50, Ἰούλιος 12.33 — 34, Ὀκτώβριος 11.91. Δεκέμβριος 11.85.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 6.96, Μάϊος 6.90, Ἰούλιος 6.92, Ὀκτώβριος 6.59, Δεκέμβριος 6.54.

Ἀλεξάνδρεια. Φεβρουάριος 14.21, Μάρτιος 17.84, Ἀπρίλιος 14.06, Μάϊος 17.70, Ἰούνιος 13.95, Ἰούλιος 17.59, Αὔγουστος 13.80, Ὀκτώβριος 13.51, Νοέμβριος 17.44, Δεκέμβριος 13.49.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 1.13, Μάϊος 1.15, Ἰούλιος 1.17, Σεπτέμβριος 1.18, Μάρτιος 1.28.

Λονδῖνον. Μάρτιος 6.2, Μάϊος 6.1 1)2, Ἰούλιος 6.2, Αὔγουστος 6.2, Σεπτέμβριος 6.2 1)2, Ὀκτώβριος 6.2 1)2, Δεκέμβριος 6.2 1)2.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Ἰούλιος 119 1)8, Σεπτέμβριος 114 3)4.

Βίννιπεγκ. Μάϊος 129 1)8, Ἰούλιος 124 1)4, Ὀκτώβριος 113 1)4.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 8.7, Μάϊος 8.8 1)2, Ἰούλιος 8.9 1)2.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάϊος 7.27, Ἰούλιος 7.35, Σεπτέμβριος 7.40.

ΧΑΛΚΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 55)17) 6 — 55)18)9, τρίμηνος 55)18)9.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ. Λονδῖνον Μετρητοῖς 229)10 — 229)15, τρίμηνος 230)10 — 230)15.

ΜΟΛΥΒΔΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 27, τρίμηνος 27.

ΨΕΥΔΑΡΓΥΡΟΣ ΚΟΙΝΟΣ. Λονδῖνον. Μετρητοῖς 23)13)9, τρίμηνος 23)18)9.

Σημ. Ὁ Σῖτος καὶ οἱ Καφέδες ἀμφίβολα λόγῳ ἰσχυρῶν ἀτμοσφαιρικῶν).

Ἄνοιγμα 16ης Φεβρουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ Ἀλεξάνδρεια. Ἀπρίλιος 14.00

Λίβερπουλ. Μάρτιος 6.96 — 99, Μάϊος 6.99, Ἰούλιος 6.94 — 95, Ὀκτώβριος 6.61, Ἰανουάριος 6.56.

Λίβερπουλ. Μάρτιος 6.98, Ἰούλιος 6.94, Ἰανουάριος 6.55.

Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 12.65 — 66, Μάϊος 12.50 — 51, Ἰούλιος 12.34 — 36, Ὀκτώβριος 11.90, Δεκέμβριος 11.84 — 85, Ἰανουάριος 11.85.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 1.13, Μάϊος 1.14, Ἰούλιος 1.16, Μάρτιος 1.29.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάρτιος 8.6 1)2, Μάϊος 8.8, Ἰούλιος 8.9 1)4.

(Σικάγον καὶ Βίννιπεγκ δὲν ἐλήφθησαν λόγῳ ἀτμοσφαιρικῶν).

Τρίτη, 16 Φεβρουαρίου. ΔΕΛΤ. **ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ**, **Κλεἰσ. μεσ.**

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσόν

1881	3480
1884	3480
Μονοπωλ.	2870
Παγίου	2825
Σιδηρ. Π. Λ.	3325
Κεφαλαιώσ.	3300
Θεσσ. Μοναστ.	1660
Θεσσ. Κωνστ.	350
Ἠγγυημένοι	84000
Ἑλλ. Σιδηρ.	2750
Ἐθν. Ἀμύνης	700
110 ἑκατομμ.	2940
500 ἑκατομμ.	3700
Προσφυγ. 7%	4760
Πρ. 7% 1924	22500
Ὑδρεύσεως	80100
Σταθερ. 6%	3900
Σταθ. 1928	19500
Παραγ. 1928	4050
Παραγ. 1931	4830

Εἰς δραχμάς

Ἑνοποιήσεως	40.50
Πύργ. Μελιγ.	40.—
Ναυτ. Χορ.	30.—
Ἐπιτάξεως	51.—
75 ἑκατομμ.	49.75
Ἀπ. μοναί	65.50
Ἀπ. πολλαπλ.	65.—
Μεταναστ.	245.—
Τέκτονος	73.—
Ἐντ. Γραμμ.	69.—
Ἑλλ. ὑπηκ.	333.50
Ἀνταλλ. 8%	699.—
Ἀνταλλ. 6%	698.—
Πολεμοπαθῶν	52.75
Ἀποζ. Ἀγρ.	500.—

Λαχειοφόρα

Πατριωτικοῦ	4.—
300 ἑκατομ.	118.—
Ἀναγκ. 6½%	68.75
Ἀναγκ. 6 %	58.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Λιπασμ. 7½%	10265
Ἐκκαθαρίσεως	125
Ἐκκ. Προνομ.	647

Λαχειοφόρα

2½% 1904	82.—
2½% 1912	75.—
Κτηματ. 7%	323.—
Κτηματ. 7%	310.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι

Ἑλλάδος	7710
Ἀθηνῶν	276
Ἐθνικῆς	59400
Ἐμπορ. Πίστ.	100
Ἐμπορικῆς	466
Καραβασίλη	2150
Κτηματικῆς	1090
Λαϊκῆς	5800
Λακωνίας	400
Πειραιῶς	215
Χίου	1050

Σιδηρόδρομοι

Ἠλ. Σιδ.	614
Θεσσαλίας	750
Σ.Π.Α.Π.	118

Ναυτιλίας

Ἑθν. Ἀτμοπλ.	85
Διώρυγος	220
Κορκόδειλος	65
Μιχαληνὸς	760

ΜΕΤΟΧΑΙ

Βάμβαξ Ἔρια

Βάμβαξ	190
Βέρμιον	321
Ἑλ. Λεβαδ.	245
Ἔρια	8
Ἐριουργία	309
Πατραϊκή	1025
Ὑφαντουργική	1820
Ὑφ. Τρικκ.	144

Μέταξα

Ἀθηναΐς	125
Ναθαναὴλ	1310
Χρυσαλλίς	151

Οἰκοδ. Ἐπιχειρ

Γεν. Ἐπιχ.	475
Ἐργοληπτική	38
Ἔργον	228
Ἔρθα	650
Καψαμπέλης	28
Κέκροψ	285
Πρώτη Οἰκοδ.	168
Τέκτων	76

Οἰκοδ. Ὑλῶν

Ἄτλας	72
Ἡρακλῆς	1460
Κύκλωψ	100
Τιτὰν	1500

Κινητ. Δυνάμ.

Ἀεριόφωτος	10000
Ἠλ. Ἑταιρ.	230
Ἠλ. τίτλ. Ἐπ.	30
Λαμπτήρων	500
Παγ. Πατησίων	140
Ψυγ. Θεσσ.	170
Ψυγ. Πειραιῶς	330

Ἐμπορίου

Αὐτ «Ἀθηνᾶ»	40
Γεν. Ἀποθ.	460
Ὑπεγγ. Προσ.	4600
Προμηθεύς	400

Χημ. Προϊόντων

Ἀνατολή	180
Αἴολος	360
Λιπασμάτων	1435
Π. «Ἀθηνᾶ»	625
Πυριτιδοπ.	2520
Χημικῆς	215
Χρωματουργ.	984

Κατεργ. Ξύλου

Ἑλλούλ	33
Σέκκερης	35

Μηχ. Ἐπιχειρ.

Βασιλειάδης	950
Ἑστία	375
Μεταλλουργ.	435

Οἰνοποιητικαί

Ἕνωσις	96
Θεσσαλική	220
Καμπᾶ	278
Οἰνοπνευματοπ.	257
Οἴνων	1385

Ἀλευροποιητ

Εὐρώτας	185
Ζῶμαι	534
Κυλινδρόμυλοι	220

Διάφοροι

Κονσερβῶν	785
Φίξ	620

Μεταλλείων

Ἀλιβερίου	3
Ἐπιχ. Κοιναί	118
Ἐπιχ. Προνομ.	130
Μεταλλείων	375

Καπνοβιομηχ.

Βιομ. Καπνοῦ	381

Διάφ. Βιομηχαν

Ἑρμῆς	400
Χαρτοποιΐας	270
Βιό	71
Γεωργ. Βιομηχ.	2[illegible]0

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον. Μάρτιος 10 7)16, Ἀπρίλιος 10 7)16, Ἰούλιος 10 1)2 Ὀκτώβριος 10 7)16.